

การพัฒนาชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง
ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

พัตรสุดา ขาวผ่อง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

พ.ศ. 2561

**The Development of English Grammar instrument by using
Self-regulated learning for Mathayomsuksa 2 students**

Patsuda Kaopong

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

For the Degree of Master of Education

Department of Curriculum and Instruction

College of Education Science, Dhurakij Pundit University

2018

ໄຊເສີມເອົາສາສະໜາທັງສອງ
ຊຸດ ໃປຣົບຮ່ວມກຸຢາກຸ່ມຮັບ

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ชื่อผู้เขียน	พัทธศุดา ขาวผ่อง
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร.จันทร์พา ทัดภูธร
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
ปีการศึกษา	2560

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง 2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 3) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง 4) ศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนโครงการห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีวิทยา ๒ ในพระราชูปถัมภ์ฯ ปีการศึกษา 2560 มีนักเรียนจำนวน 30 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ 1) ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ 3) แบบประเมินการเรียนรู้โดยแบบกำกับตนเอง 4) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรียนรู้แบบกำกับตนเอง สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ dependent t-test

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 7.50$, Sig = .000) 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ นักเรียนผ่านเกณฑ์ มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 47.27 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 3) นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้แบบกำกับตนเองอยู่ในระดับดีมาก จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 70 และระดับดีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30 4) นักเรียนมีความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.27)

คำสำคัญ: ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ, การเรียนรู้แบบกำกับตนเอง, โครงการห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ

Thesis Title	The Development of English Grammar instrument by using Self-regulated learning for Mathayomsuksa 2 students
Author	Patsuda Kaopong
Thesis Advisor	Dr. Janpha Thadphoothon
Department	Curriculum and Instruction
Academic Year	2017

ABSTRACT

This experimental research has the following aims: 1) to develop an instructional package to enhance Mathayomsuksa 2 students' English grammar skills based on the self-regulation theory, 2) to investigate the achievement of the students' learning of the English subject, 3) to investigate the students' Self-regulation learning behavior, and 4) to determine their levels of satisfaction.

The samples were 30 Mathayomsuksa 2 English Program students of Satriwitthaya 2 School in Bangkok. The experiment was conducted during the first semester of 2017. The sampling technique employed was the purposive sampling method. The instruments used in the study include the instructional package for the development of the students' grammar skills, the achievement test, the measure to evaluate the students' self-regulated learning ability, and the questionnaire to assess the students' learning satisfaction.

The descriptive statistics used in the study include percentage, mean, standard deviation and t-test (dependent samples).

Results were as follows:

1) The students' post-test score was higher than the pre-test score with statistical significance at .05 ($t = 7.50$, $Sig = .000$)

2) As for the learning achievement of the students, 14 students (47.27%) scored above the 70% standard; 16 students (53.33%) scored lower than the 70% standard.

3) As for the self-regulated learning behavior of the students, 21 students were found to be at the excellent level (70%) and 9 students were at the good level (30%).

4) The students' satisfaction level of the learning package was found to be at the high level ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.27)

Keywords: English grammar instructional package, Self-regulation Theory, English Program

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีเนื่องจากได้รับความกรุณาอย่างสูงจาก อาจารย์ ดร.จันทร์พา ทัดภูธร อาจารย์ที่ปรึกษาในการทำวิจัย ที่กรุณาให้คำแนะนำ, คำปรึกษา และการช่วยเหลือ ตลอดจนช่วยตรวจสอบข้อแก้ไขและข้อบกพร่องต่าง ๆ มาโดยตลอด ผู้วิจัย มีความซาบซึ้งเป็นอย่างมาก จึงขอกราบขอพระคุณมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ไพฑูรย์ สินลารัตน์ ประธานกรรมการ สอนวิทยานิพนธ์ ดร.วิภารัตน์ แสงจันทร์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ทองएम ที่เมตตา เป็นคณะกรรมการสอนวิทยานิพนธ์ และให้คำชี้แนะแนวทางที่เป็นประโยชน์ส่งผลให้วิทยานิพนธ์ ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณมา ณ ที่นี้ ด้วยความเคารพยิ่ง

ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญชัช วิกิติภูมิประเทศ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ทองएम และดร.ไพทยา มีสัจย์ ที่เมตตาตรวจเครื่องมือในการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนสตรีวิทยา ๒ ในพระราชูปถัมภ์ฯ ที่ให้ความอนุเคราะห์เอื้อเฟื้อสถานที่ในการเก็บข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ รวมทั้งขอขอบพระคุณ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านในโรงเรียน อันได้แก่ นักเรียน โครงการห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ, เพื่อนร่วมงานทุกท่านที่คอยช่วยเหลือ และให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมในครั้งนี้ จนทำให้ ผู้วิจัยสามารถเก็บข้อมูลได้ครบถ้วน

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณครอบครัวชาวผ่อง ที่คอยให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ ตลอดจนให้ กำลังใจทุกๆด้าน จนกระทั่งงานวิจัยเล่มนี้สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี คุณงามความดีอัน พึงมีจากวิจัยเล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้บิดา มารดา ผู้เป็นที่รัก และคณาจารย์ทุกท่านที่คอยประสาทวิชา ความรู้มาให้ ตลอดจนทุกๆท่านที่คอยให้การช่วยเหลือ และให้กำลังใจมาโดยตลอด

พัตรสุดา ชาวผ่อง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๘
กิตติกรรมประกาศ.....	๙
สารบัญตาราง.....	๑๑
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	3
1.3 สมมุติฐาน.....	4
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	4
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
1.6 ประโยชน์ที่ได้รับ.....	5
2. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
2.1 หลักสูตรสถานศึกษา.....	6
2.2 หลักการเรียนรู้ในวัยเรียน.....	7
2.3 ชุมชน.....	13
2.4 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการกำกับตนเอง.....	21
2.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	40
2.6 ความพึงพอใจ.....	42
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	43
3. ระเบียบวิธีวิจัย.....	49
3.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง.....	49
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	49
3.3 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย.....	50
3.4 การดำเนินการวิจัย.....	55
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	55
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	56

สารบัญ

บทที่	หน้า
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
ตอนที่ 1 ผลการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรม และการเรียนรู้ แบบกำกับตนเอง.....	60
ตอนที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 2.....	61
ตอนที่ 3 พฤติกรรมการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2...	62
ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนห้องเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง	65
5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	67
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	70
5.2 อภิปรายผล.....	71
5.3 ข้อค้นพบจากงานวิจัย.....	74
5.4 ข้อเสนอแนะ.....	74
บรรณานุกรม.....	76
ภาคผนวก.....	81
ภาคผนวก ก ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ.....	82
ภาคผนวก ข คะแนนทดสอบทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ก่อนเรียน และหลังเรียน.....	103
ภาคผนวก ค คะแนนทดสอบระหว่างเรียนใช้ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ...	106
ภาคผนวก ง แบบทดสอบทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ.....	108
ภาคผนวก จ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ.....	115
ภาคผนวก ฉ แบบประเมินการเรียนรู้โดยแบบกำกับตนเอง.....	121
ภาคผนวก ช แบบสอบถามระดับความพึงพอใจต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษา อังกฤษเรียนรู้แบบกำกับตนเอง.....	123
ประวัติผู้เขียน.....	126

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 แสดงผลคะแนนทดสอบระหว่างเรียนใช้ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนจำนวน 30 คน.....	60
4.2 เปรียบเทียบคะแนนทดสอบทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดกิจกรรมและการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 คน.....	61
4.3 แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 คน.....	61
4.4 แสดงคะแนนแบบประเมินการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองหลังใช้ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนจำนวน 30 คน	62
4.5 สรุปผลการประเมิน โดยการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	64
4.6 ตารางแสดงระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต่อชุดกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษ โดยการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง นักเรียนจำนวน 30 คน.....	65

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยควรจะตระหนักถึงความสำคัญในการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเรียนภาษาอังกฤษที่ไม่ใช่เรียนเพื่อท่องจำไปสอบ แต่ควรจะเป็นการที่เรียนได้นำความรู้ไปใช้อย่างน้อยที่สุดคือเพื่อสื่อสารกับผู้เรียนให้รู้เรื่อง เราควรเริ่มต้นพัฒนาเริ่มตั้งแต่กลุ่มนักเรียนและนักศึกษาซึ่งจะเป็นกลุ่มแรงงานหลักในระยะเวลาใกล้นี้ตั้งนั้น ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษผู้วิจัยจึงอยากเตรียมความพร้อม และวางพื้นฐานในด้านภาษาให้นักเรียน ให้นักเรียนได้มีคลังคำศัพท์ และพื้นฐานด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อนำไปพูดหรือเจรจาต่อรองกับชาวต่างชาติ และเพื่อนำทักษะความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษนั้นไปใช้ในการสมัครงานหรือประกอบอาชีพ ซึ่งผลสำรวจออกมาว่าสาขางานที่จะขาดแคลนในอีก 4 ปีข้างหน้าก็คือ วิศวกรรม พยาบาล สถาปัตยกรรม ทันตแพทย์ และนักบัญชี (ศูนย์ข่าวอาร์เอสยูนิวส์, 2555) ซึ่งแต่ละสาขางานที่กล่าวมาข้างต้นนั้นล้วนแต่ต้องใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพทั้งสิ้น หากนักเรียนจะทราบความหมาย หรือแค่สนทนากับชาวต่างชาติได้เพียงแค่ Yes, No, Ok ก็เกรงว่าจะไม่เพียงพอต่อการประกอบ เพราะผู้วิจัยเชื่อว่า หากผู้ใดมีทักษะพื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษที่ดีก็จะสามารถสร้างโอกาสที่ดีให้ตนเองได้มากกว่าผู้อื่น เพราะไม่เพียงแต่การทำงานในประเทศไทยเท่านั้นหากยังสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพในต่างประเทศได้อีกด้วย รวมทั้งยังเป็นการเปิดโลกทัศน์ให้กับตนเอง เพราะเราสามารถสื่อสารกับคนได้ทั้งโลกด้วยภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษจะทำให้เราสามารถรับรู้เรื่องราวต่างๆ ได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งการรับรู้ข่าวสารข้อมูลจากทั่วโลกก็เป็นสิ่งที่สำคัญอีกประเด็นหนึ่งที่จะทำให้ประเทศไทยสามารถรู้เท่าทันความเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจของประเทศสมาชิกอาเซียน และประเทศอื่นๆ ทั่วโลก

ระบบการศึกษาในบ้านเรา ถูกสังคมหยิบยกมาพูดถึงความล้มเหลวบ่อยครั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประเมินคุณภาพทางการศึกษา ทั้งวิธีการเรียนการสอน การจัดทำหลักสูตร และผลพวงต่างๆ ที่เด็กนักเรียนได้รับจากการศึกษาในสถาบันต่างๆ ล้วนแล้วแต่ถูกประเมินว่าต่ำกว่ามาตรฐานทั้งสิ้น ดังนั้นจึงเกิดคำถามมากมายกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา โดยเฉพาะกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาทุกขั้นตอนของกระบวนการศึกษา ไม่ว่าจะเป็น

เป็นหลักสูตร, ตำราเรียน, ครู, การจัดวิธีการเรียนการสอน และโรงเรียนแม้ว่าการศึกษาในบ้านเรา จะมีการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงให้สอดคล้องกับยุคสมัยมาตลอด แต่ถึงกระนั้นปัญหา หลากหลายก็ยังคงกลายเป็นจุดบกพร่องทำให้ระบบการศึกษาอ่อนแอ จนส่งผลถึงระดับมาตรฐาน และเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งของชาติ ที่จะต้องทำการปฏิรูปในทุกๆด้าน ไม่ว่าจะเป็นหลักสูตร, วิธีการเรียนการสอน, ตำราเรียนในแต่ละระดับชั้น รวมไปถึงการพัฒนาคุณภาพของครูผู้สอน สิ่งเหล่านี้คือทางออกที่จะช่วยลดปัญหาที่เกิดขึ้นกับวงการการศึกษาที่ถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างหนักมา โดยตลอด (นิรันดร์ศักดิ์ บุญจันทร์, 2559)

ในปัจจุบัน นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ ทั้งที่เรียน ภาษาอังกฤษเป็นวิชาพื้นฐานอย่างน้อย 12 ปี เรียนตั้งแต่ประถมศึกษา 1 จนถึง มัธยมศึกษาปีที่ 6 เหตุผลหลักมาจาก นักเรียนไม่ทราบว่าชาวต่างชาติพูดอะไร และควรจะสื่อสารอะไรออกไป ซึ่ง หากนักเรียนมีพื้นฐานทางด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ดีนั้น ก็สามารถช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจ และกล้าที่จะสื่อสารกับชาวต่างชาติมากขึ้น

ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เป็นทักษะขั้นพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนภาษาทุกภาษา เพื่อนำไปใช้ในการฟัง พูด อ่าน และเขียนได้ถูกต้อง ในปัจจุบันนี้ ข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษ เช่น TOEFL และ IELTS แต่ละทักษะนั้น ผู้สอบจะต้องมีพื้นฐานทางด้านไวยากรณ์ที่ดี มิฉะนั้นจะทำให้ผลสอบออกมาไม่ดีเท่าที่ควร นอกจากนี้ ครูผู้สอนยังมีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดความรู้ เป็นอย่างมาก เพราะครูต้องเข้าใจหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี เข้าใจปัญหาของนักเรียน ไทยในการเรียนไวยากรณ์ และมีความสามารถในการถ่ายทอดให้นักเรียนเข้าใจหลักไวยากรณ์อย่างรวดเร็ว ง่าย ไม่เบื่อ และสามารถนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องแม่นยำ (วิไล คำกระบือ, 2551)

สิ่งสำคัญสำหรับการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษคือ ชุดกิจกรรม วัฒนาพร ระวังทุกข์ (2542) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมคือ การเรียนรู้ที่ได้รับการออกแบบ และจัดอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วยจุดมุ่งหมาย เนื้อหา และวัสดุอุปกรณ์ โดยกิจกรรมต่างๆ ดังกล่าวได้รับการรวบรวมไว้ เป็นระเบียบในกล่อง เพื่อเตรียมไว้ให้ผู้เรียนได้ศึกษาจากประสบการณ์ทั้งหมด ซึ่งสอดคล้องกับ Skinner (1940) ได้เสนอเกี่ยวกับชุดกิจกรรมไว้ 3 ข้อ คือ 1) ชุดกิจกรรมเป็นการเรียนด้วยตนเอง ผู้เรียนจะลงมือกระทำด้วยตนเอง ตัดสินใจ ในการเรียนครั้งนั้น ๆ ด้วยตนเอง 2) ชุดกิจกรรม สามารถแก้ปัญหาของการเสริมแรงได้อย่างทั่วถึง เพราะเด็กที่เรียน จากชุดกิจกรรม จะสามารถ ทราบผลการเรียนของตน ได้ทันทีเท่ากับเป็นการเสริมแรง และยังสามารถแก้ปัญหาในกรณีที่ นักเรียนมากแต่ครูน้อย ช่วยในการแบ่งเบาภาระงานของครูช่วยให้นักเรียนทราบผลการทำงานของ ตนเองได้ทันทีโดยไม่ต้องรอผลการตรวจงานจากครู ทำให้ครูสามารถ เสริมแรงเด็กได้อย่างทั่วถึง 3) ชุดกิจกรรมมีการจัดเนื้อหาการเรียนเป็นระบบระเบียบ โดยการจัดเนื้อหาวิชาต่างๆ ที่สอนเข้าเป็น

ส่วน ๆ เรียงลำดับความยากง่ายมีลักษณะค่อยเป็นค่อยไป เพื่อให้เด็กประสบผลสำเร็จทีละขั้นก่อน จะได้เป็นกำลังใจให้ผู้เรียนในขั้นต่อไป

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงหากลวิธีที่จะทำให้ให้นักเรียนใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง จึงเล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยที่ให้ผู้เรียนใช้วิธีการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง (Self-regulation learning) การกำกับตนเองหมายถึงการกระทำที่ผู้เรียนมีการรู้คิดของตนเองมีแรงจูงใจ ได้ความรู้และทักษะต่างๆ จากการแสวงหาและความพยายามของตนเอง Wynne Harlen (2002) กล่าวว่า ผู้ที่ใช้วิธีการเรียนรู้แบบกำกับตนเองเป็นผู้ที่มีความสำเร็จในการเรียนสูง โดยให้เหตุผลว่า เมื่อผู้เรียนมีการกำกับตนเอง จะมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง มีการควบคุมพฤติกรรมในการเรียนสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง รู้ว่าจะใช้ยุทธวิธีใดในการเรียน มีการจูงใจตนเอง และสามารถควบคุมตนเองให้กระทำพฤติกรรมเพื่อไปสู่การบรรลุเป้าหมายซึ่งสิ่งที่ผู้เรียนควรปฏิบัติ (สุภาพรรณ โคตรจรัส, 2542) โดยการกำกับตนเองในการเรียนรู้ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น จึงมีความสำคัญที่ควรส่งเสริมให้นักเรียนได้ปฏิบัติเพื่อปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2550, น. 49-50)

ผู้วิจัยเชื่อว่า หากนักเรียนมีรากฐานด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ยังไม่แน่นพอ อาจจะทำให้นักเรียนประสบปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับที่สูง และอาจจะส่งผลให้นักเรียนไม่ชอบในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอีกต่อไป ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญในการพัฒนาชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบกำกับตนเอง เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ และความจำที่คงทน และเพื่อเป็นรากฐานสำคัญในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับที่สูงขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

1.3 สมมุติฐาน

1. นักเรียนมีความสามารถในการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70
3. นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้แบบกำกับตนเองอยู่ในระดับมาก
4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในระดับมาก

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โครงการห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2560 จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 90 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โครงการห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้องเรียน ได้แก่ห้อง ม.2/17 จำนวนนักเรียน 30 คน เลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) เนื่องจากเป็นห้องที่ผู้วิจัยเป็นครูที่ปรึกษา

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น: 1. ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

2. การเรียนรู้แบบกำกับตนเอง

ตัวแปรตาม: 1. ความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

3. พฤติกรรมการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

และการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

หนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 3 (อ21101) ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ ปี 2551

บทที่ 4 Body and mind เนื้อหาทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่อง 1) Past simple and present perfect contrast 2) present perfect and present perfect continuous contrast

บทที่ 5 Our future เนื้อหาทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่อง 1) Zero and first conditionals 2) future perfect and future continuous contrast

บทที่ 6 Telling tales เนื้อหาทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่อง Reported speech (statement and question)

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 16 คาบเรียน ใช้เวลาคาบเรียนละ 50 นาที

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ หมายถึง ชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยใช้หลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง 1) Past simple and present perfect contrast 2) present perfect and present perfect continuous contrast 3) Zero and first conditionals 4) future perfect and future continuous contrast 5) Reported speech (statement and question) เป็นหลักในการออกแบบชุดกิจกรรม ซึ่งประกอบด้วย ใบความรู้ แบบฝึกหัด แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ที่ใช้เป็นคะแนนวัดความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียน

กำกับตนเอง (Self-regulation) หมายถึง กระบวนการที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์มาเพื่อให้ นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยมีกระบวนการคือ 1) การตั้งเป้าหมาย 2) การควบคุมกระบวนการเรียนรู้ การติดตามความก้าวหน้า 3) การประเมินผลการเรียนรู้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบความรู้เรื่องไวยากรณ์ภาษาอังกฤษหลังเรียน มีคะแนนผ่านเกณฑ์ประเมินร้อยละ 70 จากคะแนนเต็ม

นักเรียนโครงการห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ หมายถึง นักเรียนที่เรียนด้วยระบบการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษไม่ต่ำกว่า 18 ชั่วโมง / สัปดาห์ ตามเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการ เป็นนักเรียนของโรงเรียนสตรีวิทยา 2 ในพระราชูปถัมภ์ฯ

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับ

1. นักเรียนรู้และเข้าใจโครงสร้างทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และสามารถนำไปใช้งานได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร และเลือกใช้คำได้เหมาะสมกับแต่สถานการณ์
3. การจัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเองทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานแบ่งเป็น 5 ตอน ต่อไปนี้

- 2.1 หลักสูตรสถานศึกษา
- 2.2 หลักการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ
- 2.3 ชุมกิจกรรม
- 2.4 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการกำกับตนเอง
- 2.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.6 ความพึงพอใจ
- 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 หลักสูตรแกนกลางสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ภาษาต่างประเทศ

สาระที่ 1

ภาษาเพื่อการสื่อสาร

- มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล
- มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ
- มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูด และการเขียน

สาระที่ 2

ภาษาและวัฒนธรรม

- มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2	เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม
สาระที่ 3	ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
มาตรฐาน ต 3.1	ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน
สาระที่ 4	ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก
มาตรฐาน ต 4.1	ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม
มาตรฐาน ต 4.2	ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2.2 หลักการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

2.2.1 ความหมายของไวยากรณ์

จินตนา สุจจันท์ (2533) กล่าวว่า ไวยากรณ์ หมายถึง การใช้กฎเกณฑ์ทางภาษาอย่างถูกต้อง ในขณะที่ สเตวิก (Stevick, 1982 อ้างถึงใน อนุชิต ธรรมานิตย์, 2544) กล่าวว่า ไวยากรณ์นั้น หมายถึงการอธิบายอย่างถูกต้องและถูกต้องและชัดเจนที่สุดว่าในภาษาหนึ่งมีการจัดหน่วยเล็ก ๆ เช่น หน่วยคำที่เป็นแกน (Stem) หน่วยคำที่ใช้เติมหน้าและเติมท้าย และทำนองเสียง (Intonation) จำพวกนี้ให้อยู่ในหน่วยโครงสร้างที่ใหญ่กว่า เช่น เป็นคำเป็นอนุประโยค และประโยคได้อย่างไร และ ข้อความที่ใช้อธิบายไวยากรณ์นั้นจะให้ความหมายของโครงสร้างไว้ด้วย ครอส (Cross, 1991 อ้างถึงใน อนุชิต ธรรมานิตย์, 2544) ได้กล่าวถึงไวยากรณ์ว่าเป็น กฎเกณฑ์ต่างๆ ซึ่งเป็นรากฐานของภาษา หมายถึง โครงสร้างของคำและโครงสร้างของอนุ ประโยค และประโยค ซึ่งเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษา สรุปได้ว่า ไวยากรณ์คือ กฎเกณฑ์ของภาษา ที่เกี่ยวกับคำ และโครงสร้างประโยคที่ถูกต้อง ส่วนมาร์แชลล (Marshall, 1997) กล่าวว่า ไวยากรณ์ หมายถึง สิ่งที่ได้และสิ่งที่ทำไม่ได้ในภาษา การสะกดคำ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่ต้องการ การจัดโครงสร้างคำในลำดับที่ถูกต้อง การใช้ภาษาที่ถูกต้อง เซล-เมอร์เซีย และฮิลล์ (Celce-Murcia and Hills, 1998) ให้ความหมายของไวยากรณ์ว่า เป็นกฎเกณฑ์ส่วนย่อยที่ควบคุมลักษณะด้านเสียงและโครงสร้างประโยคของภาษา เป็นกฎเกณฑ์ที่ เจ้าของภาษารู้ได้โดยอัตโนมัติ สามารถจำแนกแยกแยะได้ว่าประโยคใดถูกต้องหรือประโยคใดผิดหลัก ไวยากรณ์ อีกทั้งยังเห็นว่า ไวยากรณ์เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองและเป็น ภาษาต่างประเทศ

ผู้เรียนจำเป็นต้องเข้าใจไวยากรณ์ เพราะไวยากรณ์ให้คำอธิบายเกี่ยวกับโครงสร้าง ของภาษาได้ และเมื่อเข้าใจโครงสร้างของภาษาแล้วจะส่งผลให้สามารถจดจำ และนำไปประยุกต์ใช้ได้ ในสถานการณ์ใหม่ๆ จึงเป็นไปได้ที่จะเรียนภาษาโดยปราศจากการเรียนไวยากรณ์ ผู้เรียนที่มี โครงสร้างของภาษาหรือความรู้ด้ายไวยากรณ์ก็จะมีรูปแบบของภาษาอยู่ในสมองด้วย ซึ่งทำให้ การ เรียนรู้ภาษาง่ายขึ้น ในส่วนของผู้สอนก็จำเป็นต้องแก้ไขข้อผิดพลาดทางภาษาให้แก่ผู้เรียนด้วย แม้ว่า จะไม่สามารถแก้ไขข้อผิดพลาดต่างๆ ทางภาษาได้หมดทุกข้อ แต่ผู้สอนก็ควรกำหนดลำดับ ชั้นตอนใน การแก้ไขข้อผิดพลาดทางภาษาของผู้เรียน

ไวยากรณ์ทั่วไปมีแนวทางการใช้ภาษาความหมาย 2 แนวทาง คือ

1. ไวยากรณ์ตามแนวภาษาศาสตร์
2. ไวยากรณ์ตามแนวการสื่อสาร

ความหมายของไวยากรณ์ตามแนวภาษาศาสตร์มีผู้ให้ความหมายไว้ดังต่อไปนี้ ไวยากรณ์ตามแนวภาษาศาสตร์เป็นการศึกษาไวยากรณ์ในกลุ่มที่เน้นเรื่องกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ มุ่งให้ความสำคัญกับระบบโครงสร้างภาษาและกฎเกณฑ์ สอดคล้องกับ (ดิเรกชัย มหัทธนะสิน, 2517) แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาไวยากรณ์ คือ วิชาว่าด้วยระบบระเบียบทางภาษาที่เกี่ยวกับการนำหน่วยเสียงมาประกอบกันให้เป็นคำ และนำคำมาเรียงเข้าเป็นประโยค

โบลินเจอร์ (Bolinger, 1977) ได้ให้ความหมายของไวยากรณ์ว่า ไวยากรณ์เป็นการนำคำ หรือกลุ่มคำมาจัดเรียงเรียงให้เป็นประโยคตาม โครงสร้างทางภาษาเพื่อให้ได้ข้อความที่สื่อ ความหมายตามต้องการ พร้อมกับการใช้ภาษาให้ถูกต้อง เหมาะสมกับสถานการณ์

กรีนบลาน (Greenblam, 1982) กล่าวว่าไวยากรณ์หมายถึง ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการใช้ ภาษาซึ่งสอดคล้องกับลีช (leach, 1983) ได้อธิบายถึงไวยากรณ์ด้านการนำภาษาไปใช้ได้ในชีวิตจริง ว่าเราสามารถวิเคราะห์ได้ใน 3 ระดับ คือ

- 1) ระดับโครงสร้างภาษา
- 2) ระดับความหมายของภาษา
- 3) ระดับการใช้ภาษาที่ใช้ได้ในชีวิตจริง

ดิกกินส์ (Dickins, 1991) ได้กล่าวว่า ไวยากรณ์เป็นเรื่องของการอธิบายเกี่ยวกับภาษาที่ ให้ความสำคัญในเรื่องการเชื่อมคำต่อกันในประโยค สรุปได้ว่าไวยากรณ์ หมายถึง ทฤษฎีที่อธิบาย การใช้กฎเกณฑ์ของภาษาที่ประกอบด้วย โครงสร้างภาษา ความหมายของภาษาและการใช้ภาษาที่ ใช้ในชีวิตจริง กฎเกณฑ์ของภาษาจึงมีส่วนสำคัญในการสื่อสารให้ถูกต้องและอย่างเป็นระบบ

2.2.2 หลักการสอนไวยากรณ์ทั่วไป

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้งในการฟัง พูด อ่าน หรือเขียนล้วนอาศัยไวยากรณ์ ซึ่งการเรียนไวยากรณ์ต้องมีการฝึกฝนในการสอนไวยากรณ์ หลักในการสอนไวยากรณ์และขั้นตอนการสอนไวยากรณ์ดังนี้ (สันทนา สุธาดารัตน์, 2531)

1. สำหรับนักเรียนในระดับต้น ควรจะสอนโครงสร้างใหม่เพียงโครงสร้างเดียวในแต่ละครั้ง ของการสอน และควรจะมีความสัมพันธ์กับสิ่งที่ได้สอนไปแล้ว
2. ทบทวนโครงสร้างเดิมที่นักเรียนเรียนมาแล้วก่อนที่จะสอนเรื่องใหม่เสมอ เพื่อจะได้แน่ใจ ว่าเด็กเข้าใจเรื่องที่เรียนมาแล้วจริงๆ ในการเรียนเรื่องใหม่ที่ต่อเนื่องกันจะทำได้ง่ายและรวดเร็ว
3. หลักไวยากรณ์ที่จะสอนต้องอยู่ในบทสนทนาหรือเรื่องที่เด็กจะต้องอ่านในการเรียนวันนั้น และต้องฝึกทั้งการถามและการตอบ
4. ให้อตัวอย่างมากๆ และใกล้เคียงความเป็นจริง นอกจากนั้นจะต้องตรงกับเรื่องที่สอน สอดแทรกวัฒนธรรมตามความเหมาะสม
5. จัดหาอุปกรณ์การสอนหลายๆ อย่างที่จะทำให้การเรียนการสอนคล่องตัวขึ้น และประหยัดเวลาในการอธิบาย
6. จัดกิจกรรมหลายๆอย่าง และที่ต่อเนื่องกันในการสอนแต่ละครั้ง เพราะจะทำให้ไม่น่าเบื่อ
7. คำนี้ถึงข้อแตกต่างระหว่างภาษาต่างประเทศกับภาษาเดิมของเด็กตัวอย่าง เช่น สำหรับนักเรียนไทยควรเน้นการเติม -s ที่คำกริยาที่เป็นปัจจุบันกาล เมื่อประธานเป็นเอกพจน์ และเติม -s ที่คำนามเมื่อเป็นพหูพจน์
8. การฝึกจะต้องเป็นทั้งแบบปากเปล่าและแบบให้เขียน การฝึกปากเปล่าควรทำในห้องเรียน ส่วนที่เป็นกรเขียนควรให้เป็นการบ้าน
9. ครูต้องเตรียมคำถามที่จะใช้ถามในการสรุปกฎมาให้พร้อม ถ้านักเรียนได้ฝึกจนเข้าใจ และครูใช้คำถามที่เป็นเหตุเป็นผล นักเรียนก็จะสามารถเข้าใจความเป็นมาของกฎได้ดี และสามารถนำไปใช้ได้ สถานการณ์จริง ดังนั้น หลักการสอนไวยากรณ์ หมายถึง การสอนภาษาโดยคำนึงถึงหน้าที่และโครงสร้าง ทางภาษาที่สามารถจำแนกออกเป็นส่วนย่อยตามหลักของภาษาเพื่อให้ นักเรียนได้ทราบถึงวิธีการใช้ และทบทวนโครงสร้างเดิมที่นักเรียนเรียนมาแล้วก่อนที่จะสอนเรื่องใหม่ เพื่อจะได้แน่ใจว่าเด็กเข้าใจ เรื่องที่เรียนมาแล้วจริงๆ ในการเรียนเรื่องใหม่ที่ต่อเนื่องกันจะทำได้ง่ายและรวดเร็ว

2.2.3 ขั้นตอนการสอนไวยากรณ์ทั่วไป

ในการสอนไวยากรณ์มีการแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือ การสอนไวยากรณ์แบบเดิม หรือ ทั่วไป (The grammar translation method) และการสอนไวยากรณ์เพื่อการสื่อสาร (The grammar communicative method) ซึ่งทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันในขั้นตอนของการสอน ดังที่ พอลตัน และบรูเดอร์ (Paulston and Brunder, 1979) ได้แบ่งขั้นตอนการสอนไวยากรณ์ไว้ 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. ให้ตัวอย่างจากเนื้อหาในบทเรียน หลังจากได้สอนศัพท์ของเนื้อหาที่จะสอนในวันนั้นแล้ว ครูบอกนักเรียนต่อไปว่า เมื่อรู้คำศัพท์แล้วจะต้องรู้หลักไวยากรณ์ ที่เกี่ยวข้องด้วยจึงจะเข้าใจเนื้อ เรื่อง ได้ดี ครูเขียนตัวอย่างประโยคที่ดึงจากเนื้อหาบนกระดานคำหรือถ้าเขียนมาแล้วในกระดานก็ นำมาคิดที่กระดานคำแล้วให้นักเรียนอ่านตามครู เนื้อหาที่จะสอนอาจจะเป็นเรื่องสั้น บทสนทนา จดหมาย ข่าวจากหนังสือพิมพ์ บันทึกส่วนตัว การ์ตูน ข้อความ โฆษณา หรือบทกลอนสั้นๆก็ได้

2. ฝึกระดับกลไก (Mechanical drills) หมายถึงการฝึกที่มีการควบคุมคำตอบนั้นคือ คำตอบที่ถูกต้องจะมีเพียงคำตอบเดียวเท่านั้น เหมาะสำหรับให้นักเรียนตอบพร้อม ๆ กัน ตัวอย่างเช่น

Model:	He's going to school.
Cue:	She
Response:	She's going to school.
Cue:	We
Response:	We're going to school.

3. สรุปกฎและการใช้ไวยากรณ์ (Generalization) เมื่อได้ฝึกรูปแบบประโยคจนนักเรียนพูดได้คล่องแคล่วแล้ว ครูทดสอบความเข้าใจของสิ่งที่ฝึกไปด้วยการถามนำการหลักทั่วไปในการสรุป และการใช้ มีดังนี้

- 1) ไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเสมอไป
- 2) ถ้าใช้ภาษาอังกฤษ พยายามเลี่ยงศัพท์ทางภาษาศาสตร์ เช่น structural pattern, suffix, prefix, structure
- 3) ใช้คำถามสั้นๆ แต่หลายๆ คำถามดีกว่าคำถามยาวๆ เพียงไม่กี่ประโยค
- 4) ครูจะต้องเตรียมคำถามและอุปกรณ์มาให้พร้อมก่อนเข้าสอน
- 5) ใช้ความรู้เดิมของนักเรียนให้เป็นประโยชน์ โดยนำมาเป็นหลักในการเปรียบเทียบ กับการใช้รูปประโยคใหม่

- 6) แนะนำให้นักเรียนสังเกตการณ์สะกด หรือการออกเสียงที่เกี่ยวข้องกับรูปประโยค ใหม่
7) ขั้นตอนนี้ไม่ควรใช้เวลาเกินกว่า 5 นาทีของเวลาทั้งหมด

4. ฝึกระดับความหมาย (Meaningful drills) เป็นการฝึกที่มีการควบคุมคำตอบ เช่นเดียวกับ การฝึกในระดับกลไก แต่คำตอบที่ถูกมิได้มีเพียงคำตอบเดียว เช่น การฝึกในระดับ กลไกจึงไม่ควรที่ จะให้นักเรียนตอบพร้อมๆกันทั้งชั้น ใช้สำหรับการฝึกถามตอบระหว่างครูกับ นักเรียน และระหว่างนักเรียนกันเอง

ตัวอย่างเช่น T: When did you go home?

S1: In the afternoon.

T: When did you go to the park?

S2: On weekend.

5. ฝึกระดับสื่อสาร (Communicative drills) แตกต่างกับการฝึกในระดับความหมาย ตรงที่การถามตอบจะต้องอยู่ในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงความเป็นจริง คำถามส่วนใหญ่จะขึ้นต้นด้วย What และ Why ซึ่งเน้นการคิดปัญหา ส่วนคำถามที่ตอบด้วย Yes หรือ No ก็ใช้ได้ถ้าผู้ตอบมีความ เป็นเพิ่มเติม เช่น Did you like your trip to Africa? No. It was very hot and dry.

6. ทำแบบฝึกหัดหลังจากได้ฝึกปากเปล่าแล้ว นักเรียนควรจะได้มีโอกาสฝึกเขียนสิ่งที่ ได้ เรียนไปแล้ว การทำแบบฝึกหัดนี้อาจจะทำให้ทำเป็นการบ้านหรือทำในเวลาตอนท้ายชั่วโมง ตัวอย่าง กิจกรรมในขั้นนี้ มีดังต่อไปนี้

1) ให้นักเรียนเขียนตามรูปภาพ รูปภาพอาจจะเป็นรูปภาพใดๆหรือรูปภาพเป็น ชุด ที่มีความต่อเนื่องกัน

2) ให้นักเรียนตอบลงสมุดแทนที่จะตอบปากเปล่า

3) ให้นักเรียนเขียนตามคำบอก ควรจะเป็นข้อความที่นักเรียนไม่เคยเห็นมาก่อน แต่ ต้องอยู่ในระดับความสามารถของนักเรียน

4) ให้นักเรียนเติมคำลงในช่องว่างให้สมบูรณ์จากประโยคที่ให้หรือจากเรื่องที่ได้ อ่านไป ส่วนที่เว้นไว้ควรจะเป็นสิ่งที่นักเรียนต้องใช้ความเข้าใจทางไวยากรณ์มากกว่าความเข้าใจ เนื้อเรื่อง

การสอนโครงสร้างไวยากรณ์เป็นเรื่องที่ซับซ้อน และไม่มีวิธีการสอนวิธีไหนที่เหมาะสม กับทุก สถานการณ์ การตัดสินใจของผู้สอนว่าจะใช้วิธีการสอนแบบไหน ขึ้นอยู่กับอายุ ประสบการณ์การ เรียน และรูปแบบการเรียนรู้ (Cognitive Style) ของผู้เรียน รวมทั้งชนิดของ ไวยากรณ์ที่จะสอนด้วย (จินตนา สุจางนันท์, 2544) มีผู้เสนอขั้นตอนการสอน โครงสร้างไวยากรณ์ ที่คล้ายคลึงกับข้างต้น ดังนี้

เซเล-เมอร์เซีย (Celce-Murcia, 1988) ได้เสนอขั้นตอนในการสอน ไวยากรณ์ไว้ 4 ขั้นตอนด้วยกันคือ (อ้างถึงใน ชาญญากรณ์ เขื่อนมณี, 2546)

1) ขั้นนำเสนอโครงสร้างไวยากรณ์ (Presentation) จากการศึกษาวิธีการนำเสนอโครงสร้างไวยากรณ์พบว่า มีวิธีการนำเสนอโครงสร้างไวยากรณ์อยู่ 2 วิธี คือ

1.1) Deductive Approach

1.2) Inductive Approach (Eisenstein, 1987)

1.2.1) Deductive Approach การสอนไวยากรณ์แบบนี้ ผู้สอนเริ่มโดยการสอนกฎไวยากรณ์ ตามด้วยประโยคตัวอย่างการใช้กฎไวยากรณ์ แล้วจึงให้นักเรียนฝึกการใช้กฎไวยากรณ์

1.2.2) Inductive Approach การสอนไวยากรณ์แบบนี้ ผู้สอนเริ่มต้นสอนโดยการใช้ให้ประโยคตัวอย่างที่แสดงการใช้กฎไวยากรณ์ที่จะสอนอ่าน ต่อมาผู้สอนให้นักเรียนฝึกการใช้ไวยากรณ์ และสุดท้ายผู้สอนจะให้นักเรียนสรุปกฎการใช้ไวยากรณ์นั้นด้วยตนเอง การนำเสนอโครงสร้างไวยากรณ์ ทั้งแบบ Deductive Approach และ Inductive Approach มีทั้งข้อดีและข้อเสียทั้งสองวิธี ฉะนั้นการที่ผู้สอนจะเลือกใช้วิธีการไหนในการนำเสนอโครงสร้างไวยากรณ์ ควรจะต้องพิจารณาถึงความถนัดของผู้เรียน ความชอบของผู้เรียน และ ชนิดของโครงสร้างไวยากรณ์ที่จะสอน

2) ขั้นฝึกโครงสร้างใหม่ (Focused practice) จุดมุ่งหมายของขั้นนี้คือ ต้องการให้ผู้เรียนได้ฝึกโครงสร้างใหม่จนชำนาญ ก่อนไปฝึกขั้น Communicative Drill ต่อไป การฝึกขั้นนี้จึงเป็นแบบ Mechanical Drill และ Meaningful Drill

3) ขั้นฝึกการสื่อสาร (Communicative practice) เมื่อนักเรียนได้รับการฝึกแบบโครงสร้างที่เรียนใหม่จนคล่องแล้ว นักเรียนควรมีการฝึกการใช้โครงสร้างใหม่ในกิจกรรมแบบ Communicative Activities ซึ่งจะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ถ่านโอนความรู้ใหม่ทางไวยากรณ์มาใช้จริงๆ ในการติดต่อสื่อสารกัน

4) ขั้นสะท้อนความคิด (Teacher feedback) ถึงแม้จะจัดการแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนไว้ในขั้นตอนสุดท้าย แต่จริงๆ แล้ว ผู้สอนควรแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนตลอดบทเรียน แต่ ยุทธวิธีการแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้สอนควรเปลี่ยนไปตามขั้นตอนของเรียน เช่น ในขั้นที่ 2 ที่เป็น Feedback Drill นั้น ผู้สอนควรแก้ไขข้อผิดพลาดโดยตรง และทันทีทันใด แต่เมื่อถึงขั้นที่ 3 ซึ่งเป็นการฝึกแบบ Communicative Drill ผู้สอนไม่ควรขัดจังหวะการฝึก โดยแก้ไขข้อผิดพลาดให้นักเรียน ผู้สอนควรจดบันทึกไว้ เพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนหลักการการฝึกแบบ Communicative Drill สิ้นสุดลง สิ่งที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของการแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน เพื่อนักเรียนได้ทราบไป ด้วยว่าทำไม่ถึง

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการสอนไวยากรณ์หมายถึงการสอนที่ให้ตัวอย่างจากเนื้อหาในบทเรียน หลังจากได้สอนศัพท์ของเนื้อหาที่จะสอนในวันนั้น แล้วฝึกรูปแบบที่มีการควบคุมคำตอบเมื่อได้ฝึก รูปแบบประโยคจนนักเรียนพูดได้คล่องแล้วแล้ว ก็สรุปกฎและการใช้ไวยากรณ์ หลังจากนั้นก็ฝึกระดับความหมาย ระดับสื่อสาร และขั้นตอนสุดท้าย ทำแบบฝึกหัด หลังจากได้ฝึกปากเปล่าแล้ว เพื่อทดสอบความรู้ความเข้าใจของผู้เรียน

2.3 ชุดกิจกรรม

ชุดกิจกรรมที่ถือว่า เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาจะต้องมีความเป็นระบบสมบูรณ์ในตัวเอง ประกอบด้วยกิจกรรมเรียนรู้ที่ประยุกต์จากทฤษฎีเทคนิคหรือรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม มีลักษณะโดดเด่นแปลกใหม่เป็นการเฉพาะของแต่ละชุดกิจกรรม ชุดกิจกรรมที่ไม่มีการประยุกต์ ทฤษฎีเทคนิคหรือรูปแบบการจัดการเรียนรู้และไม่มีลักษณะโดดเด่นแปลกใหม่เป็นการเฉพาะนั้น ไม่ถือว่าเป็นนวัตกรรมทางการศึกษา เป็นเพียงเอกสารประกอบการสอนธรรมดาทั่วไปเท่านั้น การพัฒนาชุดกิจกรรม ผู้รายงานได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องดังนี้

2.3.1 ความหมายของชุดกิจกรรม (Instructional package)

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับชุดการสอนไว้ดังนี้

วรกิต วัชราหลาม (2540) ได้ให้ความหมายของชุดกิจกรรม เป็นชุดสื่อประสม ซึ่งผลิตขึ้นมาอย่างมีระบบ มีความสมบูรณ์เบ็ดเสร็จในตัวเอง โดยมีความสัมพันธ์ และสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา ประสบการณ์ที่สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บุญชม ศรีสะอาด (2541) ได้ให้ความหมายชุดกิจกรรมไว้ว่า หมายถึงสื่อการเรียนหลายอย่างประกอบกันจัดเข้าไว้ด้วยกันเป็นชุด (Package) เรียกว่าสื่อประสม (Multi media) เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิฒนาพร ระวังทุกข์ (2542) ได้ให้ความหมายของชุดกิจกรรมไว้ว่า หมายถึงกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้รับการออกแบบ และจัดอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วยจุดมุ่งหมาย เนื้อหา และวัสดุอุปกรณ์ โดยกิจกรรมต่างๆ ดังกล่าวได้รับการรวบรวมไว้เป็นระเบียบในกล่อง เพื่อเตรียมไว้ให้ผู้เรียนได้ศึกษาจากประสบการณ์ทั้งหมด

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2542) ได้ให้ความหมายของชุดกิจกรรมว่า เป็นสื่อประสม ซึ่งครูนำไปใช้ เป็นเครื่องชี้แนวทางที่ว่า จัดเป็นสื่อประสม เพราะเป็นประสบการณ์ของการเรียนรู้ที่ต้องใช้สื่อหลายอย่าง ระบบการผลิตที่นำสื่อการเรียนหลายๆอย่างมาสัมพันธ์กัน และมีคุณค่าส่งเสริมซึ่งกันและกัน เรียกอีกอย่าง หนึ่งว่า สื่อประสม

ชัยยงค์ พรหมวงษ์ (2545) ได้กล่าวว่า ชุดการสอนเป็นสื่อผสมที่ได้จากระบบ การผลิต และการนำ สื่อการสอนที่สอดคล้องกับหน่วยหัวเรื่อง และวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ

ธัญสินี ฐานา (2546) ได้ให้ความหมายของชุดกิจกรรมว่า ชุดการเรียนการสอนที่ใช้เป็นสื่อการสอนที่มีการนำนวัตกรรม และกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่างๆมาบูรณาการ โดยครูเป็นผู้สร้างขึ้นมา ลักษณะเป็นชุด ในแต่ละชุดประกอบด้วยสื่ออุปกรณ์กิจกรรมการเรียนการสอน ที่หลากหลาย และแบบฝึกทักษะที่นำหลักการทางจิตวิทยามาใช้ประกอบ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุคนธ์ สินธพานนท์ (2553) ได้ให้ความหมายชุดการเรียนการสอนว่า เป็นนวัตกรรมที่ครูใช้ประกอบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผู้เรียนศึกษา และใช้สื่อต่างๆ ในชุดการเรียนการสอนที่ผู้สอนสร้างขึ้น ชุดการเรียนการสอนเป็นรูปแบบการสื่อสารระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วยคำแนะนำ ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมต่างๆอย่างมีขั้นตอนที่เป็นระบบชัดเจน จนกระทั่งนักเรียนสามารถบรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้โดยผู้เรียนเป็นผู้ศึกษาชุดการเรียนการสอนด้วยตนเอง ผู้สอนเป็นเพียงที่ปรึกษา และให้คำแนะนำ ซึ่งในชุดการเรียนการสอนนั้นประกอบไปด้วยสื่ออุปกรณ์กิจกรรมการเรียนการสอน การวัด และประเมินผล ปัจจุบันได้มีผู้พัฒนาชุดการสอนที่มีกิจกรรมเน้นการฝึกทักษะการคิดเพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาการคิดซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต

จากความหมายของชุดกิจกรรมดังกล่าวจึงพอสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมหมายถึง รูปแบบของการสื่อสารระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ อาจจะประกอบไปด้วย ภาพยนตร์ สไลด์ เทปบันทึกเสียง หรือสื่ออื่นๆ บางครั้งอาจจะประกอบไปด้วยเอกสารเพียงอย่างเดียวก็ได้ เป็นการจัดระบบสื่อในรูปของสื่อประสมให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา และวัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้ได้ตามความสามารถ และความสนใจของตนเองให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3.2 หลักทฤษฎีที่นำมาใช้ในชุดกิจกรรม

1. การนำหลักการกลุ่ม Cognitive มาใช้ในชุดกิจกรรม

จากความเชื่อการจัดบทเรียน โดยมีโครงสร้างถือว่าเป็นสิ่งสำคัญ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ ลักษณะของชุดกิจกรรมก็เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนพบคำตอบด้วยตนเอง ซึ่งนำหลักการที่ว่า เมื่อมนุษย์ทำสิ่งใดแล้วจะต้องความสำเร็จ และต้องการทราบผลทันที ชุดกิจกรรมจะจัดเนื้อหาให้เป็นระบบซึ่งก็เข้าหลักการของพุทธิพิสัย (Cognitive) ที่ว่า การจัดบทเรียน โดยมีโครงสร้าง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความสัมพันธ์ของเนื้อหาในเรื่องอย่างต่อเนื่อง

ระหว่าง ความรู้ใหม่กับความรู้เดิม ชุดกิจกรรมเริ่มต้นด้วยการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ซึ่งคล้ายหลักการของ Ausubel ซึ่งจะต้องมีการตรวจสอบความรู้เดิมของผู้เรียนก่อน และลงท้ายด้วยการทดสอบหลังเรียน (Post-test) นอกจากนี้ กิจกรรมของการค้นพบด้วยตนเอง (Discovery) มุ่งเน้นกิจกรรมในเรื่องศูนย์การเรียนรู้ซึ่งเป็นการวางแผนของแต่ละบุคคล ซึ่งศูนย์การเรียนนั้นก็มิชุดกิจกรรมเป็นเครื่องมือสำคัญในการจัดกิจกรรมศูนย์

2. การนำแนวความคิดของกลุ่มพฤติกรรม (Behaviorism) มาใช้ในชุดกิจกรรม

ชุดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่ม Behaviorism นั้น การสร้างชุดกิจกรรมได้นำหลักการเสริมแรงของ Skinner มาใช้นอกจากนั้นชุดกิจกรรมยังสามารถแก้ปัญหาของการจัดการศึกษา ซึ่ง Skinner (1940) ได้เสนอไว้ 3 ข้อ ดังนี้

1) ชุดกิจกรรมเป็นการเรียนด้วยตนเอง ผู้เรียนจะลงมือกระทำด้วยตนเอง ตัดสินใจในการเรียนครั้งนั้นๆ ด้วยตนเอง

2) ชุดกิจกรรมสามารถแก้ปัญหาของการเสริมแรงได้อย่างทั่วถึง เพราะเด็กที่เรียนจากชุดกิจกรรม จะสามารถทราบผลการเรียนของตนได้ทันทีเท่ากับเป็นการเสริมแรง และยังสามารแก้ปัญหาในกรณีที่นักเรียนมากแต่ครูน้อย ช่วยในการแบ่งเบาภาระงานของครูช่วยให้นักเรียนทราบผลการทำงานของตนเองได้ทันทีโดยไม่ต้องรอผลการตรวจงานจากครู ทำให้ครูสามารถเสริมแรงเด็กได้อย่างทั่วถึง

3) ชุดกิจกรรมมีการจัดเนื้อหาการเรียนเป็นระบบระเบียบ โดยการจัดเนื้อหาวิชาต่างๆ ที่สอนเข้าเป็นส่วนๆ เรียงลำดับความยากง่ายมีลักษณะค่อยเป็นค่อยไป เพื่อให้เด็กประสบผลสำเร็จทีละขั้นก่อน จะได้เป็นกำลังใจให้ผู้เรียนในขั้นต่อไป

3. การนำแนวความคิดของกลุ่มมนุษยนิยม (Humanism) มาใช้ในการเรียน

1) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนตัดสินใจเลือกสิ่งต่างๆ ด้วยตนเองเท่าที่จะเป็นไปได้

2) สร้างบรรยากาศที่มีลักษณะอบอุ่นให้เป็นที่ยอมรับ และพยายามอย่างดีที่สุดที่จะสื่อความรู้สึกของครูที่เชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนได้

3) ครูพยายามทำตัวเป็นผู้อำนวยความสะดวก เป็นผู้คอยให้กำลังใจ ตลอดจนเป็นผู้คอยช่วยเหลือเท่าที่จะทำได้

4) ครูแสดงอารมณ์โกรธหรือไม่พอใจกับสถานการณ์ได้ แต่มิใช่แสดงอารมณ์กับตัวเด็ก

5) ครูจะต้องรับรู้หรือมีความรู้สึกกับตนเองในด้านบวกก่อน เพราะคนที่เห็นว่าเป็นคนอื่นเป็นผู้มีความสามารถนั้น จะต้องมองเห็นว่าตนเองเป็นเช่นนั้นเสียก่อน

6) พยายามทำอย่างดีที่สุดที่จะช่วยให้เด็กพัฒนาความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเองในทางบวก และควรคาดหวังเป็นผู้ไว้วางใจต่อความรู้สึกของเด็กเช่น พยายามมองทุกสิ่งทุกอย่างให้เห็นดังที่เด็กเห็น สะท้อนให้เด็กเห็นว่าครั้งที่ครูเป็นเด็กก็เคยมีความรู้สึกเช่นนั้นเหมือนกัน เช่น ความรู้สึกกลัว ความรู้สึกอาย ฯลฯ

7) ถ้าเป็นไปได้จัดเวลาให้เด็กได้มีโอกาสทำความเข้าใจอารมณ์ความรู้สึกของอีกฝ่ายหนึ่งนั่นเอง

8) ฝึกให้เด็กทำความเข้าใจเกี่ยวกับค่านิยมของตนเองโดยวิธีการต่อไปนี้

- (1) กระตุ้นให้เด็กให้คำกับสิ่งที่เลือกให้
- (2) ช่วยให้ผู้สามารถหาตัวเลือกอื่นแทนได้เมื่อพบกับสถานการณ์ที่จะต้องเลือก
- (3) ช่วยให้ผู้ใช้น้ำหนักกับตัวเลือกนั้นๆ ได้
- (4) กระตุ้นให้เลือกรายละเอียด
- (5) กระตุ้นให้เด็กได้แสดงออกหรือทำตามสิ่งที่ตนเลือก
- (6) ช่วยให้ผู้มีโอกาสที่จะแสดงพฤติกรรมตามที่ตนเองเลือกนั้น ซ้ำแล้วซ้ำอีก
- (7) ในการจัดการเรียนการสอนให้คำนึงถึงจิตพิสัย (Affective domain) ควบคู่

กับพุทธิพิสัย (Cognitive domain) ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญของกลุ่มมนุษย์นิยม

2.3.3 ประเภทของชุดกิจกรรม

ชุดกิจกรรมที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์หรือการเรียนรู้ นั้น โรงเรียนมักจะจัดเป็น 2 ประเภท ดังนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2545)

1. กิจกรรมในหลักสูตร หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดขึ้นลักษณะที่มีส่วนสัมพันธ์ กับบทเรียนตามที่หลักสูตรกำหนดไว้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ความเข้าใจในบทเรียน เกิดกระบวนการในทางความคิด มีทัศนคติ และค่านิยมในทางที่ดี เป็นต้น โดยทั่วไป กิจกรรมในหลักสูตรที่จัดขึ้นในห้องเรียนมักมีการวางแผนไว้ล่วงหน้า โดยผู้สอนอาจให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมด้วยก็ได้ จากนั้นจะนำกิจกรรมที่วางแผนมาปฏิบัติในห้องเรียน มีลำดับขั้นตอนเริ่มจาก ชี้นำกิจกรรม ขึ้นปฏิบัติกิจกรรม และขึ้นสรุปกิจกรรม กิจกรรมที่จัดขึ้นในห้องเรียนเพื่อการเรียนรู้มีอยู่หลายรูปแบบ เช่น เพลง เกม บทบาทสมมุติเล่านิทานประกอบเรื่อง การบรรยาย การสาธิต โครงการ การเข้ากลุ่ม โต้วาทิ การวิเคราะห์จากสถานการณ์ และประสบการณ์จริง

2. กิจกรรมเสริมหลักสูตร หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนในชั้นให้ดียิ่งขึ้น เพื่อช่วยพัฒนาความสามารถ ตลอดจนความสนใจของผู้เรียน กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จัดขึ้นในห้องเรียนนั้นมีอยู่หลายชนิดเช่น กิจกรรมเสริมหลักสูตรเชิงวิชาการ ได้แก่ ชมรมต่างๆ

ชุดกิจกรรมสามารถจำแนกตามลักษณะของการใช้งาน ซึ่งนักการศึกษาได้แบ่งประเภทของชุดกิจกรรมออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2545)

1. ชุดกิจกรรมสำหรับประกอบคำบรรยายหรือชุดกิจกรรมสำหรับครู เป็นชุดกิจกรรมที่กำหนดกิจกรรม และสื่อการเรียน ให้ครูใช้ประกอบคำบรรยายเพื่อเปลี่ยนบทบาทครูให้พุดน้อยลง และเปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้น ชุดกิจกรรมนี้จะมีเนื้อหาเพียงหน่วยเดียว

2. ชุดกิจกรรมแบบกิจกรรมกลุ่ม ชุดกิจกรรมการแบบนี้มุ่งเน้นที่ตัวผู้เรียนให้ประกอบกิจกรรมร่วมกัน และอาจจัดการเรียนรู้ในรูปของศูนย์การเรียนรู้ ชุดกิจกรรมแบบกิจกรรมกลุ่มจะประกอบไปด้วยชุดย่อยที่มีจำนวนเท่ากับจำนวนศูนย์ที่แบ่งไว้ในแต่ละหน่วย ในแต่ละศูนย์จะมีสื่อการเรียนหรือบทเรียนครบชุดตามจำนวนนักเรียนในศูนย์กิจกรรมนั้น หรือสื่อการเรียนอาจจัดให้ผู้เรียนทั้งศูนย์ใช้ร่วมกันได้ ที่เรียนจากชุดกิจกรรมแบบกิจกรรมกลุ่มอาจจะต้องการความช่วยเหลือจากครูเพียงเล็กน้อยในระยะเริ่มต้นเท่านั้น หลังจากคุ้นเคยต่อวิธีการใช้แล้ว ผู้เรียนจะสามารถช่วยเหลือกันและกันได้เอง ระหว่างประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ หากมีปัญหาผู้เรียนจะสามารถซักถามครูได้เสมอ

3. ชุดกิจกรรมรายบุคคลหรือชุดกิจกรรมทางไกล เป็นชุดกิจกรรมที่จัดระบบขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนเรียนได้ด้วยตนเอง ตามลำดับขั้น ตามความสามารถของแต่ละบุคคลเมื่อศึกษาจบแล้วจะทำการทดสอบประเมินผลความก้าวหน้า และศึกษาชุดอื่นต่อไปตามลำดับ เมื่อมีปัญหาผู้เรียนจะปรึกษาตนเองได้ ผู้สอนพร้อมให้ความช่วยเหลือทันที ในฐานะผู้แนะนำหรือผู้ประสานงานทางการเรียน

ประเภทของกิจกรรมการเรียนการสอนจำแนกโดยยึดผู้สอน และผู้เรียนเป็นหลักแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. กิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดผู้สอนเป็นศูนย์กลาง กิจกรรมประเภทนี้ผู้สอนจะเป็นศูนย์กลางของการปฏิบัติกิจกรรม โดยเริ่มจากการเป็นผู้วางแผนการเรียนการสอน และเป็นผู้ดำเนินการปฏิบัติกิจกรรม ผู้เรียนมีโอกาสร่วมกิจกรรมภายใต้การนำของผู้สอน

2. กิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง กิจกรรมประเภทนี้ผู้เรียนเป็นแกนกลางในการประกอบกิจกรรม ส่วนผู้สอนจะทำหน้าที่ประสานงาน ส่งเสริมให้ผู้เรียนร่วมกิจกรรม แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างปฏิบัติกิจกรรม ช่วยสร้างบรรยากาศของการเรียนการสอนให้ดำเนินไปด้วยดี สรุปว่า ชุดกิจกรรมที่จะทำให้เกิดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ผลนั้นขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายในการจัดทำซึ่งผู้จัดทำจะต้องพิจารณาว่า ชุดกิจกรรมที่เราทำไปนั้น ประเภทใดที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากที่สุด

2.3.4 องค์ประกอบของชุดกิจกรรม

ชุดกิจกรรมสามารถนำมาใช้พัฒนาการเรียนการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น ชุดกิจกรรมที่ดีจะต้องมีองค์ประกอบที่แตกต่างกันออกไป ถ้าขาดองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งอาจมีผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2545) กล่าวว่า องค์ประกอบของชุดกิจกรรมประกอบด้วยสี่ ประสม ในรูปแบบของวัสดุอุปกรณ์ และวิธีการตั้งแต่สองวิธีขึ้นไป บูรณาการโดยใช้วิธีการจัดระบบ เพื่อให้ชุดกิจกรรมแต่ละชุดให้มีประสิทธิภาพ และความสมบูรณ์เบ็ดเสร็จในตัวเอง ซึ่งจำแนกส่วนประกอบของชุดกิจกรรมได้ 4 ส่วน คือ

1. คู่มือสำหรับครูหรือผู้เรียนที่ต้องเรียนจากชุดกิจกรรม
2. คำสั่งหรือการมอบหมายงานเพื่อกำหนดแนวทางให้ผู้เรียน
3. เนื้อหาสาระ และสื่อโดยจัดให้อยู่ในรูปแบบของสื่อการสอนประสมกิจกรรม การเรียนการสอนแบบกลุ่ม และแบบบุคคลตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
4. การประเมินผลเป็นการประเมินผลของกระบวนการได้แก่ แบบฝึกหัด รายงาน การค้นคว้า และผลของการเรียนรู้ในรูปแบบการทดสอบต่างๆ

ชม ภูมิภาค (2524) ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบของชุดกิจกรรม มีดังนี้

1. หัวเรื่องคือการแบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยแต่ละหน่วยออกเป็นส่วนย่อยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ลึกซึ้ง เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดความคิดรวบยอด
2. คู่มือการใช้ชุดกิจกรรม เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้ใช้ชุดกิจกรรมจะต้องศึกษาก่อน ที่จะใช้ชุดกิจกรรม จะทำให้การใช้ชุดกิจกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ คู่มือการใช้ชุดกิจกรรมประกอบด้วย
 - 1) คำชี้แจงเกี่ยวกับการใช้ชุดกิจกรรม สิ่งที่คุณต้องเตรียมก่อนการใช้ชุดกิจกรรม บทบาทของนักเรียนเสนอว่า นักเรียนจะร่วมดำเนินกิจกรรมอย่างไร
 - 2) สิ่งที่คุณจะต้องเตรียมก่อนสอน ส่วนมากจะบอกถึงสิ่งที่มีขนาดใหญ่เกินกว่าที่บรรจุไว้ในชุดกิจกรรมได้หรือสิ่งที่มีภาระเบาเปื่อย สิ่งที่แตกหักง่าย หรือสิ่งที่จะต้องใช้ร่วมกับคนอื่น ซึ่งเป็นวัสดุอุปกรณ์ที่มีราคาแพงที่โรงเรียนจัดเก็บไว้ที่ศูนย์วัสดุอุปกรณ์ของโรงเรียน เป็นต้น
 - 3) บทบาทของนักเรียนจะเสนอแนะว่านักเรียนจะต้องมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมในชุดกิจกรรมนั้นๆ
 - 4) การจัดชั้นเรียนควรจัดลักษณะใดเพื่อความเหมาะสมของการเรียนรู้ และการร่วมกิจกรรมในชุดกิจกรรมนั้นๆ
 - 5) แผนการสอน

3. วัตถุประสงค์ประกอบการเรียนได้แก่พวกสิ่งของหรือข้อมูลต่างๆ ที่จะทำให้นักเรียนศึกษาค้นคว้า เช่น เอกสาร ตำรา บทคัดย่อ รูปภาพ วัสดุ เป็นต้น

4. บัตรงานเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชุดกิจกรรมแบบกลุ่ม บัตรงานนี้อาจจะเป็นกระดาษแข็งหรืออ่อนตามขนาดที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วน

- 1) ชื่อบัตรกลุ่ม หัวเรื่อง
- 2) คำสั่งว่าจะให้ผู้เรียนปฏิบัติอะไรบ้าง
- 3) กิจกรรมที่ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติ

5. กิจกรรมสำรองจำเป็นสำหรับชุดกิจกรรมแบบกลุ่ม ซึ่งกิจกรรมสำรองนี้จะต้องเตรียมไว้สำหรับนักเรียนบางคนที่ทำกิจกรรมเสร็จก่อนคนอื่น

6. ขนาดรูปแบบของชุดกิจกรรม ชุดกิจกรรมที่ดีไม่ควรใหญ่หรือเล็กจนเกินไปเพื่อความสะดวกในการใช้งาน และความสวยงามในการเก็บรักษา

ทิสนา แคมณี (2543) กล่าวว่า องค์ประกอบในการสร้างชุดกิจกรรมนั้น มีความสำคัญต่อการสร้างชุดกิจกรรมเป็นอย่างมากเพราะจะเป็นแนวทางในการสร้างชุดกิจกรรมนั้นเป็นไปอย่างมีระบบ และสมบูรณ์ในตัวเอง ซึ่งชุดกิจกรรมประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้

1. ชื่อกิจกรรม ประกอบด้วยหมายเลขกิจกรรม ชื่อของกิจกรรม และเนื้อหาของกิจกรรมนั้นๆ

2. คำชี้แจง เป็นส่วนที่อธิบายความมุ่งหมายหลักของกิจกรรม และลักษณะของการจัดกิจกรรมเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายนั้น

3. จุดมุ่งหมาย เป็นส่วนระบุจุดมุ่งหมายที่สำคัญของกิจกรรม

4. ความคิดรวบยอด เป็นส่วนที่สาระเนื้อหา หรือมโนทัศน์ของกิจกรรมนั้นควรเน้นเป็นพิเศษ

5. สื่อ เป็นส่วนที่ระบุถึงวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการดำเนินกิจกรรม เพื่อช่วยให้ครูทราบว่าจะต้องเตรียมอะไรบ้าง

6. เวลาที่ใช้ เป็นส่วนที่ระบุถึงเวลาโดยประมาณ กิจกรรมนั้นควรใช้เวลาเพียงใด

7. ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม เป็นส่วนที่ระบุในการจัดกิจกรรมเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ วิธีการจัดกิจกรรมนี้ได้จัดไว้เป็นขั้นตอน ซึ่งนอกจากจะสอดคล้องกับหลักวิชาแล้วยังเป็นการอำนวยความสะดวกในการดำเนินการ

2.3.5 ขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรม

การสร้างชุดกิจกรรมแผนจุฬาฯ มีขั้นตอนการสร้างที่สำคัญ 10 ขั้นตอนคือ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2545)

1. กำหนดหมวดหมู่เนื้อหา และประสบการณ์ อาจจะกำหนดเป็นหมวดวิชาหรือบูรณาการเป็นแบบสหวิทยาการตามที่เหมาะสม
2. กำหนดหน่วยการสอน โดยแบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นหน่วยการสอน โดยการประมาณเนื้อหาวิชาที่จะให้ครูสอน ซึ่งอาจจะกำหนดให้ได้ในหนึ่งสัปดาห์หรือสอนได้หน่วยละครั้ง ครั้งละประมาณ 1 - 2 ชั่วโมง
3. กำหนดหัวเรื่อง ผู้สอนจะต้องถามตัวเองว่า ในการสอนแต่ละหน่วยควรให้ประสบการณ์อะไรแก่ผู้เรียนบ้าง แล้วกำหนดหัวข้อเรื่องออกมาเป็น 4 - 6 หัวเรื่อง
4. กำหนดมโนทัศน์ และหลักการมโนทัศน์ และหลักการที่กำหนดขึ้นจะต้องสอดคล้องกับ หน่วย และหัวเรื่อง โดยสรุปแนวความคิด สาระ และหลักเกณฑ์ที่สำคัญไว้เพื่อเป็นแนวทางในการจัดเนื้อหาการสอนให้สอดคล้อง
5. กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง เป็นวัตถุประสงค์ทั่วไปก่อนแล้ว เปลี่ยนเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ที่ต้องมีเงื่อนไข และเกณฑ์การเปลี่ยนพฤติกรรมไว้ทุกครั้ง
6. กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมซึ่งเป็นแนวทางการเลือก และผลิตสื่อการสอน
7. กำหนดแบบประเมินผล โดยจะต้องประเมินผลให้ตรงกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยใช้แบบทดสอบอิงเกณฑ์เพื่อให้ผู้สอนทราบว่า หลังจากผ่านกิจกรรมมาแล้ว นักเรียนได้เปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่
8. เลือกและผลิตสื่อการสอน วัสดุอุปกรณ์หรือวิธีการที่ครูใช้ถือว่าเป็นสื่อการสอนทั้งสิ้น เมื่อผลิตสื่อการสอนของแต่ละหัวเรื่องแล้ว ก็จัดสื่อการสอนเหล่านั้นไว้เป็นหมวดหมู่ในกล่องที่เตรียมไว้ก่อนนำไปทดลองหาประสิทธิภาพ เรียกว่า “ชุดกิจกรรม”
9. หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเพื่อเป็นการประกันว่า ชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพในการสอน ผู้สร้างจะต้องกำหนดเกณฑ์ขึ้นล่วงหน้า โดยคำนึงถึงหลักการที่ว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการเพื่อช่วยให้การเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนบรรลุผล
10. การใช้ชุดกิจกรรม ชุดกิจกรรมที่ได้ปรับปรุง และมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้สามารถนำไปใช้สอนผู้เรียนได้ตามประเภทของชุดกิจกรรม และตามระดับการศึกษา

2.3.6 ลักษณะของชุดกิจกรรมที่ดี

ชุดกิจกรรมที่ดีควรมีลักษณะดังนี้ คือ (วรกิต วัดเข้าหลาม, 2540)

1. เป็นชุดสื่อประสมที่ผลิตได้เหมาะสมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของเนื้อหาบทเรียน
2. เหมาะสมกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน
3. ประกอบไปด้วยสื่อหลากหลายเร้าความสนใจของผู้เรียนได้ดี
4. มีคำชี้แจง และบอกวิธีการใช้อย่างละเอียด ชัดเจน ง่ายต่อการนำไปใช้
5. มีวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้อย่างครบถ้วนในบทเรียน
6. ได้ดำเนินการผลิตอย่างเป็นระบบ ปรับปรุง และทดสอบให้มีประสิทธิภาพ และ

ทันสมัย มีความคงทนถาวรต่อการใช้ และสะดวกในการเก็บรักษา

จากหลักการ ทฤษฎีคุณค่าและประโยชน์ของชุดกิจกรรมที่ได้กล่าวมาตั้งแต่ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมเป็นวิธีการหนึ่งที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของการสอน เพราะชุดกิจกรรมได้ถูกสร้างขึ้นอย่างมีระบบ และมีคุณค่าต่อการเรียนการสอน เหมาะที่จะเป็นสื่อเพื่อช่วยให้ครูได้ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาต่างๆ ต่อไป

2.4 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง

แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ปัญหาทางสังคมเป็นหนึ่งในทฤษฎีในการพัฒนาจริยธรรมหรือพฤติกรรมของมนุษย์ โดยการกำกับตนเอง ตามแนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมของ Bandura นั้น Bandura มีความเชื่อว่าพฤติกรรมของคนเรานั้น ไม่ได้เกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากปัจจัยทางสภาพแวดล้อมแต่เพียงอย่างเดียว หากแต่จะต้องมีปัจจัยส่วนบุคคล (ปัญญา ชีวภาพ และสิ่งภายในอื่นๆ) ร่วมด้วย และการร่วมของปัจจัยส่วนบุคคลนั้นจะต้องร่วมกันในลักษณะที่กำหนดซึ่งกันและกัน (Reciprocal Determinism) กับปัจจัยทางด้านพฤติกรรมและสภาพแวดล้อม

การที่ปัจจัยทั้ง 3 ทำหน้าที่กำหนดซึ่งกันและกัน ก็ไม่ได้หมายความว่าทั้งสามปัจจัยนั้นจะมีอิทธิพลในการกำหนดซึ่งกันและกันอย่างเท่าเทียมกัน บางปัจจัยอาจมีอิทธิพลมากกว่าอีกบางปัจจัย และอิทธิพลของปัจจัยทั้ง 3 นั้น ไม่ได้เกิดขึ้นพร้อม ๆ กัน หากแต่ต้องอาศัยเวลาในการที่ปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งจะมีผลต่อการกำหนดปัจจัยอื่นๆ (Bandura, 1989 อ้างถึงใน สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2550, น. 49)

การกำกับตนเองในการเรียนรู้ เป็นพฤติกรรมที่มีฐานความรู้มาจากแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม (Social cognitive theory) มีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้พฤติกรรมภายในเกิดขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไปเพื่อควบคุมพฤติกรรมภายนอก ซึ่งเกิดขึ้นโดยผ่านการดำเนินการของตนเองและแหล่งอิทธิพลภายนอก รวมถึงกรอบของแรงจูงใจ สังคมและคุณธรรม จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การกำกับตนเองในการเรียนรู้ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น จึงมีความสำคัญที่ควรส่งเสริมให้นักเรียนได้ปฏิบัติเพื่อปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม การกำกับตนเองในการเรียนรู้ และกลวิธีการกำกับตนเองในการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ทั้งที่เป็นแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งจะเป็นการเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการกำกับตนเองในการเรียนรู้ รวมทั้งให้ความสำคัญในด้านครูผู้สอน ซึ่งถือเป็นปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อนักเรียน นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลสำหรับครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้สนใจที่จะศึกษา เพื่อให้มีความเข้าใจในพฤติกรรมกำกับตนเองในการเรียนรู้และแนวทางการส่งเสริมพัฒนาพฤติกรรมกำกับตนเองในการเรียนรู้ของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

นอกจากนี้การเสริมแรงมิได้ทำหน้าที่เพียงแต่ทำให้พฤติกรรมเพิ่มขึ้นเท่านั้น หากแต่ว่ายังมีหน้าที่อื่นๆ อีกซึ่งเขาบอกว่าการเสริมแรงนั้นทำหน้าที่ 3 ประการด้วยกัน คือ

1. ทำหน้าที่เป็นข้อมูลให้บุคคลรู้ว่าควรจะทำพฤติกรรมอะไรในสถานการณ์ใดในอนาคต เพราะการเสริมแรงด้วยตัวของมันเองจะไม่ทำให้พฤติกรรมของบุคคลเพิ่มขึ้นแม้ว่าบุคคลนั้น จะเคยได้รับการเสริมแรงมาก่อนแล้วก็ตาม ถ้าเขามีความเชื่อ จากข้อมูลอื่นๆ ว่าการแสดงพฤติกรรมในลักษณะเดียวกันนั้นจะไม่ได้รับการเสริมแรงในอนาคต

2. ทำหน้าที่เป็นสิ่งจูงใจเนื่องจากประสบการณ์ในอดีตทำให้บุคคลเกิดความคาดหวังว่าการกระทำบางอย่างจะทำให้ได้รับการเสริมแรง การที่บุคคลคาดหวังถึงผลกรรมที่จะเกิดขึ้นในอนาคตนี้ก็กลายเป็นแรงจูงใจต่อพฤติกรรมที่จะกระทำในปัจจุบันทำให้บุคคลเพิ่มโอกาสที่จะแสดงพฤติกรรมดังกล่าวในในเวลาต่อๆมา

3. ทำหน้าที่เป็นตัวเสริมแรง นั่นคือเพิ่มความถี่ของพฤติกรรม แต่ทว่าการเพิ่มความถี่ของพฤติกรรมได้ดั่งนั้น บุคคลจะต้องตระหนักถึงการที่จะได้รับการเสริมแรงนั้นด้วย (สม โภชน์เยี่ยมสุภายิต, 2550, น. 49-50)

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม Bandura แบ่งการเรียนรู้ออกเป็น 2 แบบ คือ

1. การเรียนรู้จากผลกรรม เป็นการเรียนรู้เบื้องต้น ของบุคคลที่เรียนรู้จากประสบการณ์
2. การเรียนรู้จากตัวแบบเป็นการเรียนรู้ของบุคคลที่เกิดขึ้นโดยทางอ้อม คือการเรียนรู้จากการสังเกตพฤติกรรมผู้อื่นสังเกตผู้อื่นกระทำ และได้รับผลแห่งการกระทำ การเรียนรู้จากการบอกเล่าหรือการถ่ายทอดประสบการณ์จากผู้อื่น

จากแนวคิดของ Bandura (1977B, p. 22-29) ที่ว่า พฤติกรรมของบุคคลเกิดขึ้นได้จากการเรียนรู้โดยผ่านตัวแบบ ซึ่งบุคคลสังเกตจากพฤติกรรมของตัวแบบ การเรียนรู้จากตัวแบบดังกล่าวมีกระบวนการ 4 กระบวนการที่สำคัญ คือ กระบวนการใส่ใจ (attentional process) กระบวนการเก็บจำ (retention process) กระบวนการแสดงออก (motor reproduction process) และ กระบวนการจูงใจ (motivational process) กระบวนการทั้ง 4 นี้ จำเป็นต่อการเรียนรู้จากการสังเกตหรือการเรียนรู้จากตัวแบบ โดยทุกกระบวนการมีความสำคัญ ถ้าขาดกระบวนการใดไปกระทำตามตัวแบบย่อมไม่สมบูรณ์ เนื่องจากการเรียนรู้จากกระบวนการทั้ง 4 นี้ เกิดจากการที่กระตุ้นให้ผู้สังเกตใส่ใจกับตัวแบบอย่างแท้จริงจนสามารถจดจำและนำมาสร้างสัญลักษณ์ได้ ตลอดจนสามารถดัดแปลงสัญลักษณ์นั้นและนำออกมาใช้ได้ภายในภายหลัง โดยมีกระบวนการสุดท้ายคือ กระบวนการจูงใจที่ทำให้ผู้สังเกตแสดงการตอบสนองออกมาคือ การกระทำตามตัวแบบในที่สุด

การเรียนรู้โดยการกำกับตนเองมาจากคำในภาษาอังกฤษที่ว่า “Self-Regulation Learning” ซึ่งมีแนวคิดพื้นฐานมาจากทฤษฎีการเรียนรู้ปัญญาทางสังคม (Social Cognitive Theory) โดยมีนักการศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

Bandura (1986) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองว่าหมายถึง พฤติกรรมของมนุษย์ไม่ได้เป็นผลมาจากการเสริมแรงและลงโทษจากภายนอกแต่เพียงอย่างเดียว หากแต่ว่ามนุษย์สามารถกระทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อควบคุมความคิด ความรู้สึก และการกระทำของตนเอง ด้วยผลกรรมที่เขาหาเองเพื่อสำหรับตัวเขา ซึ่งความสามารถในการดำเนินการดังกล่าวนี้ (Bandura, 1986) เรียกว่า การกำกับตนเอง (Self-Regulation)

Zimmerman (1990) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้การกำกับตนเองว่า เป็นความตระหนักรู้ถึงความเป็นจริงและมีทักษะในการควบคุมตนเองได้ ว่าเมื่อไหร่ควรทำหรือไม่ควรทำอะไร และหาทางออกที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด

Pintrich; and De Groot (1990) กล่าวว่า การเรียนรู้โดย การกำกับตนเอง หมายถึง การที่นักเรียนมีการรู้คิดในการวางแผน ควบคุม และปรับกระบวนการรับรู้ของตนเองมีการจัดการและควบคุมตนเองมีความพยายามที่จะเรียนรู้ รวมทั้งการใช้กลยุทธ์ทางปัญญาในการเรียน

ชัยฤทธิ์ โพธิสุวรรณ (2544) อธิบายความหมายของการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองคือ กระบวนการที่บุคคลคิดริเริ่มเองในการพิจารณาความต้องการในการเรียนรู้ กำหนดจุดมุ่งหมายและ เลือกรูปแบบการเรียนรู้ จนถึงประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตนเอง ทั้งนี้อาจได้รับหรือไม่ ได้รับความช่วยเหลือจากผู้อื่นก็ตาม

ราชบัณฑิตยสถาน (2555) ให้ความหมายของการกำกับตนเองว่า หมายถึงความสามารถ ของบุคคลในการควบคุม และกำกับการคิด การกระทำ และการเรียนรู้ของตนเอง เป็นคุณสมบัติ เบื้องต้นของการมีวินัยในตนเอง (Self - discipline)

จิราภรณ์ กุณสิทธิ์ (2541) กล่าวว่า การเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง หมายถึง การที่บุคคล มีการกำกับตนเองเพื่อให้มีความรู้และทักษะต่างๆ โดยมีการรู้จักของตนเองในสิ่งที่ตนเองเรียนรู้ ควบคุมการกระทำ และแรงจูงใจ จัดการสิ่งต่างๆ ด้วยตนเองและใช้กลยุทธ์ทางปัญญาในการเรียนรู้

จากการให้ความหมายของการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองสรุปได้ว่า การเรียนรู้โดยการ กำกับตนเองคือ บุคคลที่มีการวางตั้งเป้าหมาย วางแผนดำเนินการตรวจสอบและควบคุมพฤติกรรม ตนเองให้ปฏิบัติตามแผน มีการประเมินตนเองและกำหนดข้อผูกพันกับตนเอง เพื่อนำตนเอง ไปสู่ เป้าหมายที่กำหนด

กระบวนการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง

Bandura (1986) เชื่อว่าบุคคลสามารถกระทำสิ่งต่างๆเพื่อควบคุมความคิด ความรู้สึก และการกระทำของตนเองได้ โดยเรียกการกระทำนี้ว่าการกำกับตนเอง ซึ่ง (Bandura, 1986) ได้ อธิบายกระบวนการของการกำกับตนเองไว้ด้วยกัน 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. กระบวนการสังเกตตนเอง (Self - Observation) จุดเริ่มต้นของการกำกับตนเอง คือ บุคคลต้องรู้ว่าตนเองกำลังทำอะไรอยู่ โดยการสังเกตตนเองนั้น ทำหน้าที่เป็นตัวให้ข้อมูลต่อการ กำหนดมาตรฐานของการกระทำ ที่เป็นไปได้จริง และประเมินการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมที่ กระทำอยู่สำหรับเป็นแนวทางในการตัดสินใจว่าจะกำกับตนเองเช่นไร

2. กระบวนการตัดสินใจ (Judgment Process) หลังจากบุคคลได้ข้อมูลจากการสังเกต ตนเองแล้วก็จะเข้าสู่กระบวนการตัดสินใจทั้งนี้การตัดสินใจขึ้นอยู่กับมาตรฐานของแต่ละบุคคล ความพึงพอใจของบุคคลต่อข้อมูลที่ได้รับหรือเป็นการเปรียบเทียบข้อมูลกับบรรทัดฐานทางสังคม การเปรียบเทียบกับกลุ่มบุคคลอื่นเพื่อนำมาประกอบในการตัดสินใจว่าจะกำกับตนเองอย่างไร

3. การแสดงปฏิกิริยาต่อตนเอง (Self-Reaction) เป็นการกระทำภายหลังจากตัดสินใจ ทั้งนี้การกระทำขึ้นอยู่กับสิ่งล่อใจในการที่จะนำไปสู่ผลทางบวกหรือทางลบ

Woolfolk (1993) ได้อธิบายกระบวนการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองคือการที่บุคคลมี การจัดการกับตนเอง โดยแบ่งกระบวนการของการจัดการกับตนเองประกอบด้วย 3 ขั้นตอนดังนี้

1. การตั้งเป้าหมายถือเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างมากทั้งนี้การตั้งเป้าหมายที่มีความเฉพาะเจาะจงและเป็นเป้าหมายที่ผู้อื่นรับรู้ด้วยจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองมากกว่าบุคคลที่ตั้งเป้าหมายทั่วไปและเป็นเป้าหมายที่ตนเองรู้อยู่เพียงลำพัง

2. การบันทึกและประเมินผลการจดบันทึกเช่นการทำเป็นตารางจดบันทึกหรือการทำเครื่องหมายในระหว่างการกระทำพฤติกรรมจะช่วยให้ผู้เรียนรู้โดยการกำกับตนเองยังคงรักษาพฤติกรรมเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ตนเองวางไว้ได้ส่วนการประเมินผลนั้นมีความยากกว่าการบันทึกพฤติกรรมของตนเองเนื่องจากจะเป็นการตัดสินคุณภาพของการกระทำซึ่งการประเมินตนเองจะเป็นการกำหนดถึงแรงเสริมที่ตนเองจะได้รับต่อไป

3. การให้แรงเสริมกับตนเองเป็นขั้นตอนสุดท้ายของการจัดการตนเองเป็นการให้รางวัลกับพฤติกรรมของตนเองเมื่อพิจารณากับเป้าหมายที่ตั้งไว้

Schunk (1994) ได้อธิบายถึงกระบวนการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองว่ามีแนวคิดพื้นฐานมาจากทฤษฎีการเรียนรู้ปัญญาทางสังคม (Social Cognitive Theory) โดยประกอบด้วย 3 กระบวนการย่อยๆ ได้แก่กระบวนการสังเกตตนเอง (Self-Observation) กระบวนการตัดสิน (Judgment Process) และการแสดงปฏิกิริยาต่อตนเอง (Self-Reaction) การเรียนรู้โดยการกำกับตนเองเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนเริ่มต้นกิจกรรมการเรียนรู้โดยการมีเป้าหมายของตนเอง โดยอาศัยทักษะและความรู้ เพื่อให้ทำงานได้สำเร็จและผลการเรียนดี ในระหว่างกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เรียนได้สังเกตตัดสิน และมีปฏิกิริยาต่อการรับรู้ความก้าวหน้าของตนเอง

ไพฑูริย์ สีนลรัตน์ และคณะ (2550) กระบวนการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองประกอบด้วย 3 ระยะ

ระยะที่ 1 ผู้เรียนวางแผน วิเคราะห์งาน กำหนดเป้าหมายและกลวิธีการเรียน

ระยะที่ 2 ผู้เรียนควบคุมกระบวนการเรียนรู้ของตนเองและติดตามความก้าวหน้าในการทำงานของตน

ระยะที่ 3 ประเมินผลการเรียนรู้

ทุกระยะดังกล่าวผู้เรียนต้องมีการไตร่ตรอง เชื่อมโยงผลการเรียนรู้และเป้าหมายที่กำหนดไว้

คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองควรคำนึงถึงประเด็นต่อไปนี้

1. ให้ผู้เรียนมีอิสระในการเลือกเป้าหมายและกิจกรรมที่จะทำได้อย่างหลากหลาย
2. งานที่ทำความท้าทายแต่ไม่ถึงกับเกินความสามารถ

3. ช่วยผู้เรียนให้รู้แหล่งแสวงหาความรู้และสามารถเข้าถึงได้ รวมถึงสามารถประเมินผลการปฏิบัติงานด้วยตนเองและปรับปรุงแก้ไขได้

4. มีการร่วมมือกับเพื่อนเพื่อเป็นกำลังใจให้ทำงานต่อไป และให้ความช่วยเหลือทางเทคนิคยามจำเป็น

5. จุดเน้นของการเรียนอยู่ที่การสร้างความหมายจากสิ่งที่อ่าน เขียน และอภิปราย

6. ผลที่เกิดขึ้นคือ ผู้เรียนเกิดความภูมิใจ ความสำเร็จสะท้อนจากจินตนาการ ความเข้าใจกลวิธีในการเรียน รวมถึงความพยายาม

สรุปการวิเคราะห์ขั้นตอนของการกำกับตนเอง มีดังนี้

หัวข้อ	Bandura, 1986	Woolfolk, 1993	ไพฑูริย์, 2550	ผู้วิจัย
ขั้นตอนที่ 1	สังเกตตนเอง	ตั้งเป้าหมาย	วางแผน, วิเคราะห์ และกำหนดเป้าหมาย	กำหนดเป้าหมาย
ขั้นตอนที่ 2	ตัดสินใจ และเปรียบเทียบข้อมูล เพื่อมาประกอบว่าจะกำกับตนเองอย่างไร	บันทึก และประเมินผลการจดบันทึก	ควบคุมกระบวนการเรียนรู้ และติดตามความก้าวหน้า	ควบคุม กระบวนการเรียนรู้ และติดตามความก้าวหน้า
ขั้นตอนที่ 3	แสดงปฏิกิริยาต่อตนเอง	เสริมแรง และให้รางวัลตัวเอง	ประเมินผลการเรียนรู้	ประเมินผลการเรียนรู้

จากการวิเคราะห์กระบวนการการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นขั้นตอนที่จะใช้ในงานวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบกำกับตนเอง สำหรับนักเรียนห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ดังนี้

1. กำหนดเป้าหมาย
2. ควบคุมกระบวนการเรียนรู้ และติดตามความก้าวหน้า
3. ประเมินผลการเรียนรู้

2.4.1 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง

Zimmerman (1989) ได้อธิบายว่าปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองมีด้วยกัน 3 ด้านคือด้านส่วนบุคคลด้านพฤติกรรมและด้านสิ่งแวดล้อม

1. อิทธิพลส่วนบุคคล (Personal influences) พบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-efficacy) เป็นปัจจัยด้านส่วนบุคคลที่สำคัญที่สุด ซึ่งขึ้นอยู่กับอิทธิพลส่วนบุคคลอื่นๆ ได้แก่ ความรู้ของนักเรียน กระบวนการ รู้คิดของตนเอง เป้าหมาย และ สภาวะทางอารมณ์

1) ความรู้ของนักเรียน (Students' Knowledge) ความรู้ของนักเรียน มี 2 ประเภท คือ ความรู้เชิงเนื้อหา และความรู้ในการกำกับตนเอง ความรู้เชิงเนื้อหาเป็นความรู้ที่รวบรวมเป็นคำพูด เหตุการณ์ หรือโครงสร้างลำดับขั้น ส่วนความรู้ในการกำกับตนเอง เป็นกลยุทธ์ที่นักเรียนใช้ในการเรียน ซึ่งความรู้ทั้ง 2 ประเภทมีอิทธิพลซึ่งกันและกัน

2) กระบวนการรู้คิดของตนเอง (Metacognitive Processes) ในการใช้กลยุทธ์ การเรียนรู้โดยการกำกับตนเองของนักเรียน ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความรู้เกี่ยวกับกลยุทธ์ที่ใช้เพียงอย่างเดียว แต่ขึ้นอยู่กับกระบวนการรู้คิดของตนเอง และผลลัพธ์ที่ได้รับจากการกระทำ โดยผู้เรียนจะวางแผนงานเพื่อใช้ในการกระบวนการตัดสินใจในการเลือกหรือเปลี่ยนแปลงกลยุทธ์ที่จะกำกับตนเองในการเรียน การวางแผนงานขึ้นอยู่กับงาน สิ่งแวดล้อม ความรู้ของนักเรียน เป้าหมาย การรับรู้ความสามารถของตนเอง และผลลัพธ์จากการกระทำ การวางแผนงานจะเป็นตัวชี้ นำ ควบคุมการเรียนรู้อ และจะมีปฏิกิริยาย้อนกลับจากการกระทำพฤติกรรมเหล่านั้น

3) เป้าหมาย (Goals) การตั้งเป้าหมายมีผลต่อกระบวนการตัดสินใจในการใช้ กลยุทธ์กำกับตนเองในการเรียนของนักเรียน การตั้งเป้าหมายระยะสั้นจะเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อ การตั้งเป้าหมายระยะยาว บุคคลจะสร้างสิ่งชี้แนะ (เป้าหมายระยะสั้น) เพื่อเป็นแนวทางให้แก่ตนเอง และเป็นแรงจูงใจให้แสดงพฤติกรรมนำไปสู่การบรรลุผลได้

4) สภาวะทางอารมณ์ (Affect) มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองของนักเรียนมีหลักฐานพบว่าความวิตกกังวลจะขัดขวางกระบวนการรู้คิดและการควบคุมพฤติกรรมของ ตนเอง เช่น จากผลการวิจัยของ (Zimmerman,1989. p.333;citing Kahl, 1982) ที่ได้พัฒนาแบบ วัดการควบคุมพฤติกรรม เพื่อให้ให้นักเรียนประเมินตนเองเกี่ยวกับแนวโน้มในการใช้กระบวนการที่มี ประสิทธิภาพป้องกันตนเองจากสภาวะภายใน เช่น ความคิดวิตกกังวลถึงความล้มเหลวที่ผ่านมา หรือจากสภาวะภายนอก เช่น ลักษณะงานที่มีความยากมากพบว่าคะแนนการควบคุมพฤติกรรมของ นักเรียนมีความสัมพันธ์ทางลบกับความวิตกกังวล

2. อิทธิพลด้านพฤติกรรม (Behavioral Influences) กล่าวว่า อิทธิพลด้านพฤติกรรม ประกอบด้วยกระบวนการย่อยของ การกำกับตนเอง ได้แก่ การสังเกตตนเอง การตัดสินใจตนเอง และ

การแสดงปฏิกริยาต่อตนเอง ทั้ง 3 กระบวนการย่อยนี้ได้รับอิทธิพลจากกระบวนการส่วนบุคคล และกระบวนการด้านสิ่งแวดล้อม

1) การสังเกตตนเอง (Self-Observation) เป็นการตอบสนองของนักเรียนเกี่ยวกับการควบคุมพฤติกรรมของตนเอง การสังเกตตนเองทำให้ได้ข้อมูลว่ามีความก้าวหน้าในเป้าหมายที่ตั้งไว้เพียงใด การสังเกตตนเองได้รับอิทธิพลด้านกระบวนการส่วนบุคคล เช่น การรับรู้ความสามารถของตนเอง การตั้งเป้าหมาย และการวางแผนการรู้คิดของตนเอง และอิทธิพลด้านพฤติกรรม วิธีการสังเกตตนเองมี 2 วิธี คือ การรายงานโดยคำพูดหรือการเขียน และการบันทึกพฤติกรรมและปฏิกริยาตอบสนอง

2) การตัดสินตนเอง (Self-Judgment) เป็นการตอบสนองของนักเรียนโดยเปรียบเทียบพฤติกรรมของตนกับมาตรฐานหรือเป้าหมายอย่างมีระบบ การประเมินตนเอง (Self-Evaluation) ขึ้นอยู่กับกระบวนการส่วนบุคคล เช่น การรับรู้ความสามารถของตนเอง การตั้งเป้าหมาย และความรู้หรือมาตรฐาน เช่นเดียวกับการสังเกตตนเอง ความรู้ในเรื่องมาตรฐานหรือเป้าหมายมาจากแหล่งข้อมูลต่างๆ รวมทั้งมาตรฐานของสังคม การประเมินตนเองมี 2 วิธี คือ กระบวนการตรวจสอบรายการ (Checking) เช่น การตรวจคำตอบการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์อีกครั้ง และ การประเมินค่า (Rating) เป็นการเปรียบเทียบคำตอบกับคำตอบของบุคคลอื่นหรือจากเฉลยคำตอบ

3) การแสดงปฏิกริยาต่อตนเอง (Self-Reaction) การแสดงปฏิกริยาต่อตนเองกระทำในลักษณะเดียวกับการสังเกตตนเองและการตัดสินตนเอง การแสดงปฏิกริยาต่อตนเองขึ้นอยู่กับกระบวนการส่วนบุคคลในเรื่องการตั้งเป้าหมาย การรับรู้ความสามารถของตนเอง และการวางแผนการรู้คิด พร้อมกับแสดงพฤติกรรมออกมา ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการมีผลกระทบซึ่งกันและกัน ยกตัวอย่างเช่น การรับรู้ความสามารถของตนเองมีผลต่อการเลือกกลยุทธ์ของนักเรียน และข้อมูลย้อนกลับจากกลยุทธ์จะเป็นตัวตัดสินการรับรู้ความสามารถของตนเอง บางกรณีการแสดงปฏิกริยาต่อตนเองจะไม่ทำให้การเรียนรู้โดยการกำกับตนเองเพิ่มขึ้น เช่น การประเมินตนเองในการเรียนรู้ไม่เป็นที่พอใจ อาจนำไปสู่การถดถอย (withdrawal) หรือ เกิดการสิ้นหวังที่จะเรียนรู้ (learned helplessness) เมื่อผู้เรียนไม่มีความพยายามเพราะคิดว่าสิ่งเหล่านั้นไม่มีประโยชน์ กลยุทธ์การแสดงปฏิกริยาต่อตนเอง จำแนกตามทฤษฎีการเรียนรู้ปัญญาทางสังคมเป็น 3 ด้าน คือ

3.1) การแสดงปฏิกริยาต่อตนเองด้านพฤติกรรม นักเรียนพยายามตอบสนองการเรียนรู้ในทางที่ดี

3.2) การแสดงปฏิกริยาต่อตนเองด้านส่วนบุคคล นักเรียนพยายามเพิ่ม

3.3) การแสดงปฏิกิริยาต่อตนเองด้านสภาพแวดล้อม นักเรียนพยายามปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้

3. อิทธิพลด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Influences) (Zimmerman, 1989. p.335; citing Bandura, 1986) สันนิษฐานว่าการเรียนรู้จากการสังเกตพฤติกรรมของตนเองและผลของพฤติกรรมเป็นสิ่งที่มอิทธิพลมากที่สุด สำหรับการเปลี่ยนแปลงการรับรู้ความสามารถของผู้เรียน และส่งเสริมความรู้ให้คงอยู่ อิทธิพลด้าน สิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ผลของตัวแบบ (Modeling) การพูดจาชักชวน (Verbal Persuasion) และโครงสร้างสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ (Structure of the Learning) อิทธิพลด้านสิ่งแวดล้อมจะมี ปฏิสัมพันธ์ต่อบุคคล และอิทธิพลด้านพฤติกรรม เมื่อไรที่ผู้เรียนมีการเรียนรู้ด้วยตนเอง อิทธิพลด้านส่วนบุคคลจะถูกเชื่อมโยงกับกลยุทธ์กำกับพฤติกรรม และสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ ผู้เรียนที่เรียนรู้ด้วยตนเองจะเข้าใจผลกระทบของสิ่งแวดล้อมที่ได้รับ และรู้ว่าจะปรับปรุงสิ่งแวดล้อมโดยใช้กลยุทธ์ต่างๆอย่างไร เช่น จัดสถานที่ในการเรียน การค้นหาข้อมูลจากห้องสมุด เป็นต้น

Mikulas (1986) อธิบายปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองไว้ 4 ปัจจัยดังนี้

1. ความตระหนัก (Awareness) เป็นการรับรู้ในสิ่งที่เกิดขึ้นรับรู้ต่อความคิดของตนเอง เมื่อบุคคลเกิดความตระหนักก็จะนำสู่การเกิดความคิดซึ่งส่งผลต่อการกำกับตนเองในการกำกับตนเองบุคคลต้องรับรู้พฤติกรรมรวมถึงสิ่งที่ทำให้เกิดพฤติกรรมนั้นๆเสียก่อนเพื่อให้บุคคลสามารถควบคุมและกำกับตนเองได้อย่างถูกต้องการจะกำกับตนเองให้ได้ผลดีที่สุดนั้นบุคคลต้องตระหนักถึงจุดเริ่มต้นของพฤติกรรมให้เร็วที่สุดเพื่อให้สามารถจัดการกับพฤติกรรมความคิดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การดำเนินการ (Intervention) เป็นการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อกำกับตนเองการกระทำนั้นจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลตระหนักถึงและต้องการจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองการดำเนินการเช่นการแสดงพฤติกรรมอื่นทดแทนการหยุดความคิดการใช้จินตนาการหรือการใช้การเสริมแรงเพื่อช่วยให้บุคคลสามารถกำกับตนเองต่อการเรียนรู้หรือการกระทำอื่นๆได้มากยิ่งขึ้น

3. ความรู้สึกแห่งตน (Sense of Self) เป็นความรู้สึกเกี่ยวข้องกับความเชื่อของบุคคลที่มีต่อตนเองเป็นความเชื่อในความสามารถที่จะทำสิ่งต่างๆได้การที่มีความเชื่อดังกล่าวจะทำให้บุคคลสามารถกำกับตนเองได้ความเชื่อของบุคคลสามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะได้แก่ความเชื่อภายในอำนาจตนเอง (Internal Locus of Control) เป็นความเชื่อว่าคุณสามารถกระทำสิ่งต่างๆรวมถึงผลที่เกิดขึ้นนั้นเป็นผลมาจากการกระทำของตนเองอีกลักษณะได้แก่ความเชื่ออำนาจภายนอกตนเอง (External Locus of Control) เป็นความเชื่อของบุคคลว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นมาจากปัจจัยภายนอกตนเอง

ตนเองไม่สามารถควบคุมกำกับได้ ดังนั้นเมื่อบุคคลมีความเชื่อในอำนาจภายในตนเองแล้วก็จะเชื่อมั่นและสามารถกำกับการเรียนรู้ของตนเอง

4. ความรู้สึกแห่งความต้องการ (Sense of Will) เป็นความรู้สึกถึงความต้องการความปรารถนาของตนเองเมื่อบุคคลรับรู้ว่าคุณต้องการอะไรที่จะเกิดเป็นแรงจูงใจที่จะทาพฤติกรรมเพื่อตอบสนองตามความต้องการนำไปสู่การกำกับตนเองเพื่อให้ได้มาซึ่งเป้าหมายที่ตั้งใจ

Schunk (2000) ได้อธิบายปัจจัยที่จูงใจให้ผู้เรียนรู้มีการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองประกอบด้วย

1. ความตั้งใจคือกระบวนการที่ใช้สำหรับจูงใจความตั้งใจเป็นปัจจัยอิสระของพฤติกรรมของบุคคลที่เป็นกระบวนการที่มาพร้อมกับความสนใจการรับรู้การปรับเปลี่ยนความคิดและอารมณ์ต่อการกระทำซึ่งความตั้งใจจะแปลงความสนใจให้เกิดเป็นพฤติกรรมดังนั้นเมื่อบุคคลมีความตั้งใจก็จะก่อให้เกิดการกระทำตามมา

2. คุณค่าคือศูนย์กลางของแรงจูงใจที่สัมพันธ์กับการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองเป็นการที่ผู้เรียนเห็นคุณค่าของเป้าหมายที่ตั้งไว้จะมีแรงจูงใจที่จะทำให้สำเร็จในทางกลับกันผู้เรียนที่ไม่เห็นคุณค่าของเป้าหมายก็จะไม่มีแรงจูงใจที่จะพัฒนาหรือกระทำตามที่ได้กำหนดไว้ทั้งนี้คุณค่ามีความสัมพันธ์โดยตรงกับพฤติกรรมที่มุ่งผลสัมฤทธิ์เช่นความอดทนการเลือกและการแสดงออก

3. การปรับเป้าหมายคือแรงจูงใจหนึ่งที่มีความสำคัญเป้าหมายความสำเร็จจะช่วยให้สามารถกำหนดกรอบในการเรียนรู้ของตนเองได้ผู้เรียนรู้ที่เชื่อว่าตนเองจะสามารถปรับหรือพัฒนาตนเองเพื่อไปยังเป้าหมายที่วางไว้ได้ก็จะมีแรงจูงใจในการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองดังนั้นเป้าหมายควรมีความยากแต่ต้องอยู่ในระดับที่เชื่อว่าจะสามารถทำสำเร็จได้

4. มุมมองต่อตนเองคือความคิดและความรู้สึกในการประเมินความสามารถความตั้งใจ การกระทำของตนเองการกระทำของบุคคลนั้นมีพื้นฐานบนการรับรู้ที่มีต่อตนเองโดยการรับรู้ตนเองนั้นมีทั้งทางบวกและทางลบบุคคลที่มีแรงจูงใจสูงจะเป็นคนที่มีการรับรู้ตนเองในทางบวกขณะที่บุคคลที่มีแรงจูงใจต่ำก็จะมี การรับรู้ตนเองทางลบ

5. การค้นหาความช่วยเหลือคือทางหนึ่งที่จะค้นหาสิ่งที่อยู่แวดล้อมมาช่วยส่งเสริมในการเรียนรู้ผู้ที่เรียนรู้โดยการกำกับตนเองมักจะถามหาผู้ช่วยเหลือเมื่อต้องเผชิญกับงานที่มีความยากลำบาก

McCombs and Marzano (1990) กำหนดปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองของผู้เรียน โดยแบ่งออกเป็น 3 ปัจจัยดังนี้

1. ความรู้ของผู้เรียนผู้ที่เรียนรู้โดยการกำกับตนเองมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับตนเองวิชาของตนภาระหน้าที่หรือแผนสำหรับการเรียนรู้ลำดับแรกผู้เรียนต้องรู้

เกี่ยวกับตนเองและรู้ว่าจะเรียนอย่างไรถึงจะได้ผลที่ดีที่สุดยกตัวอย่างเช่นการที่ผู้เรียนรู้ว่าตนเองชอบการเรียนแบบไหนอะไรที่ง่ายหรือยากสำหรับตนเองและจะจัดการกับปัญหาที่ยากอย่างไร รวมถึงความสนใจความถนัดและวิธีที่จะนำจุดแข็งของตนเองมาใช้อย่างไร โดยต้องรู้เกี่ยวกับวิชาที่เรียนเพื่อให้ง่ายกว่าที่จะเรียนรู้เพิ่มเติมต่อมาคือการรู้เกี่ยวกับภาระหน้าที่ของตนเองซึ่งอาจมีความแตกต่างกันในแต่ละส่วนซึ่งมีความจำเป็นที่ผู้เรียนจะต้องรู้ว่าแต่ละส่วนมีหน้าที่อย่างไรนอกจากการรู้ภาระหน้าที่ของตนแล้วต้องสามารถประยุกต์แผนสำหรับการเรียนรู้ที่จำเป็นมาใช้เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

2. แรงจูงใจของผู้ที่เรียนรู้ โดยการกำกับตนเองรู้ว่าทำไมพวกเขาถึงต้องเรียนรู้การรับรู้ถึงประโยชน์ที่จะได้จากการเรียนรู้ที่ให้ความสำคัญกับเป้าหมายของการเรียนรู้และเชื่อว่าตนเองสามารถบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ได้จะเป็นสิ่งจูงใจผู้เรียนรู้ โดยการกำกับตนเองจะทำงานอย่างหนักถ้าพวกเขาเชื่อว่าสิ่งที่ได้มาจากความพยายามของพวกเขาจะทำให้เขาฉลาดขึ้นมีศักยภาพสูงขึ้นได้รับประโยชน์ในสิ่งที่อยากรู้ได้ความร่วมมือได้สิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ที่ปลอดภัยมีความเป็นไปได้ที่จะบรรลุเป้าหมายหรือผลลัพธ์ที่มีคุณค่าปัจจัยเหล่านี้จะเป็นแรงจูงใจสำหรับผู้เรียนแต่เพียงความรู้และแรงจูงใจยังคงไม่เพียงพอสำหรับผู้เรียนรู้ โดยการกำกับตนเองยังคงต้องมีความตั้งใจด้วย

3. ความตั้งใจของผู้ที่เรียนรู้ โดยการกำกับตนเองต้องรู้วิธีที่จะป้องกันตนเองจากสิ่งๆที่เข้ามารบกวนอย่างร้ายกตัวอย่างเช่นผู้ที่เรียนรู้โดยการกำกับตนเองจะไม่ถูกรบกวนหากเขารู้จักวิธีจัดการกับความกังวลความง่วงหรือความขี้เกียจ

Bandura (1986) กล่าวว่า ปัจจัยต่างๆที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการกำกับตนเอง มีดังนี้

1. ประโยชน์ส่วนตัว (Personal Benefits) เมื่อบุคคลมีพฤติกรรมกำกับตนเองแล้วบุคคลก็จะได้รับประโยชน์โดยตรงต่อตัวเขาเอง เขาก็จะยึดมั่นต่อการกำกับตนเองจะทำให้กระบวนการกำกับตนเองคงอยู่ได้

2. รางวัลทางสังคม (Social Reward) การที่บุคคลมีพฤติกรรมกำกับตนเองแล้วบุคคลในสังคมให้การยกย่องชมเชย สรรเสริญ ให้เกียรติ ให้การยอมรับ หรือให้รางวัล ซึ่งการให้รางวัลทางสังคมเหล่านี้ก็จะมีส่วนช่วยให้กระบวนการกำกับตนเองของบุคคลคงอยู่ได้

3. การสนับสนุนจากตัวแบบ (Modeling Supports) บุคคลที่มีมาตรฐานในการกำกับตนเอง เช่น การพูดจาไพเราะ หากได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่คนอื่น ๆ รอบตัวมีแต่คนพูดจาไพเราะคนที่พูดจาไพเราะทั้งหลายเหล่านี้ล้วนแต่มีส่วนช่วยเป็นตัวแบบที่จะสนับสนุนซึ่งกันและกัน

4. ปฏิกริยาทางลบจากผู้อื่น (Negative Sanctions) บุคคลที่พัฒนามาตรฐานในการกำกับตนเองขึ้นมาแล้ว หากภายหลังให้รางวัลกับตนเองต่อพฤติกรรมที่ต่ำกว่ามาตรฐาน ก็จะทำให้

ให้บุคคลในสังคมแสดงปฏิกิริยาทางลบต่อตัวเขา ปฏิกิริยาเหล่านี้จะส่งผลให้บุคคลย้อนกลับไปใช้มาตรฐานเดิมของเขาอีก

5. การสนับสนุนจากสภาพแวดล้อม (Contextual Supports) บุคคลที่อยู่ในสภาพแวดล้อมซึ่งในอดีตเคยส่งเสริมให้ตนทำ กับตนเองด้วยมาตรฐานระดับหนึ่ง ย่อมมีโอกาสทำกับตนเองด้วยมาตรฐานนั้นอีก บุคคลเช่นนี้มีแนวโน้มจะหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่จะมีอิทธิพลให้ตนต้องลดมาตรฐานลงไป

6. การลงโทษตนเอง (Self-Inflicted Punishment) บุคคลที่มีความไม่สบายใจจากการทำผิดมาตรฐานของตน การลงโทษตนเองจะเป็นหนทางช่วยให้บุคคลลดความไม่สบายใจลงได้ และในหลายๆ กรณีก็เป็นการลดปฏิกิริยาทางลบจากผู้อื่น ได้แทนที่จะถูกคนอื่นเหล่านั้นลงโทษโดยตรงคนส่วนมากจะมีความรู้สึกว่าการลงโทษตนเองมีความไม่พอใจน้อยกว่าการถูกผู้อื่นลงโทษ และในบางกรณีการลงโทษตนเองก็เป็นการกระทำ ที่ได้รับการชมเชยจากผู้อื่น

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-efficacy) เป็นปัจจัยส่วนบุคคลที่สำคัญที่สุดต่อการกำกับตนเองในเรียน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าในบรรดากลไกของการกระทำอย่างตั้งใจ ไม่มีกลไกใดสำคัญไปกว่าความเชื่อในความสามารถของตน แม้ว่าความรู้และทักษะจะเป็นสิ่งจำเป็นต่อการกระทำให้บรรลุผลได้แต่ก็ไม่เพียงพอ เพราะบุคคลมักจะไม่นับปฏิบัติให้ดีที่สุด แม้ว่าจะรู้ว่าต้องทำอะไรบ้าง ถ้าไม่เชื่อว่าตนมีความสามารถพอที่จะกระทำได้ ฉะนั้น เมื่อนักเรียนเชื่อว่าตนเองสามารถที่จะกำกับการเรียนได้ด้วยตนเอง โอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนจึงมีสูงกว่า คนที่ไม่เชื่อว่าตนเองจะสามารถกำกับตนเองได้ ซึ่งการรับรู้ความสามารถของตนเองยังต้องขึ้นอยู่กับอิทธิพลส่วนบุคคลอื่นๆ ได้แก่ ความรู้ของนักเรียน กระบวนการรู้คิดของตนเอง เป้าหมาย และสภาวะทางอารมณ์ เป็นต้น

2.4.2 องค์ประกอบของการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง

Zimmerman (2002) ได้แบ่งองค์ประกอบของการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองที่เรียกว่ารูปแบบของวงจรการกำกับตนเองโดยแบ่งเป็น 3 ระยะซึ่งมีทั้งหมด 6 องค์ประกอบดังนี้

1. ระยะคิดล่วงหน้า (Forethought Phase) เป็นระยะที่รวมการวิเคราะห์ภาระหน้าที่และความเชื่อของตนเองเข้าไว้ด้วยกัน

1.1 การวิเคราะห์ภาระหน้าที่ (Task Analysis) คือการที่บุคคลมีการตั้งเป้าหมายระยะสั้นและระยะยาวตลอดจนมีวางแผนการเรียนรู้ของตนเองเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้

1.2 ความเชื่อในตนเอง (Self-Belief) คือการที่บุคคลมีความเชื่อในความสามารถของตนเองและคาดหวังว่าตนเองจะสามารถทำสิ่งต่างๆ ที่ตั้งเป้าหมายไว้ได้ประสบความสำเร็จ

2. ระยะแสดงออก (Performance Phase) ในระยะนี้จะรวมการควบคุมตนเองและการเตือนตนเองไว้ด้วยกัน โดยเน้นที่การประยุกต์การกระทำตามภาระหน้าที่และแผนที่วางไว้

2.1 การตรวจสอบตนเอง (Self-Monitoring) คือการที่บุคคลมีการเตือนตนเองเพื่อให้ปฏิบัติตามแผนที่วางไว้

2.2 การควบคุมตนเอง (Self-Control) คือการที่บุคคลมีการควบคุมพฤติกรรมตนเองด้วยวิธีการต่างๆ ให้เกิดคุณภาพและปริมาณที่เหมาะสมเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

3. ระยะตอบสนอง (Self-Reflection Phase) เป็นระยะสุดท้ายของรูปแบบการเรียนรู้ โดยการกำกับตนเองโดยรวมการประเมินตนเองและการกำหนดข้อผูกพันกับตนเองเข้าไว้ดังนี้

3.1 การประเมินตนเอง (Self-Evaluation) คือการที่บุคคลมีการตัดสินผลลัพธ์ของการกระทำโดยเปรียบเทียบกับความคาดหวังของตนเองหรือการกระทำที่เป็นมาตรฐานของคนทั่วไป

3.2 การกำหนดข้อผูกพันกับตนเอง (Self-Imposed Contingencies) คือการที่บุคคลมีการกำหนดรางวัลหรือลงโทษตนเองจากการกระทำของตนภายหลังจากการประเมินตนเองแล้ว

2.4.3 ทักษะจำเป็นของผู้ที่มีการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง

Schunk and Zimmerman (1994 ; 1998 cited in Zimmerman, 2002) ได้อธิบายทักษะที่จำเป็นของผู้เรียนที่มีการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองไว้ดังนี้

1. มีการกำหนดเป้าหมายเฉพาะของตนเอง
2. มีการปรับกลยุทธ์ที่มีศักยภาพเพื่อไปให้ถึงเป้าหมาย
3. มีการกำกับพฤติกรรมที่ตนเองเลือกเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมาย
4. มีการสร้างสิ่งแวดล้อมบริบททางสังคมที่จะช่วยส่งเสริมให้ไปถึงเป้าหมายได้
5. ความคุมกำกับเวลาอย่างมีประสิทธิภาพ
6. มีความมุ่งมั่นที่จะทำให้สำเร็จ
7. มีการปรับตัวกับวิธีการในการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองในอนาคต

2.4.4 ลักษณะของผู้ที่มีการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง

สมคิด อิศระวัฒน์ (2541) อธิบายลักษณะของผู้ที่มีการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองว่าควร มีลักษณะดังนี้

1. สมักใจที่จะเรียนรู้ด้วยตนเองไม่ได้ถูกบังคับจากผู้อื่นแต่เป็นความตั้งใจที่มีเจตนาที่จะเรียนรู้ของบุคคลเอง

2. คนเป็นแหล่งข้อมูลของตนเองคือผู้เรียนทราบว่าตนเองกำลังเรียนรู้เรื่องอะไร รู้ว่าทักษะความรู้ที่จำเป็นของการเรียนรู้คืออะไรสามารถกำหนดเป้าหมายวิธีการรวบรวมข้อมูลที่ต้องการและวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

3. ผู้เรียนทราบว่าวิธีการเรียนรู้และขั้นตอนของการเรียนรู้นั้นเป็นอย่างไรตนเองกำลังอยู่ในลำดับขั้นที่เท่าไรและตนเองจะพัฒนาตนเองอย่างไรเพื่อให้สามารถบรรลุได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้สำเร็จ

Zimmerman (1990) ได้อธิบายว่าผู้เรียนที่มีการเรียนรู้โดยการกำกับตัวเองได้นั้นมีลักษณะของผู้ที่มีความมั่นใจความขยันและสติปัญญาแต่สิ่งที่สำคัญที่สุดคือผู้เรียนที่กำกับตัวเองได้นั้นมีซึ่งจะแตกต่างกับผู้เรียนที่รับรู้ในห้องเรียนเพียงอย่างเดียวผู้เรียนที่กำกับตัวเองได้จะค้นหาข้อมูลที่ต้องการอย่างมั่นใจและทำเฉพาะกระบวนการที่จำเป็นเท่านั้นเพื่อที่จะเข้าใจอย่างถ่องแท้ในขณะที่เขามีอุปสรรคต่างๆในการเรียนรู้เช่นยากจนไม่มีเงินเรียนหรืออาจารย์สอนไม่เข้าใจกระทั่งอ่านตำราไม่รู้เรื่องคนที่กำกับตัวเองได้ก็จะหาทางออกให้ตัวเองเข้าใจและประสบความสำเร็จได้ผู้เรียนที่กำกับตัวเองได้มักมีมุมมองในการพัฒนาตัวเองเหมือนกับระบบและสามารถควบคุมกระบวนการทั้งหมดได้พวกเขาขอรับงานที่มีความรับผิดชอบที่มากขึ้นเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ดีกว่า

2.4.5 ความสำคัญของการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง

เพ็ญศรี สุขสวัสดิ์ (2543) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองไว้ดังนี้

1. คนที่เรียนรู้โดยการกำกับตนเองจะเรียนรู้ได้มากกว่าและดีกว่าคนที่เป็นผู้รับหรือรอให้ครูถ่ายทอดวิชาความรู้ให้เท่านั้นคนที่เรียนรู้โดยการกำกับตนเองจะเรียนอย่างตั้งใจมีจุดมุ่งหมายและมีแรงจูงใจสูงสามารถใช้ประโยชน์จากการเรียนรู้ได้ดีกว่าและยาวนานกว่าบุคคลอื่น

2. การเรียนรู้โดยการกำกับตนเองสอดคล้องกับการพัฒนาทางจิตวิทยาและกระบวนการทางธรรมชาติมากกว่าคือเมื่ออยู่ในช่วงวัยเด็กก็จะเป็นช่วงวัยที่ต้องการพึ่งพิงผู้อื่นอยู่มากและจะลดการพึ่งพิงลงและช่วยเหลือตัวเองมากยิ่งขึ้นเมื่อบุคคลเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่การเรียนรู้โดยการกำกับตนเองจะเป็นการพัฒนาบุคคลให้ไปในสภาพที่เพิ่มความเป็นตัวของตัวเองและกำกับตนเองได้มากขึ้น

3. เนื่องจากในปัจจุบันรูปแบบการศึกษาเปลี่ยนแปลงไปจากอดีตหลักสูตรความรู้ทางวิชาการจำนวนมากที่ผู้เรียนสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้ด้วยตนเองการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองจึงช่วยให้บุคคลสามารถปรับตัวและควบคุมกระบวนการเรียนรู้ของตนเองต่อรูปแบบการศึกษาสมัยใหม่ได้มากยิ่งขึ้น

4. การเรียนรู้โดยการกำกับตนเองจะช่วยให้ผู้เรียนรู้สามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ให้สามารถรับรู้ข้อมูลและวิเคราะห์เพื่อปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงได้ทั้งในปัจจุบันและในอนาคต

จากงานวิจัยของ (Schunk, 1994, p. 307-308) ได้กล่าวถึงสิ่งที่มีความสำคัญต่อการกำกับตนเองไว้ดังนี้

1. การเลือกใช้กลวิธี การเลือกใช้กลวิธีเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการกำกับตนเอง (Self-Regulation) การกำหนดทิศทางของเป้าหมาย เป้าหมายที่ต่างกันส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่ต่างกัน นักเรียนที่มีเป้าหมายเพื่อรู้ (Learning Goals) จะมีเป้าหมายในการเรียนเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ดังนั้นจึงมีการพัฒนาวิธีการเรียน แรงจูงใจภายใน และการรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy) ที่สูงกว่านักเรียนที่มีเป้าหมายเพื่อผลงาน (Performance Goals)

2. การประเมินตนเองผลงานจะส่งผลต่อการกำกับตนเอง (Self-Regulation) หรือไม่ ขึ้นกับการประเมินความก้าวหน้าของตนเอง การประเมินตนเองที่ตามความเป็นจริงจะนำไปสู่การรับรู้ความสามารถของตนเองได้อย่างถูกต้อง

3. ประสบการณ์ที่หลากหลายในการดำรงชีวิตในสังคมจะทำให้เด็กนักเรียนมีทักษะในเรื่องการวางเป้าหมาย

จากเอกสารเรื่องการกำกับตนเองที่กล่าวมาทั้งหมดจะเห็นว่าบุคคลที่มีการกำกับตนเองคือบุคคลที่มีจุดมุ่งหมายในการทำสิ่งต่างๆ อย่างชัดเจน หากเป็นนักเรียนจะเป็นนักเรียนที่มีจุดมุ่งหมายในการเรียน มีความสนใจในการเรียน มีพฤติกรรมทางการเรียนที่ดีขึ้น ส่วนนักเรียนที่มีการกำกับตนเองต่ำจะเป็นบุคคลที่ไม่มีจุดมุ่งหมายหรือแรงจูงใจในการเรียน ขาดความสนใจในการเรียนและการเรียนรู้ก็เพื่อหวังผลตอบแทนภายนอกเท่านั้น

2.4.6 พัฒนาการของการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง

Zimmerman and Kitsantas, (1997, p. 29-30; 1999, p. 241-242; citing Zimmerman and Bonner) ได้เสนอรูปแบบพัฒนาการของการกำกับตนเอง ตามทฤษฎี การเรียนรู้ปัญญาทางสังคม ว่าทักษะการกำกับตนเองเริ่มพัฒนาจากการที่บุคคลรับเอาทักษะมาจากสังคม แล้วค่อยๆ เปลี่ยนมาพัฒนาทักษะในตัวเองภายหลัง ผู้เรียนที่ยังไม่สามารถกำกับตนเองได้จะเริ่มรับเอากลยุทธ์การเรียนรู้ และทักษะการกำกับตนเองจากแม่แบบในสังคมอย่างรวดเร็ว โดยการสอนของผู้อื่น โครงสร้างของงานที่เอื้ออำนวยให้ทำ และได้รับการสนับสนุนจากสังคม การดูอย่างจากแม่แบบช่วยให้ผู้เรียนรู้จักกลยุทธ์การเรียนรู้แบบต่างๆ เรียกว่าเริ่มมีทักษะการเรียนรู้ในระดับการสังเกตผู้อื่น (Observation) การที่จะทำให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการสังเกตมากขึ้น ผู้เรียนต้องทำตามกลยุทธ์ด้วยตนเอง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้ผสมผสานกลยุทธ์ที่เรียนรู้ใหม่กับพฤติกรรมเดิมของตนเอง ถ้าแม่แบบรับ

บทบาทเป็นครู ซึ่งเป็นผู้แนะแนวทาง ให้ข้อมูลย้อนกลับ และให้การเสริมแรงทางสังคมในระหว่างฝึกปฏิบัติจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถปรับปรุงทักษะที่เลียนแบบมาถูกต้องมากขึ้น ในระหว่างที่ผู้เรียนเลียนแบบ เพื่อความถูกต้องของการเลียนแบบ แม้แบบอาจจะแสดงการสาธิตซ้ำในบางจุดของกลยุทธ์ เพื่อแนะแนวทางการปฏิบัติตาม ในระยะนี้ผู้เรียนได้รับแรงจูงใจในการเลียนแบบจากการเสริมแรงโดยการสังเกตสิ่งที่แม่แบบได้รับ แม่แบบที่ประสบความสำเร็จและวิธีการที่แม่แบบแสดงออกจะถูกผู้สังเกตเลียนแบบ ส่วนแม่แบบที่ไม่ประสบความสำเร็จจะไม่ได้รับความสนใจ

ทักษะต่อมาเป็นระยะของการเลียนแบบ (Imitation) เมื่อผู้เรียนสามารถแสดงถึงลักษณะทั่วไปของแม่แบบได้ถูกต้อง กล่าวได้ว่า ผู้เรียนสามารถเลียนแบบได้สำเร็จ ผู้สังเกตจะไม่ลอกแบบการกระทำของแม่แบบทุกอย่าง แต่จะเลียนแบบอย่างหรือลักษณะทั่วไปของแม่แบบ ความสามารถของทักษะการกำกับตนเองสองระยะแรกมีแหล่งที่มาจากการเรียนรู้ทางสังคมเป็นสำคัญ แต่ในขั้นที่สูงขึ้นไปความสำคัญจะเปลี่ยนไปที่ตัวบุคคล

ทักษะของการกำกับตนเองระยะที่สาม ได้แก่ การควบคุมตนเอง (Self-Control) เป็นระยะที่ผู้เรียนนำกลยุทธ์ไปใช้ได้อย่างอิสระในงานที่คล้ายคลึงกับงานเดิม ในระยะนี้กลยุทธ์การกำกับตนเองเป็นของตัวผู้เรียนเอง แต่ยังคงต้องอาศัยด้านมาตรฐานของแม่แบบ และระยะนี้การเสริมแรงให้กับตนเองเป็นสิ่งที่ช่วยให้กำกับตนเองได้อย่างเหมาะสม

ระยะสุดท้าย เรียกว่าทักษะการกำกับตนเอง (Self-Regulation) ในระยะนี้ผู้เรียนสามารถริเริ่มใช้กลยุทธ์ด้วยตนเอง สามารถประยุกต์ใช้กลยุทธ์ตามสถานการณ์ต่างๆ และมีแรงจูงใจจากการรับรู้ความสามารถของตนเองที่จะสามารถบรรลุเป้าหมายได้ ผู้เรียนจะเลือกใช้กลยุทธ์ และเปลี่ยนแปลงกลยุทธ์ด้วยตนเอง และพึ่งพิงแม่แบบน้อยมาก หรือไม่พึ่งพิงเลย ถึงแม้ว่าการกำกับตนเองจะเกิดจากประสบการณ์ทางสังคม แต่ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับพัฒนาการทางสติปัญญาและทางกายของผู้เรียนเองด้วย

Schunk and Zimmerman, (1997. p. 198) ได้วิเคราะห์เกี่ยวกับอิทธิพลที่มีต่อพัฒนาการของการกำกับตนเองของผู้เรียนตามทฤษฎีการเรียนรู้ปัญญาทางสังคม พัฒนาการของการกำกับตนเองทั้ง 4 ระดับนี้ เริ่มต้นจากการได้รับความรู้เกี่ยวกับทักษะ การเรียนรู้ (การสังเกต) ร่วมกับการใช้ทักษะเหล่านี้ (การเลียนแบบ) และนำมาเป็นของตนเอง (การควบคุมตนเอง) และนำเอามาปรับใช้ (การกำกับตนเอง) แรงจูงใจในการกำกับตนเองเริ่มจากสังคมกระตุ้นให้เกิด และเปลี่ยนมาจูงใจตนเอง คือ จากการเห็นผู้อื่นได้รับแรงเสริม ต่อมาระหว่าง การเลียนแบบผู้สังเกตได้รับแรงเสริมโดยตรงจากผู้อื่น ในระหว่างการควบคุมตนเองผู้สังเกตจะเสริมแรงแก่ตนเอง และระยะการกำกับตนเอง แรงจูงใจมาจากการรับรู้ความสามารถของตนเอง แม้ว่า การกำกับตนเองเริ่มเกิดขึ้นจาก

สังคมแล้วพัฒนามาสู่บุคคล แต่ปัจจัย เช่น การรับรู้ความสามารถของตนเอง การรู้จัก และสภาวะทางอารมณ์ ยังคงมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ทฤษฎีปัญญาทางสังคม แบ่งระยะพัฒนาการของการกำกับตนเองแบบเน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและสังคม ไม่ได้แบ่งเป็นขั้นแน่นอนตายตัวตามอายุ หรือตามขั้นพัฒนาการทางสติปัญญา เมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านพัฒนาการในการกำกับตนเองสมบูรณ์แล้ว ผู้เรียนสามารถที่จะเรียนรู้และแสดงทักษะด้านนั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเชื่อว่า บุคคลสามารถเพิ่มประสิทธิภาพของตนเองได้ จากการใช้กระบวนการกำกับตนเอง และการรับรู้ ความสามารถของตนเอง การเรียนรู้ของผู้เรียนจะเป็นไปอย่างเหมาะสมเมื่อลักษณะการสอนทางสังคมสอดคล้องกันดีกับระยะของพัฒนาการในการกำกับตนเองของผู้เรียน และพัฒนาการจะเหมาะสมเมื่อสถานการณ์การเรียนรู้ได้รับการสนับสนุนจากสังคม ให้บุคคลกำกับตนเองได้ในระยะถัดไป

2.4.7 ลักษณะของผู้ที่มีการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง

สมคิด อิศระวัฒน์ (2541) อธิบายลักษณะของผู้ที่มีการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองว่าควรมีลักษณะดังนี้

1. สนักใจที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง ไม่ได้ถูกบังคับจากผู้อื่น แต่เป็นความตั้งใจที่มีเจตนาที่จะเรียนรู้ของบุคคลเอง
2. ตนเป็นแหล่งข้อมูลของตนเอง คือ ผู้เรียนทราบว่าตนเองกำลังเรียนรู้เรื่องอะไร รู้ว่าทักษะความรู้ที่จำเป็นของการเรียนรู้คืออะไร สามารถกำหนดเป้าหมายวิธีการรวบรวมข้อมูลที่ต้องการและวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง
3. ผู้เรียนทราบว่าวิธีการเรียนรู้และขั้นตอนของการเรียนรู้นั้นเป็นอย่างไร ตนเองกำลังอยู่ในลำดับขั้นที่เท่าไรและตนเองจะพัฒนาตนเองอย่างไรเพื่อให้สามารถบรรลุได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้สำเร็จ

Zimmerman (1990) ได้อธิบายว่าผู้เรียนที่มีการเรียนรู้โดยการกำกับตัวเองได้นั้นมีลักษณะของผู้ที่มีความมั่นใจ ความขยันและสติปัญญา แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดคือผู้เรียนที่กำกับตัวเองได้นั้นมีซึ่งจะแตกต่างกับผู้เรียนที่รับรู้ในห้องเรียนเพียงอย่างเดียว ผู้เรียนที่กำกับตัวเองได้ จะค้นหาข้อมูลที่ต้องการอย่างมั่นใจและทำเฉพาะกระบวนการที่จำเป็นเท่านั้นเพื่อที่จะเข้าใจอย่างถ่องแท้ในขณะที่เขามีอุปสรรคต่างๆในการเรียนรู้ เช่น หากจนไม่มีเงินเรียนหรืออาจารย์สอนไม่เข้าใจกระทั่งอ่านตำราไม่รู้เรื่องคนที่กำกับตัวเองได้ก็จะหาทางออกให้ตัวเองเข้าใจและประสบความสำเร็จได้ ผู้เรียนที่กำกับตัวเองได้มักมีมุมมองในการพัฒนาตัวเองเหมือนกับระบบและสามารถควบคุมกระบวนการทั้งหมดได้ พวกเขาชอบรับงานที่มีความรับผิดชอบที่มากขึ้นเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ดีกว่า

2.4.8 การเรียนรู้ด้วยตนเอง มีกระบวนการ ดังต่อไปนี้

1. การประเมินความต้องการของตนเอง (Assessing Needs)
2. การกำหนดจุดมุ่งหมาย (Setting goals)
3. การกำหนดสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ (Specifying learning content) โดยกำหนดระดับความยากง่าย ชนิดของสิ่งที่ต้องการเรียน พิจารณาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้ในการเรียน ความต้องการความช่วยเหลือ แหล่งทรัพยากร ประสบการณ์ ที่จำเป็นในการเรียน
4. การจัดการในการเรียน โดยกำหนดปริมาณเวลาที่ต้องการให้อาจารย์สอน ปริมาณเวลาที่ต้องการให้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับผู้เรียน ปริมาณเวลาที่ต้องการให้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ปริมาณเวลาที่ต้องการให้กับกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองของแต่ละคน โดยกำหนดกิจกรรมการเรียนตามประสบการณ์ที่ผ่านมา พร้อมทั้งกำหนดว่ากิจกรรมควรสิ้นสุดเมื่อใด
5. การเลือกวิธีการเรียนและสื่อการเรียนการสอน อุปกรณ์การสอน เทคนิคการสอน ทรัพยากรการเรียนรู้ที่ต้องใช้
6. การกำหนดวิธีการควบคุมสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ ทั้งสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และทางด้านอารมณ์
7. การกำหนดวิธีการตรวจสอบตนเอง โดยกำหนดวิธีการรายงาน/บันทึกการสะท้อนตนเอง จะใช้ reflective practitioner techniques แบบไหน การให้โอกาสได้ฝึกตัดสินใจ การแก้ปัญหา และการกำหนดนโยบาย การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถ clarify ideas ให้ชัดเจนขึ้น
8. การกำหนดขอบเขตบทบาทของผู้ช่วยเหลือ โดยเลือกประเภทของการทดสอบลักษณะของการ Feedback ที่จะใช้วิธีการประเมินความถูกต้องของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการติดตามประเมินผล

2.4.9 รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการกำกับตนเอง

1. การทำสมุดบันทึกส่วนตัวเพื่อใช้บันทึกข้อมูลความคิดเรื่องราวต่างๆที่เราได้เรียนรู้หรือเกิดขึ้นในสมองของเราสมุดนี้จะช่วยเก็บสะสมความคิดที่ละน้อยเข้าไว้ด้วยกันเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาเพิ่มเติมให้กว้างไกลออกไป
2. การกำหนดโครงการเรียนรู้รายบุคคลที่มีการวางแผนไว้ล่วงหน้าว่าจะเรียนรู้อย่างไร โดยพิจารณาว่าความรู้ที่เราจะแสวงหานั้นช่วยให้เราถึงจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ทำให้เกิดความพึงพอใจ ความสนุกสนานที่จะเรียนหรือไม่ ประหยัดเงินและเวลามากน้อยเพียงใด
3. การทำสัญญาการเรียน เป็นข้อตกลงระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน โดยอยู่บนพื้นฐานความต้องการของผู้เรียนที่สอดคล้องกับเป้าหมายและหลักการของสถาบันการศึกษาโดยกำหนดกิจกรรมการเรียนที่เหมาะสม

4. การสร้างห้องสมุดของตนเองหมายถึงการรวบรวมรายชื่อ ข้อมูล แหล่งความรู้ต่างๆ ที่คิดว่าจะเป็นประโยชน์ตรงกับความสนใจเพื่อใช้ในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

5. การหาแหล่งความรู้ในชุมชน เช่น ผู้รู้ผู้ชำนาญในอาชีพต่างๆ ห้องสมุด สมาคม สถานที่ราชการ ฯลฯ ซึ่งแหล่งความรู้เหล่านี้จะเป็นแหล่งสำคัญในการค้นคว้า

6. การหาเพื่อนร่วมเรียน เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้กัน

7. การเรียนรู้จากการฝึกและปฏิบัติ ซึ่งจะก่อให้เกิดความรู้และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์

2.4.10 ลักษณะของผู้ที่มีการเรียนรู้ด้วยตนเอง

1. มีความสมัครใจที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง (Voluntarily to Learn) มิได้เกิดจากการบังคับ แต่มีเจตนาที่จะเรียนด้วยความอยากรู้

2. ใช้ตนเองเป็นแหล่งข้อมูลของตนเอง (Self-Resourceful) นั่นคือผู้เรียนสามารถบอกได้ว่าสิ่งที่ตนจะเรียนคืออะไร รู้ว่าทักษะและข้อมูลที่ต้องการหรือจำเป็นต้องใช้มีอะไรบ้าง สามารถกำหนดเป้าหมาย วิธีการรวบรวมข้อมูลที่ต้องการ และวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ ผู้เรียนต้องเป็นผู้จัดการการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ด้วยตนเอง (Manage of Change) ผู้เรียนมีความตระหนักรู้ในความสามารถ สามารถตัดสินใจได้ มีการรับผิดชอบต่อหน้าที่และบทบาทในการเป็นผู้เรียนรู้ที่ดี

3. รู้ "วิธีการที่จะเรียน" (Know how to Learn) นั่นคือ ผู้เรียนควรทราบขั้นตอนการเรียนรู้ของตนเอง รู้ว่าเขาจะไปสู่จุดที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างไร

4. มีบุคลิกภาพเชิงบวก มีแรงจูงใจ และการเรียนแบบร่วมมือกับเพื่อนหรือบุคคลอื่น ตลอดจนการให้ข้อมูล (ปฐมนิเทศ) ในเชิงบวกเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในการเรียน (Charismatic Organizational Player)

5. มีระบบการเรียนและการประยุกต์การเรียนและมีการชื่นชมและสนุกสนานกับกระบวนการเรียน (Responsible Consumption)

6. มีการเรียนจากข้อผิดพลาดและความสำเร็จ การประเมินตนเองและความเข้าใจถึงศักยภาพของตน (Feedback and Reflection)

7. มีความพยายามในการหาวิธีการใหม่ๆ ในการหาคำตอบ การประยุกต์ความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้กับสถานการณ์ของแต่ละบุคคลการหาโอกาสในการพัฒนาและค้นหาข้อมูลเพื่อแก้ปัญหา (Seeking and Applying)

8. มีการชี้แนะการอภิปรายในห้องเรียนการแสดงความคิดเห็นส่วนตัวและการพยายามมีความเห็นที่แตกต่างไปจากผู้สอน (Assertive Learning Behavior)

9. มีการรวบรวมข้อมูลจากการได้ปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและมีวิธีการนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ (Information Gathering)

2.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กรมวิชาการ (2534, น. 21) ได้ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ปริมาณและทักษะของความรู้ในสาขาวิชาที่บุคคลได้รับลักษณะการจัดองค์ประกอบ และโครงสร้างของความรู้ และการใช้ประโยชน์โครงสร้างของความรู้ในการแก้ปัญหาในการคิดเชิงสร้างสรรค์ในการประเมินความน่าเชื่อถือของข้ออ้าง และในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

อารมณี สนานนท์ (2539, น. 17) ได้ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นผลมาจากการกระทำที่ต้องอาศัยความสามารถทั้งทางร่างกายและสติปัญญา ดังนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียน โดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวบุคคล ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้มาจากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ เช่น อาจจะได้จากการสังเกต การตรวจการบ้าน หรืออาจได้มาในรูปแบบของระดับคะแนนที่ได้จากโรงเรียน ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการที่ซับซ้อน และระยะเวลาที่นาน หรืออาจได้มาด้วยการวัดจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป

ไพศาล หวังพานิช (2523, น. 137) ได้ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) หมายถึงคุณลักษณะและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการฝึกอบรมหรือจากการสอน จึงเป็นการตรวจสอบความสามารถหรือความสัมฤทธิ์ผล (Level of Accomplishment) ของบุคคลว่าเรียนรู้แล้วเท่าไร มีความสามารถอย่างไร

ถ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2531, น. 146) ได้ให้ความหมายว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบที่วัดความรู้ของผู้เรียนที่ได้เรียนไปแล้ว ซึ่งมักจะเป็นคำถามให้ผู้เรียนตอบด้วยกระดาษ และดินสอ (Paper and Pencil Test)

บุญชม ศรีสะอาด (2532, น. 52) ได้ให้ความหมายว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้ความรู้ความสามารถของบุคคลในด้านวิชาการซึ่งเป็นผลจากการเรียนรู้ ในเนื้อหาสาระและตามจุดประสงค์ของวิชาหรือเนื้อหาที่สอบนั้น จากความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนข้างต้น พอสรุปคำจำกัดความ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกอบรม หรือจากการสอน การวัดผลสัมฤทธิ์จึงเป็นการตรวจสอบความสามารถ หรือความสัมฤทธิ์ผล (Level of Accomplishment) ของบุคคลว่าเรียนรู้แล้วเท่าไร

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นผลมาจากองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา (Intellectual Factor) และองค์ประกอบทางด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา (Non-intellectual Factor) การที่บุคคลจะประสบผลสำเร็จทางการศึกษามากน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทั้งสองนี้ องค์ประกอบทางด้านสติปัญญาเป็นปัจจัยสำคัญส่วนหนึ่งที่มีผลต่อการเรียนรู้หรือสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน เป็นความสามารถในการคิดของบุคคล อันเป็นผลมาจากการสะสมของประสบการณ์ต่างๆ รวมถึงความสามารถที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ซึ่งความสามารถเหล่านี้วัดได้หลายทาง เป็นต้นว่า วัดสมรรถภาพทางสมอง วัดความถนัดทางการเรียน ความคิดสร้างสรรค์ และความสามารถในการแก้ปัญหา ส่วนองค์ประกอบด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา ก็มีอิทธิพลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่น้อย ซึ่งได้แก่ทัศนคติที่มีต่อวิชาที่เรียน รูปแบบการสอน สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา คุณภาพการสอนของผู้สอน ลักษณะการคบเพื่อน การศึกษาของ บิดามารดา เป็นต้น (อารมณ สนานกู, 2539, หน้า 17-18)

2.5.1 ลักษณะการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ไพศาล หวังพานิช (2523, หน้า137) ได้แบ่งการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามจุดมุ่งหมาย และลักษณะวิชาที่สอน ซึ่งสามารถวัดได้ 2 แบบ คือ

1. การวัดด้านปฏิบัติการ เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถในการปฏิบัติ หรือทักษะของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถดังกล่าวในรูปการกระทำจริงให้ออกเป็นผลงาน เช่น วิชาศิลปะศึกษา พลศึกษา การช่าง เป็นต้น การวัดแบบนี้จึงต้องใช้ข้อสอบภาคปฏิบัติ (Performance Test)
2. การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาซึ่งเป็นประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียน รวมถึงพฤติกรรม ความสามารถในด้านต่างๆ สามารถวัดได้โดยใช้ “ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์”

2.5.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2531, หน้า 146-147) แบ่งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เป็น 2 พวก คือ

1. แบบทดสอบของผู้สอน หมายถึง ชุดคำถามที่ผู้สอนเป็นผู้สร้างขึ้น ซึ่งเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความรู้ที่ผู้เรียนได้เรียนในห้องเรียนว่า ผู้เรียนมีความรู้มากแค่ไหน บทพร้อมที่ตรงไหน จะได้สอนซ่อมเสริม หรือเป็นการวัดดูความพร้อมที่จะเรียนบทเรียนใหม่ ซึ่งขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้สอน

2. แบบทดสอบมาตรฐาน แบบทดสอบประเภทนี้สร้างขึ้นจากผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชา หรือจากผู้สอนที่สอนวิชานั้น แต่ผ่านการทดลองคุณภาพหลายครั้ง จนกระทั่งคุณภาพดีพอ จึงสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบนั้น สามารถใช้เป็นหลักเปรียบเทียบผลเพื่อประเมินค่าของการเรียนการสอนในเรื่องใดๆ ก็ได้แบบทดสอบมาตรฐานจะมีคู่มือดำเนินการสอบ บอกวิธีสอบ และมีมาตรฐานในด้านการแปลคะแนนอำนาจรัฐศรี (2525, หน้า 19-111) ได้ให้ความหมายว่าการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม 3 ด้าน คือ

- 1) ด้านความรู้ความคิด (Cognitive Domain) พฤติกรรมด้านนี้เกี่ยวข้องกับการกระบวนการต่างๆทางด้านสติปัญญา และสมอง เช่น การจดจำข้อเท็จจริง ความเข้าใจ ความคิด การตั้งสมมติฐาน และปัญหา
- 2) ด้านความรู้สึก (Affective Domain) พฤติกรรมด้านนี้เกี่ยวข้องกับการเจริญเติบโต และพัฒนาการในด้านความสนใจ คุณค่า ความซาบซึ้งและทัศนคติหรือเจตคติต่างๆของผู้เรียน
- 3) ด้านปฏิบัติการ (Psycho-Moto Domain) พฤติกรรมด้านนี้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะในการปฏิบัติและการดำเนินการ เช่น การทดลอง เป็นต้น

2.6 ความพึงพอใจ

2.6.1 ความหมายของความพึงพอใจ

นักวิชาการได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ ไว้ดังนี้ วิมลสิทธิ์ ทรยางกูร (2526) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นการให้ค่าความรู้สึกของเราและมีความสัมพันธ์กับโลกทัศน์ที่เกี่ยวกับความหมายของสภาพแวดล้อม ค่าความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสภาพแวดล้อมจะแตกต่างกัน เช่น ความรู้สึกเลว-ดี พอใจ-ไม่พอใจ สนใจ-ไม่สนใจ เป็นต้น พิณ ทองพูน (2529) กล่าวว่าความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกชอบหรือยินดีเต็มใจ หรือมีเจตคติที่ดีของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการทั้งทางวัตถุ และด้านจิตใจ หลุยส์ จำปาเทศ (2533) ความพึงพอใจ หมายถึงความต้องการได้บรรลุเป้าหมาย พฤติกรรมที่แสดงออกมาก็จะมีความสุข สัมผัสได้จากสายตา คำพูด และการแสดงออก จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่าความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกที่ดีมีความสุข พอใจ มีความเต็มใจ มีความสบายใจ ได้รับการยกย่อง ในการจัดการเรียนการสอน ผู้เรียนมีความพอใจในการเรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการสร้างแรงจูงใจ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความ พึงพอใจ และมีความสนใจและรู้สึกรักที่จะเรียน

2.6.2 องค์ประกอบของความพึงพอใจ

จิตตินันท์ เดชะคุปต์, วีรวัฒน์ ปันนิตามัย และสุรกุล เจนอบรม (2542, อ้างถึงใน ปานจิต บุณสมภพ. 2548 : 27) ได้กล่าววาท้องประกอบของความพึงพอใจในการบริการเป็นความพึงพอใจในการบริการที่เกิดขึ้นในกระบวนการบริการระหว่างผู้ให้บริการและผู้รับบริการ เป็นผลของการรับรู้และประเมินคุณภาพของการบริการในสิ่งที่ผู้รับบริการคาดหวังว่าจะได้รับและสิ่งที่ผู้รับบริการได้รับจริง จากการบริการในแต่ละสถานการณ์การบริการหนึ่ง ซึ่งระดับของความพึงพอใจอาจไม่คงที่ผันแปรไปตามช่วงเวลาที่แตกต่างกันได้ ทั้งนี้ความพึงพอใจในการบริการประกอบด้วย 1. ด้านการรับรู้คุณภาพของผลิตภัณฑ์บริการ ผู้รับบริการจะรับรู้ว่าคุณผลิตภัณฑ์บริการที่ได้รับมีลักษณะตามพันธะสัญญาของกิจการบริการแต่ละประเภทตามที่ควรจะเป็นมากน้อยเพียงใด 2. ด้านการรับรู้คุณภาพของการนำเสนอบริการ ผู้รับบริการจะรับรู้่วาวิธีการนำเสนอบริการในกระบวนการบริการของผู้ให้บริการมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ไม่ว่าจะเป็นความสะดวกในการเข้าถึงบริการ พฤติกรรมการแสดงออกของการให้บริการตามบทบาทหน้าที่ และปฏิกริยาการตอบสนองการบริการของผู้ให้บริการต่อผู้รับบริการในด้านความรับผิดชอบต่องาน การใช้ภาษาสื่อความหมาย และการปฏิบัติตนในการให้บริการ สิ่งเหล่านี้เกี่ยวข้องกับการสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าด้วยไม่ตรีจิตของการบริการที่แท้จริง

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศรีมาลา พิมพะนิตย์ (2529, น. 2) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนเขียน โดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนเขียน โดยใช้คู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ทิพวรรณ นามแก้ว (2535) ได้ศึกษาการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเพื่อพัฒนาทักษะทาง ไวยากรณ์สำหรับนักเรียนชาวเผ่ากะเหรี่ยง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนให้ความสนใจใน แบบฝึกที่มีภาพประกอบ มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่สนุกสนาน สอดแทรกให้นักเรียนเกิดความสนใจและ ตั้งใจในการทำแบบฝึกหัด และนักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำทางไวยากรณ์มากขึ้น

จินตนา เกิดสายทอง (2536) ได้ศึกษาการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนมีความรู้ความสามารถในด้านการเขียนสูงขึ้นเป็นที่น่าพอใจและเข้าใจในโครงสร้างหลักของภาษาได้ดียิ่งขึ้น มีคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้น และนักเรียนให้ความสนใจในการทำแบบฝึกหัดต่อไป

สุรางค์ สายอุดม (2541) ได้ศึกษาการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความสามารถในการเขียนสูงขึ้นเป็นที่น่าพอใจ และมีความรู้ ความเข้าใจในโครงสร้างทางไวยากรณ์มากขึ้น ส่งผลให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองใช้แบบฝึก

ปิยธิดา วงศ์ไข (2547, น. 54) ได้วิจัย เรื่อง การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้กิจกรรม มุ่งเน้นปฏิบัติงานเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนผู้ใหญ่ ซึ่งเป็นกิจกรรม การเรียนการสอนภาษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีกระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ และการบวนการ ทำงานที่ขึ้นกับผู้เรียนมากที่สุด เพื่อผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการปฏิบัติ ที่ผู้สอนเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียนทางด้านภาษา อธิบายคำสั่งในการทำงานและเกณฑ์การประเมินผลงาน ขั้นตอนปฏิบัติประกอบด้วยขั้นตอนย่อย 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ ผู้เรียนเลือกเองอย่างอิสระ โดยผู้สอนคอยสังเกตและชี้แนะอยู่ห่างๆ จากนั้นเป็นวางแผนเพื่อนำเสนองาน และขึ้นนำเสนอผลงานที่ผู้เรียนต้องเสนองานของตนต่อชั้นเรียน เพื่อให้ผู้ฟังและผู้สอน ร่วมประเมินผลงานที่นำเสนอ สุดท้ายเป็นขั้นมุ่งเน้นภาษา ซึ่งผู้เรียนได้วิเคราะห์ผลที่ได้จากการ ประเมินงานคนอื่นและตนเอง ทบทวน และฝึกฝนข้อผิดพลาด มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. พัฒนาบทเรียน ภาษาอังกฤษของผู้เรียนผู้ใหญ่ และ 2. เปรียบเทียบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน ผู้ใหญ่ก่อนและหลังการใช้กิจกรรม มุ่งปฏิบัติงาน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 3 ประเภทคือ ประเภทที่ 1 เครื่องมือสำหรับการสร้าง และใช้บทเรียนได้แก่ แบบสำรวจความต้องการผู้เรียน ผู้ใหญ่โดยใช้กิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน ประเภทที่ 2 เครื่องมือประเมินผลเพื่อพัฒนาบทเรียน ได้แก่ แบบประเมินประสิทธิภาพของบทเรียน และแบบประเมินความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ ระหว่างการปฏิบัติงาน หลังจากเสร็จสิ้นการเรียนการสอนในแต่ละแผน ประเภทที่ 3 เครื่องมือที่ใช้ใน การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวัดความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนผู้ใหญ่ก่อน และหลังการใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงาน จากนั้นจึงได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1. บทเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้กิจกรรมแบบมุ่ง ปฏิบัติงาน เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพมากที่สุด 2. ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนผู้ใหญ่สูงขึ้นหลังจากการใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงาน

ทองแดง สุกเหลือง และคณะ (2550, น. บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องศาสนพิธี กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องศาสนพิธีกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 4 ท่านพบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องศาสนพิธี ครั้งที่ 1 ทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 9 คน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.99/85.28 ครั้งที่ 2 ทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 50 คน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.75/81.60 2) ผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องศาสนพิธี กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องศาสนพิธี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพฤติกรรมการปฏิบัติตนในกิจกรรมกลุ่มอยู่ในระดับดีมาก และพบว่าพฤติกรรมการแสดงความคิดเห็นกันภายในกลุ่มมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือการวางแผนร่วมกันในการทำงานกลุ่ม ส่วนการแสดงออกกล้าซักถาม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

วัชรีย์ ร่วมคิด (2551, น. 1-196) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิด การออกแบบย้อนกลับและการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์เพื่อเสริมสร้างความสามารถของครู อนุบาลในการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. พัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการออกแบบย้อนกลับ และการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถของครูอนุบาลในการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และ 2. เพื่อหาคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการออกแบบย้อนกลับและการเรียนรู้แบบ เน้นประสบการณ์เพื่อเสริมสร้างความสามารถของครูอนุบาลในการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน การดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 พัฒนา รูปแบบการเรียนการสอน ตามแนวคิดการออกแบบย้อนกลับและการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ 2. การนำรูปแบบการเรียน การสอนที่พัฒนาขึ้นไปใช้ในและปรับปรุงรูปแบบให้มีความสมบูรณ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นครูชั้นอนุบาลใน โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 จำนวน 10 คน ใช้เวลาทดลอง 8 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ และแบบ ประเมินความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการทดลองค่า (t-test) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1. รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย กระบวนการ เรียนการสอนหลัก 4 ขั้นตอนคือ ขั้นที่ 1 การกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้รายหน่วย ประกอบด้วย การ กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ การกำหนด

หลักฐานการเรียนรู้และการวางแผนการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ ชั้นที่ 2 การกำหนดเป้าหมาย การเรียนรู้รายคาบ ประกอบด้วย การกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ การกำหนดหลักฐานการเรียนรู้ และการวางแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ชั้นที่ 3 การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรง ประกอบด้วย การลงมือปฏิบัติกิจกรรม การสะท้อนความรู้จากการปฏิบัติ และการสร้างความคิดรวบยอด ชั้นที่ 4 การปฏิบัติการใช้ความรู้ประกอบด้วย การนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงาน และการสะท้อนความรู้จากการปฏิบัติงาน 2. ผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอน พบว่า 2.1 กลุ่มทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการออกแบบการสอนสูงกว่าก่อนทดลองอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

จุฑามาศ คาโศ และคณะ (2551, น. บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรม การสร้างความรู้ด้วยตนเอง เรื่องเศรษฐกิจพอเพียง รายวิชาสาระเพิ่ม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1) ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมมีประสิทธิภาพ 80.66/82.10 ผลการทดลองใช้ชุดกิจกรรมพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้นกว่าเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 นักเรียนมีพฤติกรรมการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มเฉลี่ยร้อยละ 86.85 ผลการประเมินหนังสือเล่มเล็กอยู่ในระดับดี ผลการศึกษาความพึงพอใจพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมในระดับมากที่สุด

พะนอ สงวนแก้ว (2553, น. บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบกิจกรรมการอ่าน เน้น ภาระงานเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษพึงพอใจต่อการอ่านภาษาอังกฤษแบบเพิ่ม ขยายและความคงทนในการเรียน การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลการใช้รูปแบบการอ่านเน้น ภาระงานต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ 2) ศึกษาผลการใช้รูปแบบการอ่าน เน้นภาระงานต่อ ความคงทนในการเรียน และ 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการใช้รูปแบบกิจกรรมการอ่าน เน้นภาระงาน มีกิจกรรมการอ่านเน้นภาระงานดังนี้ ขึ้นก่อนปฏิบัติงาน เป็นการเตรียมความพร้อมใน การปฏิบัติภาระงาน ขึ้นปฏิบัติงาน เป็นการวิเคราะห์งาน/วางแผน ปฏิบัติ แก้ปัญหา ปรับปรุง ขึ้น ความรู้ความจำเป็นการทบทวน ปรับความรู้ และขึ้นผลผลิต ดูจากชิ้นงาน/ การทดสอบย่อย/บันทึก การอ่าน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ กิจกรรมการอ่านเน้นภาระงาน แบบทดสอบความเข้าใจใน การอ่านก่อนและหลังการใช้กิจกรรม แบบทดสอบความพึงพอใจต่อการอ่านแบบเพิ่มขยาย และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนกิจกรรมการอ่านเน้นภาระงาน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ Paired-sample t-test แบบจับคู่เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ก่อนและหลังการใช้กิจกรรม รวมทั้งเปรียบเทียบผลการเรียนรู้หลังการใช้กิจกรรมและการสอนซ้ำ เพื่อประเมินความคงทนในการ เรียนรู้และการหาค่าขนาดอิทธิพลตรวจสอบขนาดผลต่างที่เกิดขึ้น ก่อนและหลังการใช้กิจกรรม ใช้ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานวิเคราะห์ค่าระดับความพึง

พอใจต่อการอ่านแบบเพิ่มขยายความ คิดเห็นของนักเรียนกิจกรรมการอ่านเน้นภาระงาน และใช้ One-Sample t-test เปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจกับเกณฑ์ 3.50 ที่กำหนด ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการอ่านเน้นภาระงานที่ พัฒนาขึ้นมีชื่อว่า PANO MODEL มีองค์ประกอบคือ หลักการวัตถุประสงค์ กระบวนการเรียนการสอน สารความรู้และทักษะในการปฏิบัติงาน ระบบสังคม หลักการตอบสนอง และสิ่งสนับสนุนมีประสิทธิภาพ 73.67/74.92 อยู่ในระดับดี และคะแนนความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างก่อน เรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีขนาดผลเท่ากับ 3.17 หมายถึงระดับใหญ่มาก 2) ความพึงพอใจต่อการอ่านแบบเพิ่มขยายอยู่ในระดับมาก 3) คะแนนหลัง เรียนและสอบซ้ำแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายถึงนักเรียนมีความคงทนในการเรียน และ 4) ความคิดเห็นของนักเรียนต่อรูปแบบ (PANO MODEL) เป็นทางบวก

ศักดิ์สิทธิ์ ทองจำปา (2559) ศึกษาเรื่องการใช้กระบวนการเรียนรู้ โดยกำกับตนเอง เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้รายวิชาหน้าที่พลเมืองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการใช้กระบวนการเรียนรู้โดยกำกับตนเองเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ รายวิชาหน้าที่พลเมืองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$) 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ตามที่กำหนดไว้ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 42.30 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 57.69 3) การใช้กระบวนการเรียนรู้โดยกำกับตนเอง นักเรียนทุกกลุ่มมีคะแนนพฤติกรรมการทำงานเป็นกลุ่มในภาพรวมอยู่ระดับดีมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.43 - 3.76 4) ระดับความพึงพอใจต่อการ ใช้กระบวนการเรียนรู้โดยกำกับตนเอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.16)

Perry (1998, p. 715-729) ได้ทำการศึกษาการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของนักเรียน โดยให้นักเรียนทำงานอาทิตย์ละครั้ง แล้วเก็บไว้เป็นแฟ้มสะสมผลงาน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 2 จำนวน 35 คน และนักเรียนเกรด 3 จำนวน 59 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียน เกรด 2 และ 3 ที่อยู่ในห้องเรียนที่มีระดับการกำกับตนเองในการเรียนสูงจะพัฒนาทักษะ และทัศนคติที่เป็นลักษณะของผู้เรียนที่มีการกำกับตนเองในขณะที่นักเรียนที่อยู่ในห้องเรียนที่มีระดับการกำกับตนเองในการเรียนรู้ต่ำ เมื่อเกิดอุปสรรคจะปรับทัศนคติ และการกระทำที่มาจากปกป้องตนเอง และ การศึกษานี้ได้เน้นการจัดสภาพห้องเรียน และจูงใจนักเรียนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการกำกับตนเอง

Malpass (1999, p. 281-228) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับตนเอง การกำหนดเป้าหมาย ความสามารถของตนเอง ความวิตกกังวลกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน คณิตศาสตร์ ซึ่งการศึกษานี้ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 144 คน

พบว่า ความสามารถของการกำกับตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คณิตศาสตร์ และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการกำกับตนเอง และมีความสัมพันธ์ทางลบกับความวิตกกังวล และการกำหนดเป้าหมาย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการกำกับตนเอง และความวิตกกังวล ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถของตนเองหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คณิตศาสตร์

Cruz (2005) ศึกษาผลการสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในประเทศสเปนด้วยการ ใช้ดนตรี และเพลงในการสอนไวยากรณ์ และคำศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่า ดนตรีและเพลงสามารถ ช่วยพัฒนาการเรียนรู้ไวยากรณ์ และคำศัพท์ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากข้างต้น จะเห็นได้ว่า งานวิจัยด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรม ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษนั้นมีส่วนในการพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียน นอกเหนือจากบทเรียน และ กิจกรรมที่มุ่งเน้นภาระงาน ซึ่งทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะสร้างชุดฝึกกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เพื่อที่จะช่วยพัฒนาให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือที่จะช่วย นักเรียนให้ประสบความสำเร็จในการเรียน และมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยเป็นขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

- 3.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โครงการห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2560 จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 90 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โครงการห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้องเรียน ได้แก่ห้อง ม.2/17 จำนวนนักเรียน 30 คน เลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) เนื่องจากเป็นห้องที่ผู้วิจัยเป็นครูที่ปรึกษา

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ มีดังนี้

- 3.2.1 ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ
- 3.2.2 แบบทดสอบทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ
- 3.2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ
- 3.2.4 แบบประเมินการเรียนรู้โดยแบบกำกับตนเอง
- 3.2.5 แบบสอบถามระดับความพึงพอใจต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรียนรู้แบบกำกับ

ตนเอง

3.3 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

3.3.1 ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

- 1) ศึกษาหลักการวิธีการสอน โดยใช้โครงงานจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2) ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนสตรีวิทยา 2 ในพระราชูปถัมภ์ฯ ในรายวิชาภาษาอังกฤษ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยศึกษาสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยมีโครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษ 3 ซึ่งมีทั้งหมด 6 หน่วยการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้เลือกมาใช้จำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ ดังตารางต่อไปนี้

โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้	เนื้อหาการเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง
หน่วยที่ 4 เรื่อง Body and mind	Past simple	1
	Present Perfect	1
	Past simple and present perfect contrast	1
	Present perfect continuous	1
	Present perfect and present perfect continuous contrast	1
หน่วยที่ 5 เรื่อง Our future	Zero continuous	2
	First continuous	2
	Zero and first conditional	1
	Future perfect and future continuous	3
หน่วยที่ 6 เรื่อง Telling tales	Direct speech	1
	Reported speech (statement)	1
	Reported speech (question)	1

- 3) สร้างชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้สอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังแล้วเลือกสาระการเรียนรู้จำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ จัดทำเป็นชุดกิจกรรม 15 ชุดกิจกรรม ใช้เวลา 16 คาบเรียน คาบละ 50 นาที

4) นำชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น ให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล ให้ข้อเสนอแนะ และปรับปรุงแก้ไขตามข้อแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

5) นำชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบต่างๆ ในแผนการจัดการเรียนรู้ด้านภาษาและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล ความชัดเจน ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) (Rovinelli & Hambleton, 1977, p.49-60) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.5 ขึ้นไปถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแผนจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด

-1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด

ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมีค่า IOC เท่ากับ .66 – 1.00

6) นำชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำแผนการจัดการเรียนรู้โดยกำกับตนเอง ไปใช้ในการดำเนินการวิจัยต่อไป

3.3.2 แบบทดสอบทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

1) สร้างแบบทดสอบทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 2 ชุด โดยสร้างให้เป็นแบบคู่ขนาน ชุดที่ 1 ใช้สำหรับการสอบก่อนเรียน (Pre-test) และชุดที่ 2 ใช้สำหรับการทดสอบหลังเรียน (Post-test) แต่ละชุดเป็นข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบ จำนวน 10 ข้อ และเป็นแบบตอบคำถาม จำนวน 10 ข้อ รวมเป็น 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวมเป็น 20 คะแนน

2) นำแบบทดสอบทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ความชัดเจนของคำถาม และความถูกต้องด้านภาษา และปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3) นำแบบทดสอบทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ ด้านวัดผล ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ความชัดเจนของคำถาม และความถูกต้องด้านภาษา และนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item

Objective Congruence) (Rovinelli & Hambleton, 1977, p. 49-60) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.5 ขึ้นไปถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด

แบบทดสอบทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ มีค่า IOC เท่ากับ .66 – 1.00

4) ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบที่แก้ไขแล้วให้ใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/16 โรงเรียนสตรีวิทยา ๒ ในพระราชูปถัมภ์ฯ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นคนละกลุ่มกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อหาค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยกำหนดเกณฑ์การผ่าน ค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก (r) .20 ขึ้นไป (บุญชม ศรีสะอาด, 2514, น. 58-66)

5) นำแบบทดสอบทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ที่ผ่านการปรับปรุงตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้ จริงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3.3.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

1) สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 1 ชุด เป็นข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบ จำนวน 30 ข้อ

2) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ความชัดเจนของคำถาม และความถูกต้องด้านภาษา และปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผล ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ความชัดเจนของคำถาม และความถูกต้องด้านภาษา และนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) (Rovinelli & Hambleton, 1977, p. 49-60) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.5 ขึ้นไปถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่า IOC เท่ากับ .66 – 1.00

4) ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบที่แก้ไขแล้วให้ใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/16 โรงเรียนสตรีวิทยา ๒ ในพระราชูปถัมภ์ฯ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นคนละกลุ่มกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อหาค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยกำหนดเกณฑ์การผ่าน ค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก (r) .20 ขึ้นไป (บุญชม ศรีสะอาด, 2514, น. 58-66)

5) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านการปรับปรุงตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้จริงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3.3.4 แบบประเมินการเรียนรู้โดยแบบกำกับตนเอง

1) ผู้วิจัยศึกษาแบบประเมินการเรียนรู้โดยแบบกำกับตนเอง เพื่อที่จะออกแบบและสร้าง

2) ผู้วิจัยสร้างแบบประเมินการเรียนรู้โดยแบบกำกับตนเอง 5 ด้าน คือ

2.1 ความสามารถในการกำหนดเป้าหมายของตนเอง

2.2 ความกระตือรือร้น และรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย

2.3 ความมุ่งมั่น และตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมาย

2.4 ความสามารถในการกำกับพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปตามเป้าหมาย

2.5 ความสามารถในการบริหาร และจัดการเวลา

3) นำแบบประเมินการเรียนรู้โดยแบบกำกับตนเอง ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ความชัดเจนของคำถาม และความถูกต้องด้านภาษาและปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

4) นำแบบประเมินการเรียนรู้โดยแบบกำกับตนเองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผล ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ความชัดเจนของคำถาม และความถูกต้องด้านภาษา และนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) (Rovinelli & Hambleton, 1977, p.49-60) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.5 ขึ้นไปถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด

แบบประเมินการเรียนรู้โดยแบบกำกับตนเอง มีค่า IOC เท่ากับ .66 – 1.00

5) นำแบบประเมินการเรียนรู้โดยแบบกำกับตนเองที่ผ่านการปรับปรุงตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแล้วไปใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

3.3.5 แบบสอบถามระดับความพึงพอใจต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและการเรียนรู้โดยแบบกำกับตนเอง

1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับความพึงพอใจ
 2) ศึกษาเทคนิคการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจจากหนังสือ เอกสาร
 3) ศึกษาวิธีการสร้าง แบบสอบถามความพึงพอใจ มาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามหลักของลิเคิร์ต (Likert) เพื่อให้ทราบแนวทางและหลักการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจมาตรฐานประเมินค่า 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 51)

พึงพอใจมากที่สุด	มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 – 5.00 คะแนน
พึงพอใจมาก	มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 – 4.50 คะแนน
พึงพอใจปานกลาง	มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.51 – 3.50 คะแนน
พึงพอใจน้อย	มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.51 – 2.50 คะแนน
พึงพอใจน้อยที่สุด	มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 – 1.50 คะแนน

4) สร้างแบบสอบถามตามจุดมุ่งหมาย ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ

5) นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเรียนรู้โดยกำกับตนเอง โดยใช้ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ (Rovinelli&Hambleton, 1977, p. 49-60) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ประเมินความสอดคล้อง ข้อคำถามกับจุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +1	เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
ให้คะแนน 0	เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
ให้คะแนน -1	เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดไม่ได้ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน มีค่า IOC เท่ากับ .66 - 1.00

6) นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ที่ผ่านการปรับปรุงตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้ จริงกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

3.4 การดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design ซึ่งมีกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543, น. 216) โดยมีแบบแผนการทดลอง ดังตารางที่ 2

Group	Pre-test	Treatment	Post-test
R	O ₁	T	O ₂

แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design

R	หมายถึงกลุ่มทดลอง
O ₁	หมายถึงสอบก่อนการทดลอง (Pre-test)
T	หมายถึงวิธีการทดลอง
O ₂	หมายถึงสอบหลังการทดลอง (Post-test)

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.5.1 ชั้นเตรียม

ผู้สอนชี้แจงและอธิบายถึงวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ 3 โดยใช้ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่มีการเรียนรู้โดยแบบกำกับตนเอง

3.5.2 ชั้นดำเนินการ

1. ผู้สอนให้นักเรียนทำแบบทดสอบ วิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 30 นาที เกี่ยวกับความรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง 1) past simple and present perfect contrast 2) present perfect and present perfect continuous contrast 3) zero and first conditionals 4) future perfect and future continuous contrast 5) reported speech (statement and question) ก่อนเรียน (pre-test) เพื่อให้ นักเรียนทราบความรู้ความสามารถของตนเองก่อนใช้ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยแบบกำกับตนเอง ทั้งนี้ผู้สอนได้เฉลยคำตอบให้นักเรียนทราบ

2. ผู้สอนดำเนินการสอน โดยใช้ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ จำนวน 15 ชุด ใช้เวลาชุดละ 50 นาที และในการสอนแต่ละชุด ผู้สอนจะให้นักเรียนเรียนรู้โดยแบบกำกับตนเองทุกๆ ครั้ง และทำแบบฝึกหลังจากเรียนทั้ง 15 ชุดกิจกรรม

3. เมื่อเรียนครบ 15 ชุดกิจกรรมแล้ว ผู้สอนให้นักเรียนทำแบบทดสอบ วิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 30 นาที เกี่ยวกับความรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง 1) past simple and present perfect contrast 2) present perfect and present perfect continuous contrast 3) zero and first conditionals 4) future perfect and future continuous contrast 5) reported speech (statement and question) หลังเรียน (post-test) ซึ่งเป็นข้อสอบคู่ขนาน เพื่อให้นักเรียนทราบความรู้ความสามารถของตนเองหลังใช้ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยแบบกำกับตนเอง ทั้งนี้ ผู้สอนได้เฉลยคำตอบให้นักเรียนทราบ

4. ที่ระยะ 1 สัปดาห์ให้นักเรียนกลับไปทบทวนไวยากรณ์ที่เรียนทั้งหมดจากแบบฝึกหัด และแบบทดสอบ หลังจากนั้นผู้สอนให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

3.5.3 ชั้นสรุป

1. ผู้สอนให้นักเรียนสรุปผังความคิดเรื่องไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และให้นำไปติดที่กระดานหลังห้องเรียน และให้นักเรียนแบ่งกลุ่มช่วยกันตัดสินใจการเขียนผังความคิดสรุปของใครถูกต้อง และให้รายละเอียดมากที่สุด

2. ผู้สอนให้นักเรียนทำแบบประเมินการกำกับตนเอง จำนวน 1 ชุดที่สร้างขึ้น

3. ผู้สอนให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนหลังจากการสอนสิ้นสุดลง

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลทั้งหมดเพื่อนำไปวิเคราะห์และประมวลผลทางสถิติ

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมทางสถิติสำเร็จรูป โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test (dependent sample)
2. ประมวลผลโดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูป แปลผล และวิเคราะห์ข้อมูล
3. อภิปรายผล โดยใช้ตารางและการพรรณนา

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้รายงานใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.7.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

- 1) ร้อยละ (Percentage) ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 101)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
	N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

- 2) ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 101)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่ม

- 3) การหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 103)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	$S.D.$	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม
	\sum	แทน	ผลรวม

3.7.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ

- 1) การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตรดัชนีค่าความสอดคล้อง IOC (สมนึก กัททิษณี, 2541, น. 220)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องของจุดประสงค์กับเนื้อหา
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2) การหาค่าความยากง่าย (P) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 84)

$$P = \frac{R_u + R_l}{2f}$$

เมื่อ P	แทน	ระดับความยากง่าย
R_u	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบถูกที่ทำข้อสอบถูก
R_l	แทน	จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบถูกที่ทำข้อสอบถูก
f	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำซึ่งเท่ากัน

3) หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient) โดยใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, น. 125 – 126)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ α	แทน	สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
n	แทน	จำนวนข้อ
S_i^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของแต่ละข้อ
S_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนทั้งฉบับ

3.7.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้สูตรคำนวณหาค่า t-test (dependent sample) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 109)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{(n-1)}}}$$

เมื่อ t	แทน	ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อทราบนัยสำคัญ
D	แทน	ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน
\sum	แทน	ผลรวม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้เป็นการใช้การพัฒนาชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ (1) พัฒนาชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง (2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (3) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดกิจกรรม และการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง

ตอนที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดกิจกรรม และการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง

ตอนที่ 1 ผลการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรม และการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง

ตารางที่ 4.1 แสดงผลคะแนนทดสอบระหว่างเรียนใช้ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนจำนวน 30 คน

ลำดับที่	คะแนนรวมชุดกิจกรรมจำนวน 15 ชุด			ลำดับที่	คะแนนรวมชุดกิจกรรมจำนวน 15 ชุด		
	คะแนนรวม (300)	คิดเป็นร้อยละ	แปลผล		คะแนนรวม (300)	คิดเป็นร้อยละ	แปลผล
1	234	78.00	ผ่าน	16	232	77.33	ผ่าน
2	253	84.33	ผ่าน	17	228	76.00	ผ่าน
3	218	72.67	ผ่าน	18	229	76.33	ผ่าน
4	229	76.33	ผ่าน	19	205	68.33	ไม่ผ่าน
5	252	84.00	ผ่าน	20	226	75.33	ผ่าน
6	235	78.33	ผ่าน	21	250	83.33	ผ่าน
7	233	77.67	ผ่าน	22	223	74.33	ผ่าน
8	244	81.33	ผ่าน	23	257	85.67	ผ่าน
9	219	73.00	ผ่าน	24	224	74.67	ผ่าน
10	217	72.33	ผ่าน	25	232	77.33	ผ่าน
11	218	72.67	ผ่าน	26	240	80.00	ผ่าน
12	141	47.00	ไม่ผ่าน	27	201	67.00	ไม่ผ่าน
13	207	69.00	ไม่ผ่าน	28	246	82.00	ผ่าน
14	225	75.00	ผ่าน	29	238	79.33	ผ่าน
15	240	80.00	ผ่าน	30	239	79.67	ผ่าน

จากตารางที่ 4.1 แสดงผลคะแนนระหว่างเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 คน พบว่ามีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 86.67 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33

ตารางที่ 4.2 เปรียบเทียบคะแนนทดสอบทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดกิจกรรม และการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 คน

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	Mean	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ก่อนเรียน	30	20	9.63	2.60	7.50*	0.000
หลังเรียน	30	20	12.06	2.16		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.2 เปรียบเทียบคะแนนทดสอบทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียน เมื่อใช้ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 คน พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 7.50$, $Sig = .000$)

ตอนที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตารางที่ 4.3 แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 คน

ลำดับที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน			ลำดับที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
	คะแนน (30)	คิดเป็นร้อยละ	แปลผล		คะแนน (30)	คิดเป็นร้อยละ	แปลผล
1	22	73.33	ผ่าน	16	19	63.33	ไม่ผ่าน
2	21	70.00	ผ่าน	17	17	56.67	ไม่ผ่าน
3	23	76.67	ผ่าน	18	23	76.67	ผ่าน
4	24	80.00	ผ่าน	19	25	83.33	ผ่าน
5	20	66.67	ไม่ผ่าน	20	20	66.67	ไม่ผ่าน
6	21	70.00	ผ่าน	21	22	73.33	ผ่าน
7	20	66.67	ไม่ผ่าน	22	21	70.00	ผ่าน
8	19	63.33	ไม่ผ่าน	23	16	53.33	ไม่ผ่าน
9	23	76.67	ผ่าน	24	19	63.33	ไม่ผ่าน

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ลำดับที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน			ลำดับที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
	คะแนน (30)	คิดเป็นร้อยละ	แปลผล		คะแนน (30)	คิดเป็นร้อยละ	แปลผล
10	21	70.00	ผ่าน	25	21	70.00	ผ่าน
11	15	50.00	ไม่ผ่าน	26	17	56.67	ไม่ผ่าน
12	14	46.67	ไม่ผ่าน	27	18	60.00	ไม่ผ่าน
13	18	60.00	ไม่ผ่าน	28	23	76.67	ผ่าน
14	18	60.00	ไม่ผ่าน	29	16	53.33	ไม่ผ่าน
15	24	80.00	ผ่าน	30	18	60.00	ไม่ผ่าน

จากตารางที่ 4.3 แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนจำนวน 30 คน พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 66.44 โดยมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 47.27 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตารางที่ 4.4 แสดงคะแนนแบบประเมินการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองหลังใช้ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนจำนวน 30 คน

ลำดับที่	ด้าน					เฉลี่ยรวม	แปลผล
	กำหนดเป้าหมาย	รับผิดชอบ	มุ่งมั่นตั้งใจ	กำกับพฤติกรรมตนเอง	บริหารเวลา		
1	4	5	5	5	5	4.80	ดีมาก
2	5	5	5	5	5	5.00	ดีมาก
3	5	5	5	5	5	5.00	ดีมาก
4	3	4	4	5	4	4.00	ดีมาก
5	3	2	5	4	5	3.80	ดี

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ลำดับที่	ด้าน					เฉลี่ยรวม	แปลผล
	กำหนดเป้าหมาย	รับผิดชอบ	มุ่งมั่นตั้งใจ	กำกับพฤติกรรมตนเอง	บริหารเวลา		
6	5	4	5	5	5	4.80	ดีมาก
7	4	5	5	5	5	4.80	ดีมาก
8	4	4	5	5	5	4.60	ดีมาก
9	5	5	5	5	5	5.00	ดีมาก
10	3	4	4	5	5	4.20	ดี
11	5	5	5	5	5	5.00	ดีมาก
12	5	5	5	5	5	5.00	ดีมาก
13	5	5	5	5	3	4.60	ดีมาก
14	5	2	4	5	5	4.20	ดี
15	5	4	5	5	5	4.80	ดีมาก
16	5	5	5	5	5	5.00	ดีมาก
17	5	5	5	5	5	5.00	ดีมาก
18	3	4	5	5	5	4.40	ดี
19	4	5	5	5	5	4.80	ดีมาก
20	3	5	4	3	5	4.00	ดี
21	5	5	5	5	5	5.00	ดีมาก
22	5	4	5	5	5	4.80	ดีมาก
23	5	5	5	5	5	5.00	ดีมาก
24	5	5	5	5	5	5.00	ดีมาก
25	3	3	5	4	4	3.80	ดี
26	4	4	4	5	5	4.40	ดี
27	5	5	5	5	2	4.40	ดี
28	5	5	5	5	5	5.00	ดีมาก
29	3	3	5	4	4	3.80	ดี
30	5	5	5	4	5	4.80	ดีมาก
คะแนนเฉลี่ย	4.40	4.40	4.81	4.81	4.73	4.62	ดีมาก

จากตารางที่ 4.4 แสดงคะแนนแบบประเมินการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองหลังใช้ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนจำนวน 30 คน พบว่ามีนักเรียนเป็นผู้เรียนแบบกำกับตัวเองระดับดีมากจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 70 และระดับดีจำนวน 9 คน คิดเป็น ร้อยละ 30

ตารางที่ 4.5 สรุปผลการประเมิน โดยการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ที่	รายการ	คะแนนเฉลี่ย	แปลผล
1	สามารถกำหนดเป้าหมายเฉพาะของตนเองได้	4.37	ดี
2	มีความกระตือรือร้น และรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	4.40	ดี
3	มีความมุ่งมั่น และตั้งใจที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ	4.77	ดีมาก
4	สามารถกำกับพฤติกรรมที่ตนเองเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ได้	4.77	ดีมาก
5	สามารถบริหาร และจัดการเวลาในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.73	ดีมาก
ภาพรวม		4.61	ดีมาก

จากตารางที่ 4.5 สรุปผลจากแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้รายบุคคล โดยการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่าภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก (คะแนนเฉลี่ย 4.61) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ มีความมุ่งมั่น และตั้งใจที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ, สามารถกำกับพฤติกรรมที่ตนเองเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ได้ (คะแนนเฉลี่ย 4.77) สามารถบริหาร และจัดการเวลาในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (คะแนนเฉลี่ย 4.73) มีความกระตือรือร้น และรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย (คะแนนเฉลี่ย 4.40) และสามารถกำหนดเป้าหมายเฉพาะของตนเองได้ (คะแนนเฉลี่ย 4.37)

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนห้องเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อชุดกิจกรรม
ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง

ตารางที่ 4.6 ตารางแสดงระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต่อชุดกิจกรรมวิชา
ภาษาอังกฤษ โดยการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง นักเรียนจำนวน 30 คน

ที่	รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านครูผู้สอน (หน้าที่ผู้อำนวยการสอน)				
1.1	ครูผู้สอนมีความรู้ และความสามารถในการแนะนำนักเรียน	3.83	1.00	มาก
1.2	ครูผู้สอนใช้คำพูดที่สุภาพเหมาะสม และเข้าใจง่าย	4.30	0.69	มาก
1.3	ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัยได้ตลอดเวลา	4.00	0.82	มาก
1.4	ครูผู้สอนแนะนำวิธีคิดเมื่อผู้เรียนเกิดปัญหาในการเรียน	3.90	1.08	มาก
	เฉลี่ยรวม	4.01	0.93	มาก
2. ด้านสื่อการเรียนการสอน				
2.1	ผู้เรียนใช้สื่อการเรียนรู้ในกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.53	0.85	มาก
2.2	สื่อการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาและเรียนรู้ได้เร็วขึ้น	3.37	0.98	ปานกลาง
2.3	สื่อการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	4.00	0.82	มาก
2.4	สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับเนื้อหากิจกรรมการเรียนรู้	4.17	1.00	มาก
2.5	สื่อการเรียนรู้มีความทันสมัย และน่าสนใจ	4.10	0.75	มาก
	เฉลี่ยรวม	4.00	0.94	มาก
3. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้				
3.1	ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างสนุกสนาน	4.53	0.56	มากที่สุด
3.2	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	4.80	0.54	มากที่สุด
3.3	เนื้อหาที่สอดแทรกในกิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจ	3.90	0.65	มาก
3.4	กิจกรรมการเรียนรู้ เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็น ได้ทันที	3.83	0.64	มาก
3.5	ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของแต่ละเนื้อหา มีความเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
	เฉลี่ยรวม	4.84	0.72	มากที่สุด
ภาพรวม		4.09	0.27	มาก

จากตารางที่ 4.6 ตารางแสดงระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต่อชุดกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษ โดยการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง พบว่าภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.27) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.84$, S.D. = 0.72) ด้านครูผู้สอน ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.93) ด้านสื่อการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.94) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.84$, S.D. = 0.72) เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยคือ ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของแต่ละเนื้อหา มีความเหมาะสม ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.54) ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างสนุกสนาน ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.56) เนื้อหาที่สอดแทรกในกิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจ ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.65) กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นได้ทันที ($\bar{X} = 4.83$, S.D. = 0.64)

ด้านครูผู้สอนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.93) เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยคือ ครูผู้สอนใช้คำพูดที่สุภาพเหมาะสม และเข้าใจง่าย ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.69) ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัยได้ตลอดเวลา ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.82) ครูผู้สอนแนะนำวิธีคิด และการจำเนื้อหาอย่างเต็มความสามารถ ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 1.08) ครูผู้สอนมีความรู้ และความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหา ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 1.00)

ด้านสื่อการเรียนการสอนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.94) เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยคือ สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 1.00) สื่อการเรียนรู้มีความทันสมัย และน่าสนใจ ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.75) สื่อการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.82) เรียนใช้สื่อการเรียนรู้ในกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.53$, S.D. = 0.85) สื่อการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาและเรียนรู้ได้เร็วขึ้น ($\bar{X} = 3.37$, S.D. = 0.98)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งมีลำดับขั้นตอนการสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

สมมุติฐาน

1. นักเรียนมีความสามารถในการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70
3. นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้แบบกำกับตนเองอยู่ในระดับมาก
4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในระดับมาก

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โครงการห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2560 จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 90 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โครงการห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้องเรียน ได้แก่ห้อง ม.2/17 จำนวนนักเรียน 30 คน เลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) เนื่องจากเป็นห้องที่ผู้วิจัยเป็นครูที่ปรึกษา

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น: 1. ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

2. การเรียนรู้แบบกำกับตนเอง

ตัวแปรตาม: 1. ความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

3. พฤติกรรมการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

และการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

หนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 3 (อ21101) ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ ปี 2551

บทที่ 4 Body and mind เนื้อหาทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่อง 1) Past simple and present perfect contrast 2) present perfect and present perfect continuous contrast

บทที่ 5 Our future เนื้อหาทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่อง 1) Zero and first conditionals 2) future perfect and future continuous contrast

บทที่ 6 Telling tales เนื้อหาทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่อง Reported speech (statement and question)

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 16 คาบเรียน ใช้เวลาคาบเรียนละ 50 นาที

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ มีดังนี้

1. ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

2. แบบทดสอบทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ
4. แบบประเมินการเรียนรู้โดยแบบกำกับตนเอง
5. แบบสอบถามระดับความพึงพอใจต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรียนรู้แบบกำกับตนเอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ชั้นเตรียม

ผู้สอนชี้แจงและอธิบายถึงวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ 3 โดยใช้ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่มีการเรียนรู้โดยแบบกำกับตนเอง

2. ชั้นดำเนินการ

2.1 ผู้สอนให้นักเรียนทำแบบทดสอบ วิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 30 นาที เกี่ยวกับความรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง 1) past simple and present perfect contrast 2) present perfect and present perfect continuous contrast 3) zero and first conditionals 4) future perfect and future continuous contrast 5) reported speech (statement and question) ก่อนเรียน (pre-test) เพื่อให้นักเรียนทราบความรู้ความสามารถของตนเองก่อนใช้ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยแบบกำกับตนเอง ทั้งนี้ผู้สอนได้เฉลยคำตอบให้นักเรียนทราบ

2.2 ผู้สอนดำเนินการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ จำนวน 15 ชุด ใช้เวลาชุดละ 50 นาที และในการสอนแต่ละชุด ผู้สอนจะให้นักเรียนเรียนรู้โดยแบบกำกับตนเอง ทุกๆครั้ง และทำแบบฝึกหลังจากเรียนทั้ง 15 ชุดกิจกรรม

2.3 เมื่อเรียนครบ 15 ชุดกิจกรรมแล้ว ผู้สอนให้นักเรียนทำแบบทดสอบ วิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 30 นาที เกี่ยวกับความรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง 1) past simple and present perfect contrast 2) present perfect and present perfect continuous contrast 3) zero and first conditionals 4) future perfect and future continuous contrast 5) reported speech (statement and question) หลังเรียน (post-test) ซึ่งเป็นข้อสอบคู่ขนาน เพื่อให้นักเรียนทราบความรู้ความสามารถของตนเองหลังใช้ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยแบบกำกับตนเอง ทั้งนี้ผู้สอนได้เฉลยคำตอบให้นักเรียนทราบ

2.4 ที่ระยะ 1 สัปดาห์ให้นักเรียนกลับไปทบทวนไวยากรณ์ที่เรียนทั้งหมดจากแบบฝึกหัด และแบบทดสอบ หลังจากนั้นผู้สอนให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

ขั้นสรุป

1. ผู้สอนให้นักเรียนสรุปผังความคิดเรื่องไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และให้นำไปติดที่กระดานหลังห้องเรียน และให้นักเรียนแบ่งกลุ่มช่วยกันตัดสินใจว่าการเขียนผังความคิดสรุปของใครถูกต้อง และให้รายละเอียดมากที่สุด

2. ผู้สอนให้นักเรียนทำแบบประเมินการกำกับตนเอง จำนวน 1 ชุดที่สร้างขึ้น

3. ผู้สอนให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนหลังจากการสอนสิ้นสุดลง

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลทั้งหมดเพื่อนำไปวิเคราะห์และประมวลผลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมทางสถิติสำเร็จรูป โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test (dependent sample)

2. ประมวลผลโดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูป แปลผล และวิเคราะห์ข้อมูล

3. อภิปรายผล โดยใช้ตารางและการพรรณนา

5.1 สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 คะแนนระหว่างเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง พบว่ามีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 86.67 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 และคะแนนทดสอบทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียน เมื่อใช้ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง พบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 7.50$, Sig = .000)

ตอนที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรม และการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 66.44 โดยมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 47.27 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่ามีนักเรียนเป็นผู้เรียนแบบกำกับตัวเองระดับดีมากจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 70 และระดับดี

จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ มีความมุ่งมั่น และตั้งใจที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ, สามารถกำกับพฤติกรรมที่ตนเองเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ได้ (คะแนนเฉลี่ย 4.77) สามารถบริหาร และจัดการเวลาในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (คะแนนเฉลี่ย 4.73) มีความกระตือรือร้น และรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย (คะแนนเฉลี่ย 4.40) และสามารถกำหนดเป้าหมายเฉพาะของตนเองได้ (คะแนนเฉลี่ย 4.37)

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนห้องเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง พบว่าภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.27) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยคือ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.84$, S.D. = 0.72) ด้านครูผู้สอน ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.93) ด้านสื่อการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.94)

5.2 อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 คะแนนระหว่างเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง พบว่ามีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 86.67 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 ซึ่ง ชัยขงค์ พรหมวงส์ (2545) ได้กล่าวไว้ว่า ชุดกิจกรรมสามารถนำมาใช้พัฒนาการเรียนการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น ชุดกิจกรรมที่ดีจะต้องมีองค์ประกอบที่แตกต่างกันออกไป ถ้าขาดองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่ง อาจมีผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอน และคะแนนทดสอบทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียน เมื่อใช้ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง พบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 7.50$, Sig = .000) นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในระดับดีมีคะแนนตั้งแต่ 11 คะแนนขึ้นไป และบางกิจกรรมนักเรียนมีคะแนนสูงถึง 18 – 19 คะแนน เนื่องจากนักเรียนรู้จักศึกษาค้นคว้า และสามารถกำกับติดตามตนเองได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่ง Bandura (1986) เชื่อว่าบุคคลสามารถกระทำสิ่งต่างๆเพื่อควบคุมความคิด ความรู้สึกและการกระทำของตนเองได้ และได้อธิบายว่ากระบวนการของการกำกับตนเองไว้ด้วยกัน 3 ขั้นตอนคือ

- 1) กระบวนการสังเกตตนเอง (Self-observation) 2) กระบวนการตัดสินใจ (Judgment Process)
- 3) การแสดงปฏิกิริยาต่อตนเอง (Self-Reaction) และ Woolfolk (1993) ได้อธิบายกระบวนการ

การเรียนรู้โดยการกำกับตนเองว่า การตั้งเป้าหมาย การบันทึก และการประเมินผล การจดบันทึก การให้แรงเสริมกับตนเอง ไพฑูรย์ สินลารัตน์ และคณะ (2550) กล่าวถึงแนวคิดการเรียนรู้ โดยการกำกับตนเองว่า ให้ผู้เรียนมีอิสระในการเลือกเป้าหมาย และกิจกรรมที่จะทำได้ อย่างหลากหลาย งานที่ทำมีความท้าทายแต่ไม่ถึงกับเกินความสามารถ ช่วยผู้เรียนให้รู้แหล่งแสวงหา ความรู้ และสามารถเข้าถึงได้ รวมถึงสามารถประเมินผลการปฏิบัติงานด้วยตนเอง และปรับปรุง แก้ไขได้ มีการร่วมมือกับเพื่อนเพื่อเป็นกำลังใจให้ทำงานต่อไป ให้ความช่วยเหลือทางเทคนิคยาม จำเป็น จุดเน้นของการเรียนอยู่ที่การสร้างความหมายจากสิ่งที่อ่าน เขียน และอภิปราย ผลที่เกิดขึ้น คือ ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจ ความสำเร็จ สะท้อนจากจินตนาการ ความเข้าใจกลวิธีในการเรียน รวมถึงความพยายาม

5.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรม และการเรียนรู้แบบ กำกับตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 66.44 โดยมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 47.27 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 16 คน คิดเป็น ร้อยละ 53.33 เนื่องจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เป็นข้อสอบที่นำความรู้จากชุดกิจกรรมทั้ง 15 ชุด กิจกรรมมาทำเป็นข้อสอบ ซึ่งนักเรียนตอนเรียนได้ทำแบบฝึก และแบบทดสอบเป็นชุดๆ แต่เมื่อ สอบวัดผลสัมฤทธิ์ครั้งสุดท้ายจึงทำให้นักเรียนอาจลืมเรื่องที่ได้เรียนในชุดกิจกรรมแรกๆไป ทั้งๆที่ ครูให้กลับไปทบทวน และอีกประการหนึ่งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบางข้ออาจยาก เกินไปจึงทำให้นักเรียนทำข้อสอบไม่ได้ และคะแนนสอบไม่ผ่านเกินครึ่งหนึ่งของนักเรียนทั้งหมด สอดคล้องกับงานวิจัยของทองแดง สุกเหล็ก และคณะ (2550, บทคัดย่อ) ผลการใช้ชุดกิจกรรมการ เรียนรู้เรื่องศาสนพิธี กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง ศาสนพิธี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยวรรณ พันธุ์มงคล (2552) ได้ศึกษาผลของการใช้โปรแกรมการกำกับตนเองที่มีต่อการมีวินัยในตนเอง และผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการ ใช้โปรแกรมการกำกับตนเอง มีวินัยในตนเอง และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้โปรแกรมการกำกับตนเองมีวินัย ในตนเอง และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการใช้โปรแกรม กำกับตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.2.3 พฤติกรรมการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่ามีนักเรียน เป็นผู้เรียนแบบกำกับตัวเองระดับดีมากจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 70 และระดับดีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้

มีความมุ่งมั่น และตั้งใจที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ, สามารถกำกับพฤติกรรมที่ตนเอง เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ได้ (ค่าเฉลี่ย 4.77) สามารถบริหาร และจัดการเวลาในการ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ค่าเฉลี่ย 4.73) มีความกระตือรือร้น และรับผิดชอบต่องานที่ได้รับ มอบหมาย (ค่าเฉลี่ย 4.40) และสามารถกำหนดเป้าหมายเฉพาะของตนเองได้ (ค่าเฉลี่ย 4.37) ซึ่ง Zimmerman (1990) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้การกำกับตนเองว่าเป็นความตระหนักรู้ถึง ความเป็นจริงและมีทักษะในการควบคุมตนเองได้ ว่าเมื่อไหร่ควรทำหรือไม่ควรทำอะไร และ หาทางออกที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด และมัลพลาส (1999) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับตนเอง การกำหนดเป้าหมายความสามารถของตนเอง ความวิตกกังวลกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนคณิตศาสตร์ ซึ่งการศึกษานี้ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน มัธยมศึกษา จำนวน 144 คน พบว่าความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนคณิตศาสตร์ และมีความสัมพันธ์ทางลบกับการกำกับตนเอง และมีความสัมพันธ์ ทางลบกับการวิตกกังวล และการกำหนดเป้าหมายมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการกำกับตนเอง และ ความวิตกกังวลไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถของตนเองหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คณิตศาสตร์

5.2.4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อชุดกิจกรรม ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง พบว่ามีภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก (Mean = 4.48 S.D. = 0.03) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านมีคะแนนเฉลี่ยเรียงจากมากไปน้อยดังนี้ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.84$, S.D. = 0.72) ด้านครูผู้สอน อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.93) ด้านสื่อการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.94) ซึ่งสอดคล้องกับจุฑามาศ คาโส และคณะ (2551, บทคัดย่อ) ผลการศึกษาความพึงพอใจพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมในระดับมากที่สุด และศักดิ์สิทธิ์ ทองจำปา (2559) ศึกษา เรื่องการใช้กระบวนการเรียนรู้ โดยกำกับตนเองเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้รายวิชาหน้าที่พลเมืองของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการใช้กระบวนการเรียนรู้โดยกำกับตนเอง เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ รายวิชาหน้าที่พลเมือง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$) 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ตามที่กำหนดไว้ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 42.30 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 57.69 3) การใช้กระบวนการเรียนรู้โดยกำกับตนเอง นักเรียนทุกกลุ่มมีคะแนน พฤติกรรมการทำงานเป็นกลุ่มในภาพรวมอยู่ระดับดีมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.43 – 3.76 4) ระดับ ความพึงพอใจต่อการ ใช้กระบวนการเรียนรู้ โดยการกำกับตนเอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.16)

5.3 ข้อค้นพบจากงานวิจัย

การเรียนรู้แบบกำกับตนเอง มีผลดีต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งสามารถทำให้นักเรียน ได้มีพฤติกรรมด้านความมุ่งมั่นในการเรียนรู้สูง และสามารถบริหารเวลา เนื่องจากผลการประเมิน การเรียนรู้รายบุคคล โดยการกำกับตนเองอยู่ในระดับดีมาก รวมถึงกำกับพฤติกรรมตนเองให้ เป็นไปตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ได้ดีมาก เพราะเรื่องการกำกับตนเองนั้นเป็นกิจกรรมใหม่ที่นักเรียนยัง ไม่เคยใช้มาก่อน อีกทั้งควบคุมกับชุดกิจกรรมที่ผู้สอนได้จัดเตรียมไว้ให้ ทำให้นักเรียนมีอิสระทาง ความคิด สามารถสร้างสรรค์และผลิตผลงานของตนเองได้อย่าง ไร้ขอบเขตแต่ครอบคลุมเนื้อหา สังกะตจากการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. นักเรียนอาจจะไม่เคยรู้จัก และไม่เคยใช้การเรียนรู้แบบกำกับตนเองมาก่อน ทำให้นักเรียนอาจจะสับสนในช่วงแรกๆ เพราะฉะนั้นผู้สอนควรอธิบาย และทำความเข้าใจกับนักเรียน เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเองก่อน เพราะการเรียนรู้แบบกำกับตนเองนั้นมีทั้งข้อดี และ ข้อเสีย หากนักเรียนสามารถกำกับตนเองได้ตามแบบแผนที่ครูวางไว้ นักเรียนก็จะประสบผลสำเร็จ ในการเรียน แต่หากนักเรียนไม่เข้าใจรูปแบบการเรียนรู้แบบกำกับตนเองนั้น ก็จะทำให้นักเรียนไม่ อยากรู้การเรียนรู้ในแบบนี้ และทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชานั้นๆ และส่งผลให้นักเรียนมี ผลการเรียนรู้แย่งลงที่สุดในที่สุด

2. ผู้สอนควรศึกษาวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการออกแบบชุดกิจกรรมให้ สอดคล้องกับการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง

5.4.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้สอนอาจเปลี่ยนชุดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เป็นในรูปแบบอื่นที่ไม่ใช่การทำ แบบฝึกหัด เพราะอาจจะทำให้นักเรียนเบื่อ และสิ้นเปลืองทรัพยากร อาจจะใช้นวัตกรรมเข้ามา เกี่ยวข้อง เช่นการทำแบบฝึกหัดออนไลน์ แล้วแสดงผลคะแนนทันทีหลังทำเสร็จ หรือเปลี่ยนจาก แบบฝึกหัดเป็นกิจกรรมการเรียนรู้จะทำให้เนื้อหาที่เรียนมีความน่าสนใจมากขึ้น

2. ผู้สอนควรการสร้างชุดกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ที่เกี่ยวกับ ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในเรื่องอื่นหรือระดับชั้นอื่นด้วย จะทำให้วิชาภาษาอังกฤษที่ดูเป็นวิชาที่ยาก สำหรับนักเรียนบางคน อาจทำให้วิชานี้ดูง่าย และน่าเรียนมากยิ่งขึ้น

3. ควรมีการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยการกำกับตนเองกับการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบอื่นๆว่าการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบใดมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากน้อยกว่ากัน เพื่อที่จะได้มาปรับปรุงในงานของตนเอง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2555). *แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษา ฉบับที่สิบเอ็ด*. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.
- จินตนา เกิดสายทอง. (2536). *การใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จินตนา สุขจันทน์. (2544). *การเรียนการสอน โครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จิราภรณ์ กุณสิทธิ์. (2541). *การทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ด้วยตัวแปรด้านการกำกับตนเองในการเรียน การรับรู้ความสามารถของตนเองทางคณิตศาสตร์ ทำศนคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ และแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพฯ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จุฬามาศ คาโส และคณะ. (2551). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการสร้างความรู้ด้วยตนเองเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง (การศึกษาค้นคว้าอิสระ)*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ชม ภูมิภาค. (2524). *เทคโนโลยีทางการสอนและการศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ชัยงค์ พรหมวงษ์. (2545). *เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 8-15*. (พิมพ์ครั้งที่ 20). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชัยฤทธิ์ โพธิสุวรรณ. (2544). *การศึกษาผู้ใหญ่: ปรัชญาตะวันตก และการปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ทองแดง สุกเหลือง และคณะ. (2550). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง ศาสนพิธี กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิพวรรณ นามแก้ว. (2535). *การใช้แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนคำที่มีพยัญชนะ น ง ค ม ก บ เป็นตัวสะกดสำหรับนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยงชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต)*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- ทิตินา แจมณี. (2545). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธัญสินี ฐานา. (2546). *การพัฒนาชุดกิจกรรมคณิตศาสตร์เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องทางด้านทักษะกระบวนการคิดคำนวณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1* (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- นิรันดร์ศักดิ์ บุญจันทร์. (2559). *หนังสือพิมพ์ออนไลน์กรุงเทพธุรกิจ*. สืบค้น 20 กันยายน 2560, จาก <http://daily.bangkokbiznews.com/detail/241445>.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7)*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปิยธิดา วงศ์ไข่. (2547). *การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงาน เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนผู้ใหญ่* (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พิณ ทองพูน. (2529). *ความพึงพอใจต่อบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการการ ประถมศึกษาจังหวัด 14 จังหวัดภาคใต้* (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). สงขลา: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- เพ็ญศรี สุขสวัสดิ์. (2543). *ความพร้อมในการเรียนรู้โดยการชี้นำตนเอง และแบบภาวะ ผู้ของศึกษาศึกษาธิการ จังหวัดการศึกษผู้ใหญ่ ศึกษาศาสตร์*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ และคนอื่นๆ. (2550). *สัตตศิลา : หลักเจ็ดประการสำหรับการเปลี่ยนผ่าน การศึกษาเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจฐานความรู้*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). *การวัดผลการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- มาลี จุฑา. (2544). *การประยุกต์จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: อักษรภาพิพัฒน์.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2554). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11*. กรุงเทพฯ: สำนัก นายกรัฐมนตรี
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2555). *พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วรกิต วัดเข้าหลาม. (2540). *ชุดการสอน*. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). *แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ: แอล ที เพรส

- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2542). *พลังเรียนรู้ในกระบวนทัศน์ใหม่*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิมลสิทธิ์ หรยางกูร. (2526). *พฤติกรรมมนุษย์กับสภาพแวดล้อม*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศักดิ์สิทธิ์ ทองจำปา. (2560). การใช้กระบวนการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้รายวิชาหน้าที่พลเมือง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ศูนย์ข่าวอารีเอสยูนิวส์. (2555). *ชะตา “แพทย์ พยาบาล ทันต์ฯ” ในเงื้อมมือ AEC*. ม.ป.ท: ม.ป.พ
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2550). *ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์.
- สมคิด อิศระวัฒน์. (2541). *ลักษณะการอบรมและเลี้ยงดูของคนไทยในชนบท ซึ่งมีผลต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง*. ม.ป.ท: ม.ป.พ
- สมนึก กัททิษณี. (2541). *การวัดผลการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กทม: ประสานการพิมพ์.
- สันทนา สุชาดารัตน์. (2531). *ภาษาศาสตร์สำหรับครู* (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุภาพรรณ โคตรจรัส. (2542). พัฒนาการบุคคลแบบแผนของครอบครัวและการอบรมเลี้ยงดูนั้นสำคัญไฉน. *วารสารการส่งเสริมสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อม*, 22, น. 81-89.
- สุรงค์ สายอุดม. (2541). *การใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- หลุย จำปาเทศ. (2533). *จิตวิทยาการจูงใจ*. กรุงเทพฯ: สามัคคีสาสน์.
- อารมณีสันานนท์. (2539). *ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับงานวิจัย*. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- อมรวิชัย นาคทรพรพ. (2546). *การบูรณาการการเรียนรู้วัฒนธรรมกับการศึกษาของต่างประเทศ*. รายงานการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

ภาษาต่างประเทศ

- Bandura, A. (1986). *Social Foundations of Thought and Action: A Social Cognitive Theory*. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall.
- Celce-Murcia, M. & Hilles, S. (1988). *Techniques and resources in teaching grammar*. Oxford: Oxford University Press.

- Dickins, P.M. (1991). What Makes a Grammar Test Communitive?. In *Language Testing in the 1990s*, pp. 112-134. London: Mc Million – Publisher Ltd., 1991.
- Dwight Bolinger, Meaning and form. (1997). *English language series II*. London: Longman
- Knapper, C K. and Cropley, A J. (2000). *Lifelong Learning Higher Education* (3rded). London : Kogan Page.
- Knowles, Malcolm. S. (1975). *Self – directed Learning A Guide for Learners andTeachers*. New York Association Press.
- Leach, G.N. (1983). *Principle of Pragmatics*. Essex: Longman.
- Mikulas, W. L. (1986). Self-control : Essence and development. *Psychological Record*, 36, 297-308.
- Paulston, C.B. (1979). Communicative Competence and Language Teaching; Guid Line of Communicative Activities. *RELC Journal Supplement*, 1, 6-21.
- Paulston, C.B. and M.N. Brunder. (1976). *Teaching English as a Second Language : Tachiques andProcedures*. Boston: Wintop Publishers, Inc.
- P.R.; & De Groot, E.V. (1990). Motivational & self-regulated learning components of classroom activities academic performance. *Journal of Educational Psychology*, 82(1), 33 - 34.
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. *Dutch Journal of Educational Research*, 2, 49-60.
- Schunk. (2000). *Learning Theories: An Educational Perspective* (3rd ed). New Jersey: Prentice – Hall.
- Skinner. (1940). About behaviorism. New York: Knopf.
- Woolfolk, Anita E. (1993). *Educational Psychology* (5th ed). Allyn & Bacon: N.P.
- Wynne Harlen. (2002). *A systematic review of the impact of summative assessment and tests on students' motivation for learning*. Retrieved September 2560, from <http://www.storre.stir.ac.uk/bitstream/1893/19607/1/SysRevImpSummativeAssessment2002.pdf>
- Zimmerman, B.J. (1990). A social cognitive view of self-regulated academic learning. *Journal of Educational Psychology*, 81, 329-339

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

แผนการจัดการเรียนรู้

รหัสวิชา อ22101 วิชาภาษาอังกฤษ 3

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 Body and Mind

เวลาเรียน 5 ชั่วโมง

ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่อง Past simple tense

เวลาเรียน 1 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

Past simple tense

1. ใช้กับเหตุการณ์หรือการกระทำที่เกิดขึ้นในอดีต และสิ้นสุดลงแล้ว ซึ่งมักมี Adverb of Time ที่บอกเวลาในอดีต เช่น yesterday, last, ago, once, this morning, when I was เป็นต้น

Ex. I met a beautiful girl last night.

2. ใช้แสดงถึงการกระทำที่เป็นนิสัยหรือเกิดขึ้นเป็นประจำในอดีต ซึ่งสิ้นสุดลงแล้ว มักมี Adverb of Frequency อยู่ในประโยคด้วย เช่น often, always, sometimes เป็นต้น และมี Adverb of Time ระบุถึงเวลาในอดีตด้วย เช่น last month, last year เป็นต้น

จุดประสงค์การเรียนรู้	ขั้นตอนการเรียนรู้ แบบกำกับตนเอง	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัด และประเมินผล
นักเรียนสามารถ แต่งประโยค past simple tense ได้ ถูกต้องตามหลัก ไวยากรณ์	ขั้นนำ	เปิดคลิปวิดีโอ และพานักเรียนร่วมร้องเพลง Que sera sera แล้วถามนักเรียนว่า นักเรียนเห็นหรือได้ยิน tense อะไรในเพลงนี้บ้าง แล้วเฉลยคำตอบโดยเปิดเพลงให้นักเรียนฟังอีกครั้ง	1. หนังสือเรียน Aim High (Student's Book 3) 2. power point 3. youtube	1. การสังเกตพฤติกรรมจากการตอบคำถาม 2. นักเรียนประเมิน
	ขั้นกิจกรรม	กำหนดเป้าหมาย 1. ครูชี้แจงเรื่องที่นักเรียนจะต้องเรียนรู้	4. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง	

จุดประสงค์การเรียนรู้	ขั้นตอนการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดและประเมินผล
		<p>เรื่อง past simple tense</p> <p>2. นักเรียนกำหนดเป้าหมายของการเรียนเรื่อง past simple tense ว่าหลังจากจบบทเรียนเรื่องนี้ นักเรียนจะสามารถเขียนประโยค past simple tense ได้</p> <p>ควบคุมกระบวนการและติดตามความก้าวหน้า</p> <p>1. นักเรียนค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากชุดกิจกรรมที่ 1 เรื่อง past simple tense จากเอกสารประกอบการเรียน และสื่ออินเทอร์เน็ต</p> <p>2. นักเรียนตรวจสอบตัวเองโดยการทำใบงานในชุดกิจกรรมที่ 1</p> <p>ประเมินผล</p> <p>1. นักเรียนตรวจสอบความถูกต้องในการทำ</p>	past simple tense	<p>ตนเอง</p> <p>3. ครูผู้ประเมิน</p> <p>4. ใบงานในชุดกิจกรรมที่ 1</p>

จุดประสงค์การเรียนรู้	ขั้นตอนการเรียนรู้ แบบกำกับตนเอง	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการ เรียนรู้	การวัด และประเมินผล
		1. ใบงานชุดกิจกรรมที่ 1 เรื่อง past simple tense 2. นักเรียนประเมิน ตนเองโดยการเรียนรู้ แบบกำกับตนเอง		
	ขั้นสรุป	ครู และนักเรียนร่วมกัน สรุปบทเรียนเรื่อง past simple tense เป็นผังความคิด		

ชุดกิจกรรมที่ 1

Past simple

Unit 4: Body and mind

Past simple and Present perfect contrast

20

Past simple

Form: S + V2

หลักการใช้

1. ใช้กับเหตุการณ์หรือการกระทำที่เกิดขึ้นในอดีต และสิ้นสุดลงแล้ว ซึ่งมักมี Adverb of Time ที่บอกเวลาในอดีต เช่น yesterday, last, ago, once, this morning, when I was เป็นต้น

Ex. I **met** a beautiful girl last night.

2. ใช้แสดงถึงการกระทำที่เป็นนิสัยหรือเกิดขึ้นเป็นประจำในอดีต ซึ่งสิ้นสุดลงแล้ว มักมี Adverb of Frequency อยู่ในประโยคด้วย เช่น often, always, sometimes เป็นต้น และมี Adverb of Time ระบุถึงเวลาในอดีตด้วย เช่น last month, last year เป็นต้น

Ex. I **cooked** every night last month.

Lalitphat always **cried** when she was young.

3. ใช้แสดงถึงการกระทำที่เคยทำในอดีต โดยการใช้ used to + v1

Ex. Lanpoy **used to** ride a bike to school when she was a little girl.

Exercise 1: Make a sentence by use the provided verbs. (Past simple)

1. prepare

.....

2. drive

.....

3. be (was / were)

.....

Exercise 2: Fill in the blanks with the Past simple tense form of the verbs in the brackets.

1. Mimi (cut) the flowers and arranged them in a vase.

2. Boonji (dry) the towels in the sun yesterday.

3. We (hear) about the accident two weeks ago.

4. Nemo (put) all his tools in a box this morning.

5. The students (assemble) in the field yesterday afternoon.

6. They (be) in the stadium last night.

7. Cotton (eat) an ice cream just now.

Exercise 3: Rewrite the passage using the Past simple tense.

10

Every morning, Dad stands out on the verandah, ready to begin his exercise.

He **stretches** his arms sideways, **pulls** his shoulders straight and **breathes** in deeply. He **raises** himself up on his toes and **lowers** his body slowly. Then he

moves his arms to a vertical position and **squats** down as he **exhales**. Dad

continues this routine for 15 minutes before he **comes** in for a cup of hot coffee.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้

รหัสวิชา อ22101 วิชาภาษาอังกฤษ 3

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 Our future

เวลาเรียน 8 ชั่วโมง

ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่อง Zero and First conditionals

เวลาเรียน 1 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

Zero conditional

ใช้สำหรับพูดความจริงทั่วไป ถ้ามีสิ่งหนึ่งเกิด จะต้องมีอีกสิ่งหนึ่งเกิดขึ้นตามมาเสมอ

First conditional

ประโยคที่ให้เงื่อนไขหรือสมมติเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นจริงตามนั้น

Form	Conditional clause	Main clause	Example
Zero conditional	If + Simple Present tense	Simple Present tense	If gets cold enough, water becomes ice.
First conditional	If + Simple Present tense	Simple Future tense	If we wait here, we will be late.

จุดประสงค์การเรียนรู้	ขั้นตอนการเรียนรู้แบบ กำกับตนเอง	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัด และประเมินผล
นักเรียนสามารถแยกความ เหมือน และความต่างของ zero และ first conditionals	ขั้นนำ		1. หนังสือ เรียน Aim High	
	ขั้นกิจกรรม	กำหนดเป้าหมาย 1. ครูชี้แจงเรื่องที่นักเรียนจะต้อง เรียนรู้เรื่อง zero and first conditionals 2. นักเรียนกำหนดเป้าหมายของการ	(Student's Book 3) 2. power point 3. กระดาษ	1. การสังเกต พฤติกรรมจากการ ตอบคำถาม 2. นักเรียน ประเมินตนเอง

จุดประสงค์การเรียนรู้	ขั้นตอนการเรียนรู้แบบ กำกับตนเอง	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัด และประเมินผล
		<p>เรียนเรื่อง zero and first conditionals ว่าหลังจากจบบทเรียนเรื่องนี้ นักเรียนจะสามารถแยกความเหมือน และ ความต่างของประโยค zero และ first conditionals ได้</p> <p>ควบคุมกระบวนการ และติดตามความก้าวหน้า</p> <ol style="list-style-type: none"> นักเรียนค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากชุดกิจกรรมที่ 10 เรื่อง zero and first conditionals จากเอกสารประกอบการเรียน และสื่ออินเทอร์เน็ต นักเรียนจับคู่วาดภาพใส่กระดาษ A4 โดยให้ภาพฝั่งซ้ายเป็น zero conditional และฝั่งขวาเป็น first conditional พร้อมแต่งประโยคให้ถูกต้อง นักเรียนตรวจสอบตัวเองโดยการทำใบงานในชุดกิจกรรมที่ 10 <p>ประเมินผล</p> <ol style="list-style-type: none"> นักเรียนตรวจสอบความถูกต้องในการทำใบงานชุดกิจกรรมที่ 10 เรื่อง zero and first conditionals 	<p>A4</p> <p>4. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง zero and first conditionals</p>	<ol style="list-style-type: none"> ครูผู้ประเมิน ใบงานในชุดกิจกรรมที่ 10 ใบงาน the different of zero and first conditionals

จุดประสงค์การเรียนรู้	ขั้นตอนการเรียนรู้แบบ กำกับตนเอง	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัด และประเมินผล
		2. นักเรียนประเมินตนเองโดยการ เรียนรู้แบบกำกับตนเอง		
	ขั้นสรุป	ครู และนักเรียนร่วมกันสรุป บทเรียนเรื่อง zero and first conditionals เป็นผังความคิดเพื่อ เปรียบเทียบความเหมือน และต่าง ของทั้ง 2 conditionals		

ชุดกิจกรรมที่ 10

Zero and First
Conditional

Unit 5: Our future

Zero and First conditional

20

Zero conditional

ใช้สำหรับพูดความจริงทั่วไป ถ้ามีสิ่งหนึ่งเกิด จะต้องมีอีกสิ่งหนึ่งเกิดขึ้นตามมาเสมอ

Form

Conditional Clause

Main Clause

If + Simple Present tense

Simple Present Tense

Examples

1. If babies **are** hungry, they **cry**.
2. When I **wake up** late, I **feel** tired all day.
3. If the weather **is** hot, we **turn on** the air conditioning.

First conditional

ประโยคที่ให้เงื่อนไขหรือสมมติเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นจริงตามนั้น

Form

Conditional Clause

Main Clause

If + Simple Present tense

Future / Simple Present tense

Examples

1. If we **wait** here, we **will be** late.

2. They **will go** to the party if they **are** invited.
3. Cotton **will stay** in London if she **gets** a job.

Exercise 1: Circle the correct answers.

1. If this is a good article, I (will be / am / would be) Formula One driver!
2. If you want to be with me, (tell / will tell / don't tell) me that you love me.
3. If we have to work together, we (will should / have to / should) cooperate.
4. If I have to do this, I (do / will do / would do).
5. If you're in love with someone, everything (is / are / will be) different.
6. If it's true, we (are / aren't / will be) fired.
7. If world is a stage, then life (is / will be / would be) a game.
8. If you take an aspirin, you (can feel / should feel / have to feel) better.
9. If you heat water to 100 C, it (boils / boil / will boil).
10. I won't go to the party unless she (invites / doesn't invite / will invite) me.

Exercise 2: Cross out or paint the CORRECT verb forms.

1. Igrateful if youwhat I said to yourself.

10

2. I you any alcohol, unless youover 18.

3. Ivery upset if those gossipsto be true.

4. Unless the weather better, I

arrive)

5. Unless sheher results, sheto the concert.

แผนการจัดการเรียนรู้

รหัสวิชา อ22101 วิชาภาษาอังกฤษ 3

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 Telling tales

เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่อง Reported speech (question)

เวลาเรียน 1 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

Reported speech (question)

วิธีเปลี่ยนประโยค จาก direct speech เป็น indirect speech คือ

1. เปลี่ยนสรรพนาม
2. เปลี่ยน tense ให้เป็น more past
3. เปลี่ยน adv. of time และ adv. of place
4. เปลี่ยนประโยคคำถามให้เป็นประโยคบอกเล่า
5. ตัดเครื่องหมาย ? ออก
6. ใช้กริยา asked / wanted to know / inquired / wondered เข้ามาเชื่อม
7. ใช้ question word เชื่อมประโยค (กรณีคำถามขึ้นต้นด้วย question word)
8. ใช้ whether หรือ if เชื่อมประโยค (กรณีคำถามขึ้นต้นด้วยกริยาช่วย)

จุดประสงค์การเรียนรู้	ขั้นตอนการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดและประเมินผล
นักเรียนสามารถแต่งประโยค reported speech (question) และรายงานข่าวตามหลักไวยากรณ์ได้ถูกต้อง	ขั้นนำ	เปิดคลิปการรายงานข่าวสั้นของ CNN หรือ BBC	1. หนังสือเรียน Aim High (Student's Book 3)	
	ขั้นกิจกรรม	กำหนดเป้าหมาย 1. ครูชี้แจงเรื่องที่นักเรียนจะต้องเรียนรู้เรื่อง reported speech	2. หนังสือพิมพ์ 3. คลิปข่าว	1. การสังเกตพฤติกรรมจากการตอบคำถาม

จุดประสงค์การเรียนรู้	ขั้นตอนการเรียนรู้แบบ กำกับตนเอง	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัด และประเมินผล
		<p>(question)</p> <p>2. นักเรียนกำหนดเป้าหมายของการเรียนเรื่อง reported speech (question) ว่าหลังจากจบบทเรียนเรื่องนี้ นักเรียนจะสามารถเขียนประโยค reported speech (question) ได้</p> <p>ควบคุมกระบวนการ และติดตามความก้าวหน้า</p> <p>1. นักเรียนค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากชุดกิจกรรมที่ 15 เรื่อง reported speech (question) จากเอกสารประกอบการเรียน และสื่ออินเทอร์เน็ต</p> <p>2. นักเรียนจับคู่วิเคราะห์ข่าวที่ครูแจกให้ว่าถูกตามโครงสร้างหลักไวยากรณ์หรือไม่</p> <p>3. นักเรียนตรวจสอบตัวเองโดยการทำใบงานในชุดกิจกรรมที่ 15</p> <p>ประเมินผล</p> <p>1. นักเรียนตรวจสอบความถูกต้องในการทำใบงานชุดกิจกรรมที่ 15 เรื่อง reported speech (statement)</p>	<p>CNN หรือ BBC</p> <p>4. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง reported speech (question)</p>	<p>2. นักเรียนประเมินตนเอง</p> <p>3. ครูผู้ประเมิน</p> <p>4. ใบงานในชุดกิจกรรมที่ 15</p> <p>5. ใบงาน reported news</p>

จุดประสงค์การเรียนรู้	ขั้นตอนการ เรียนรู้แบบ กำกับตนเอง	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัด และประเมินผล
		2. นักเรียนประเมินตนเองโดยการ เรียนรู้แบบกำกับตนเอง		
	ขั้นสรุป	1. ครูสุ่มนักเรียนที่นักเรียน 2 คนมา สรุปลำดับขั้นตอนการเปลี่ยนจาก direct speech เป็น indirect speech แบบ question ให้เพื่อนฟัง 2. ครู และนักเรียนร่วมกันสรุป บทเรียนเรื่อง reported speech (question) บนกระดาน		

ชุดกิจกรรมที่ 15
Reported speech
(Question)

Unit 6: Telling tales

20

Reported speech (Statement & Question)

Reported speech: Question

วิธีเปลี่ยนประโยคจาก direct speech เป็น indirect speech คือ

1. เปลี่ยนสรรพนาม

Example: Male said, "I am eating an apple"

สรรพนาม \Rightarrow He was eating an apple.

2. เปลี่ยน tense ให้เป็น more past

Direct Speech	Form	Indirect Speech	Form
Present simple		Past simple	S + v2
Present continuous		Past continuous	
Present perfect		Past perfect	
Present perfect con	S + has/have + v3	Past perfect con	
Past simple		Past perfect	
Past continuous		Past perfect con	
Past perfect		Past perfect	
Future simple		Present conditional	would be
Future continuous		Conditional continuous	would be +v.ing

*** must / have to \rightarrow had to ***

3. เปลี่ยน adv. of time และ adv. of place

Direct Speech	Indirect Speech
now	then
here	there
this	that
these	those
today	that day
tomorrow	the following day, the next day
next week (month, year)	the following week (month, year)
yesterday	the day before, the previous day
last week (month, year)	the week (month, year) before
ago	before

Example: Lanploy said, "I went to Chiangmai**yesterday**"

he had been to Chiangmai**the day before / the previous day.**

4. เปลี่ยนประโยคคำถามให้เป็นประโยคบอกเล่า

5. ตัดเครื่องหมาย ? ออก

6. ใช้กริยาดังต่อไปนี้เข้ามาช่วย

6.1 asked (ถาม)

Example: Direct: Can I borrow your pen?

Indirect: He **asked** if he could borrow my pen.

6.2 wanted to know (อยากรู้)

Example: Direct: Do you have children?
 Indirect: He **wanted to know** whether I had children or not.

6.3 inquired (สอบถาม)

Example: Direct: Can I have your name, please?
 Indirect: She **inquired** me whether or not she could have my name.

6.4 wondered (สงสัย)

Example: Direct: Is it delicious?
 Indirect: He **wondered** if it was delicious.

7. ใช้ question word ที่เหมาะสม (กรณีคำถามขึ้นต้นด้วย Question word)

Question word : Who, Whom, What, Which, When, Why, Where
 และ How

Example: Direct: **Why** don't you speak English?
 Indirect: He asked me **why** I didn't speak English.

8. ใช้ **whether** หรือ **if** เชื่อมประโยค(กรณีคำถามขึ้นต้นด้วยกริยาช่วย)

Helping verb:

is/am/are/was/were (เป็นอยู่คือ)	do/does/did (ทำ)	has/have/had (มี)
can/could (สามารถ)	may/might (อาจจะ)	will/would (จะ)
shall/should (ควรจะ)	must (ต้อง)	need (จำเป็น)
dare (กล้า)	ought (ควรจะ)	used to (เคย)

Example:

Direct: Do you speak English?

Indirect: 1. He asked me **whether** I spoke English.

2. He asked me **if** I spoke English.

Exercise 1: Change Direct speech to Indirect speech.

1. Non said, "Do you want to dance?"

Non asked me

2. Pleng said, "When did you come?"

Pleng wanted to know

3. Cotton said, "Has Tongra arrived?"

Cotton asked me

4. Kimsai said, "Where does Numpetch park her car?"

20

Kimsai asked me

5. Stamp said, "Did you watch the latest film?"

Stamp asked me

6. Ploy said, "Can I help you?"

Ploy wanted to know

7. Arm said, "Will Ming have lunch with Peem?"

Arm asked me

8. Freshy said, "What are you doing?"

Freshy asked me

9. Beauty said, "How much pocket money does Mint get?"

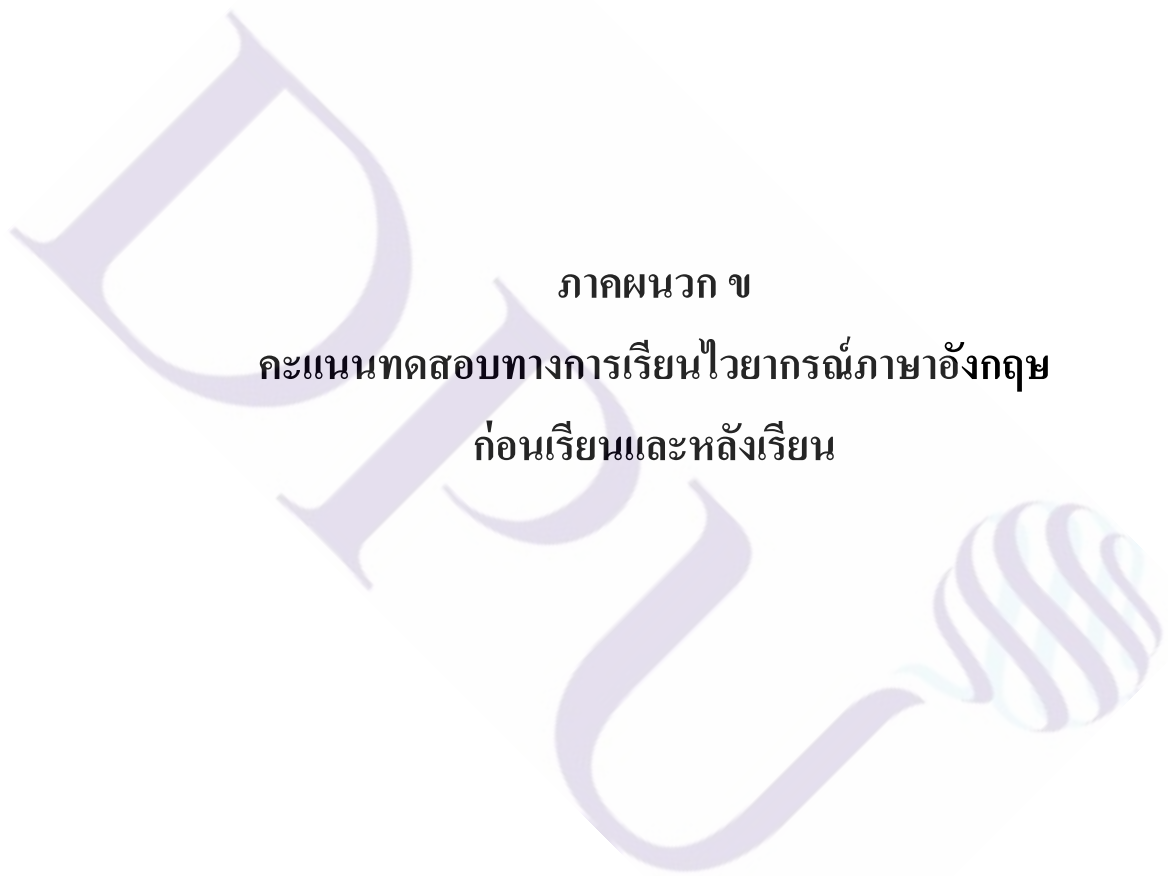
Beauty wanted to know

10. Mimi said, "Must I do the shopping?"

Mimi asked

ภาคผนวก ข

คะแนนทดสอบทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ
ก่อนเรียนและหลังเรียน

คะแนนทดสอบทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียน

เลขที่	ชื่อ – สกุล	คะแนนแบบทดสอบ	
		ก่อนเรียน	หลังเรียน
1	เด็กหญิงณัฐนลิน กุลมงคล	9	11
2	เด็กหญิงสิตานันท์ จันทร์เต็ม	11	12
3	เด็กหญิงณัฐนิชา นุ่มขุนทด	12	12
4	เด็กชายชนพัฒน์ ฤทธิ์ประสิทธิ์ชัย	10	11
5	เด็กชายชานนท์ คชารัตน์	8	11
6	เด็กหญิงกัญญาดา ปุณนิภัทร์	8	13
7	เด็กชายรัชฎ คุณวิริยะ	9	10
8	เด็กชายสิรวุฒิ วีระวิวัฒน์	7	10
9	เด็กชายชานน จาคีเสถียร	12	11
10	เด็กหญิงกชพร รชตธรรมกุล	10	9
11	เด็กหญิงลลิตภัทร คฤหมาส	8	11
12	เด็กชายศักดิ์สิทธิ์ ประกอบกิจ	3	8
13	เด็กหญิงลานพลอย วิจารณ์รงค์	11	14
14	เด็กหญิงภวิรยา ภูระยับ	13	16
15	เด็กหญิงพรนภัส ลี	10	14
16	เด็กหญิงกัณฑ์ฤทัย ถ้ำเขางาม	6	9
17	เด็กหญิงธนวันต์ วีร์รัตน์	11	15
18	เด็กชายนนทพัทธ์ เจริญฤทธิ์	12	14
19	เด็กหญิงชนกมล อ่อนสุวรรณ	14	15
20	เด็กชายรัฐภูมิ เสรีพัฒนะพล	8	12
21	เด็กหญิงพัศตร์ชนก บุญยะรัตน์	13	15
22	เด็กหญิงณัชชา รุ่งเรือง	12	14
23	เด็กหญิงณัฐชานันท์ โกศล	10	11
24	เด็กหญิงฐิติกาญจญา หล่อวิเชียรรุ่ง	10	14
25	เด็กชายณฐพล ภูกิตติวางกูร	12	11
26	เด็กชายภักพล พงษ์อักษร	5	10

เลขที่	ชื่อ – สกุล	คะแนนแบบทดสอบ	
		ก่อนเรียน	หลังเรียน
27	เด็กชายณภัทร จิตวิโชติ	5	9
28	เด็กหญิงณพิชญา ภัคดียิ่งยง	10	12
29	เด็กหญิงอภิสร่า บำรุงกุล	9	13
30	เด็กหญิงญาณิศา งามแก้ว	11	15

ภาคผนวก ค

คะแนนทดสอบระหว่างเรียนใช้ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ลำดับที่	ชุดกิจกรรมจำนวน 15 ชุด / ชุดละ 20 คะแนน															คะแนน รวม	คิดเป็น ร้อยละ	แปลผล
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15			
1	14	15	15	16	13	14	16	19	16	16	14	15	17	17	17	234	78.00	ผ่าน
2	16	15	15	14	16	11	17	18	18	20	19	17	18	19	20	253	84.33	ผ่าน
3	16	16	13	11	13	14	14	18	17	13	14	15	13	16	15	218	72.67	ผ่าน
4	16	14	12	14	16	13	14	19	16	14	16	15	16	17	17	229	76.33	ผ่าน
5	17	11	13	14	17	16	17	18	18	18	17	17	20	19	20	252	84.00	ผ่าน
6	14	12	14	16	16	18	17	20	17	16	14	15	15	14	17	235	78.33	ผ่าน
7	13	11	15	15	14	16	17	20	19	17	14	16	13	18	15	233	77.67	ผ่าน
8	10	16	16	14	17	16	16	18	19	19	12	18	17	17	19	244	81.33	ผ่าน
9	11	16	12	15	16	14	12	17	16	17	13	14	15	18	13	219	73.00	ผ่าน
10	12	14	11	16	14	12	11	18	16	19	15	16	14	14	15	217	72.33	ผ่าน
11	13	9	10	14	13	14	15	15	19	16	14	15	18	16	17	218	72.67	ผ่าน
12	7	10	11	9	7	8	8	7	9	10	11	8	11	13	12	141	47.00	ไม่ผ่าน
13	11	13	14	16	16	12	13	14	17	17	16	12	14	12	10	207	69.00	ไม่ผ่าน
14	12	15	10	14	15	11	14	19	19	17	18	13	15	17	16	225	75.00	ผ่าน
15	10	15	13	13	14	13	18	19	18	20	19	16	15	18	19	240	80.00	ผ่าน
16	11	16	14	17	18	16	15	19	17	16	13	14	12	16	18	232	77.33	ผ่าน
17	10	14	15	17	18	17	12	18	17	17	16	12	14	15	16	228	76.00	ผ่าน
18	13	12	16	16	16	14	15	15	14	16	15	14	17	18	18	229	76.33	ผ่าน
19	9	12	17	14	16	13	14	12	18	17	9	18	13	13	10	205	68.33	ไม่ผ่าน
20	11	13	14	13	19	17	18	11	18	19	13	17	12	16	15	226	75.33	ผ่าน
21	12	14	16	15	17	18	18	19	18	19	17	19	16	15	17	250	83.33	ผ่าน
22	14	15	8	16	17	19	12	14	15	18	16	16	15	14	14	223	74.33	ผ่าน
23	19	15	16	16	17	18	18	19	18	16	15	17	18	16	19	257	85.67	ผ่าน
24	13	16	13	12	16	16	16	19	15	17	16	12	14	13	16	224	74.67	ผ่าน
25	13	16	16	15	17	12	17	18	19	17	14	13	15	14	16	232	77.33	ผ่าน
26	12	15	12	16	17	13	14	20	16	18	16	17	17	18	19	240	80.00	ผ่าน
27	13	15	15	14	15	16	15	11	13	15	9	14	13	12	11	201	67.00	ไม่ผ่าน
28	16	16	15	17	17	16	16	17	15	18	17	14	15	18	19	246	82.00	ผ่าน
29	15	14	14	12	14	14	13	20	16	16	17	16	18	20	19	238	79.33	ผ่าน
30	14	13	16	19	13	16	13	17	17	16	16	14	17	18	20	239	79.67	ผ่าน

เกณฑ์กำหนด คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ถือว่าผ่าน

ภาคผนวก ง
แบบทดสอบทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

Name: Nickname: Class: M.2/..... No:

- Direction:**
1. Do not take the examination paper outside.
 2. Do not write anything on the exam paper.
 3. Answer by shading in the answering card provided using 2B pencil.
 4. There are 3 pages with 20 questions on this exam paper.

Part 1: Objective test

Direction: Choose the correct answer.

1. Namtal said, “Water freezes at 0*c.” What is the reported speech form of this speech?

- 1) Namtal told me that water freezes at 0*c. 2) Namtal said to me that water freezed at 0*c.
 3) Namtal had told me that water freezes at 0*c. 4) Namtal said that water freezed at 0*c.

2. Which sentence is correct?

- 1) Have you ever been in London? 2) Have you ever gone in London?
 3) Did you been in London two year ago? 4) Have you were in London?

3. My sister her hair red last night

- 1) die 2) died
 3) dye 4) dyed

4. Change the sentence into Reported speech (statement)

Nongluck said, “I will be 15 years old.”

Nongluck told

- 1) that she will be 15 years old. 2) me that she would be 15 years old.
 3) me that she is going to 15 years old. 4) I about she is going to 15 years old.

5. Change the sentence into Reported speech (question)

Cristina said, “Do you want to swim?”

.....

- 1) Cristina wondered at me if I would swim? 2) Her wanted to know do I want to swim?
 3) She asked me if I wanted to swim. 4) Cristina asked me whether I want to dance.

6. If you get a new job, you really buy nicer clothes!

1) will	2) would
3) may	4) should

7. Smith to his home town in 2010.

1) moved	2) has moved
3) had been	4) has been moving

8. I need to buy some gas if the tank empty.

1) is	2) was
3) were	4) would have been

9. At midnight the speakers their projects for ten hours.

1) will be present	2) will have presented
3) will have been presenting	4) will present

10. Hilda work tomorrow.

1) starts	2) will start
3) started	4) starting

Part 2: Subjective test

Use the given verb phrases to write sentences according to the tense in the brackets.

1. to surf the Internet (Present Simple)

They surf the Internet.

2. to live in Bangkok (Present Perfect)

She has lived in Bangkok.

3. to wait the school bus (Present perfect continuous)

He has been waiting the school bus.

4. to swim in the pool (Past Simple)

We swam in the pool.

5. to buy a new shirt (Future simple)

I will buy a new shirt.

6. to meet my dad (Future continuous)

I will be meeting my dad.

7. to do homework (Future perfect)

Jane and Jan will have done our homework.

8. to jump from the 9th floor to the 1st floor + to die (Zero conditional)

If I jump from the 9th floor to the 1st floor, I die.

9. Kru Fon said, "I am eating an ice-cream" (Reported speech; Statement)

Kru Fon said that she was eating an ice-cream.

10. Nicky said, "Do you have children?" (Reported speech; Question)

Nicky asked me if I had children or not.

Name: Nickname: Class: M.2/..... No:

- Direction:**
1. Do not take the examination paper outside.
 2. Do not write anything on the exam paper.
 3. Answer by shading in the answering card provided using 2B pencil.
 4. There are 3 pages with 20 questions on this exam paper.

Part 1: Objective test

Direction: Choose the correct answer.

1. into a rich family, she got everything she wished for.
 - 1) Bear
 - 2) Born
 - 3) Bearing
 - 4) Beared
2. the game of chess?
 - 1) Did you win
 - 2) Have you win
 - 3) Have you won
 - 4) Were you win
3. If Lin the bike faster, he here on time.
 - 1) don't / can't be
 - 2) didn't / couldn't
 - 3) doesn't ride / can't be
 - 4) will / can't be
4. Which sentence is **NOT** correct?
 - 1) She will have prepared dinner by the time her husband arrives home.
 - 2) I shall be attending your wedding ceremony this Friday.
 - 3) I will be remembering your wedding always.
 - 4) At 8 p.m. tonight Jan will be cooking dinner.
5. This is someone at the door. I There and open it.
 - 1) go
 - 2) will go
 - 3) went
 - 4) am going to
6. If you a fire, you Burned.
 - 1) touch / get
 - 2) touching / will get
 - 3) tough / gets
 - 4) going to touch / will getting

7. Change the sentence into Reported speech (question)

Suda said, Why don't you speak French?

.....

- 1) She asked me why I didn't speak French. 2) Her asked me if I spoke French.
 3) She asked me why I didn't spoke French? 4) Suda asked me how can she speak French?

8. I to ring you several times today.

- 1) have tried 2) have been tried
 3. had been trying 4. tried

9. Change the sentence into Reported speech (statement)

Mr. Carlos said, "The boss must sign the letter."

Mr. Carlos said that

- 1) the boss mustn't sign the letter. 2) the boss must signed the letter.
 3) the boss wouldn't be sign the letter. 4) the boss had to sign the letter.

10. Change the sentence into Reported speech (question)

Nina said, "What time will your father arrive?"

She

- 1) said that what time my father arrive. 2) asked me what time my father would arrive.
 3) wondered if your father would arrive? 4) asked me what time my father will arrive?

Part 2: Subjective test

Use the given verb phrases to write sentences according to the tense in the brackets.

1. to play a game (Present Simple)

She has lived in Bangkok.

2. to live in London (Present Perfect)

John has lived in London

3. to sleep on the bed (Present perfect continuous)

We have been sleeping on the bed.

4. to go to Phuket (Past Simple)

Sam went to Phuket.

5. to revise all the subjects. (Future simple)

Pam will revise all the subjects.

6. to cook a dinner (Future continuous)

Gina will be cooking a dinner.

7. to make a New Year card (Future perfect)

Linda will have made a New Year card.

8. to go + to tell Sarah (First conditional)

If I go to the party, I will tell Sarah.

9. Robin said, "It is going to rain." (Reported speech; Statement)

Robin told me that it was going to rain.

10. Marvin said, "What are you doing?" (Reported speech; Question)

Marvin asked me what I was doing.

ภาคผนวก จ
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

Final Test

30

Name: Nickname: Class: M.2/..... No:

- Direction:**
1. Do not take the examination paper outside.
 2. Do not write anything on the exam paper.
 3. Answer by shading in the answering card provided using 2B pencil.
 4. There are 4 pages with 30 questions on this exam paper.

Direction: Choose the correct answer.

1. Which sentence is correct for First conditional sentence?
 - 1) We use the Future simple for the result and Present simple for the situation or event.
 - 2) The other name of First conditional is present unreal conditionals.
 - 3) We use the First conditional to talk about an imaginary situation.
 - 4) We use the First conditional to describe an event that is unreal.
2. Paris tomorrow morning?
 - 1) Will you go to
 - 2) Are you going to
 - 3) Were you will be in
 - 4) Have you go to
3. If I go to study abroad, I learn more English.
 - 1) will
 - 2) would
 - 3) may
 - 4) must
4. Lilly said, "My name is Lilly." What is the reported speech form of this speech?
 - 1) She told me that her name is Lilly
 - 2) Her said to me that she named Lilly
 - 3) Lilly had told me that she name Lilly
 - 4) Lilly said that her name was Lilly
5. I'll try my best to spot you. What
 - 1) will wearing?
 - 2) will you wearing?
 - 3) will you be wearing?
 - 4) will you worn?

6. How difference between Future perfect and Future continuous?

- 1) We often use the Future perfect with 'by' or 'in'
- 2) We use the Future continuous to talk about something that will be in progress at or around a time in the future.
- 3) If have two actions in the one sentence, we use the main tense of both tenses to show the first action.
- 4) We use both tenses to say that something will be finished by a particular time in the future.

7. If you him, what will you do?

1) had seen	2) seen
3) saw	4) see

8. They the station by November.

1) build	2) will built
3) will have built	4) have been building

9. Which form is the correct form of Past simple tense?

1) S + V1	2) S + V2
3) S + V. to be	4) S + used to

10. Which sentence is correct?

1) Amanda loves cat.	2) Gorge always plays games.
3) My names is Janeny.	4) Time and tide wait for no man.

11. Which is NOT correct?

Communication between these two countries have increased since the negotiation of a monumental trade agreement.

1) communication	2) have increased since
3) negotiation of	4) monumental trade agreement

12. Mo says: "What time does the train leave?" Nan says to Aom: Mo asked me what time the train

1) leave	2) is leaving
3) left	4) leaving

13. Which is NOT correct?

Sakaerat's abundant forests and rivers has made it a haven for many kinds of wildlife .

1) forests	2) has made
3) kinds of	4) wildlife

14. Which sentence is NOT correct for Present simple?

- 1) We use the present simple to talk about an action that still in progress.
- 2) We often use adverbs of frequency in Present simple.
- 3) We use the present simple for habits or things that we do regularly.
- 4) We use the present simple when something is generally or always true.

15. Limin Ho has been for two hours.

- 1) study
- 2) studies
- 3) studied
- 4) studying

16. My mother said, "The earth moves round the sun." What is the reported speech form of this speech?

- 1) My mother told me that the earth moves round the sun.
- 2) My mother said to me that the earth moved round the sun.
- 3) My mother had told me that the earth moves round the sun.
- 4) My mother said that the earth moved round the sun.

17. You water if you hydrogen and oxygen.

- 1) getting / mixes
- 2) get / mix
- 3) get / will mix
- 4) will get / mix

18. He lived in Canada for 3 years and then he to New Zealand

- 1) leaving
- 2) has left
- 3) went
- 4) gone

19. I here the last 10 years.

- 1) have left / for
- 2) have been living / for
- 3) have left / since
- 4) have been living / since

20. Kim and Sam are playing the computer now. They started 2 hours ago. And now is 10 o'clock.

Which sentence has the same meaning like the sentence above?

- 1) They had been playing the computer since 8 o'clock.
- 2) Kim and Sam have played computer for 2 hours ago.
- 3) They have been playing the computer for 2 hours ago.
- 4) Kim and Sam have been playing the computer for 2 hours.

21. When I was a child we didn't use to go on exotic holidays. Instead my parents rented a cottage and every August we pile into the car for the two-hour drive to the coast.

1) used	2) use to
3) used to	4) had to

22. Susan: I never whiskey.

Bella: Well, have some now!

1) had / drink	2) was / drunk
3) have / drunk	4) have been / drunk

23. Which is NOT correct?

The captain announces that we will flying over Hong Kong at this time tomorrow.

1) will flying	2) over
3) at this time	4) tomorrow

24. How difference between Zero and First conditional?

- 1) We use Present simple for conditional clause of both conditionals.
- 2) We can use "shall" instead "will" in Zero conditional
- 3) We use both conditionals to describe something that can be happen in the future.
- 4) We use both conditionals to describe a possibility action.

25. Which sentence is NOT correct for Present perfect tense?

- 1) We use Present perfect for the life experience and often use the words 'ever' and 'never' here.
- 2) We use Present perfect to talk about an action that began in the past and still in progress.
- 3) We use this tense when we want to talk about unfinished actions or states or habits that started in the past and continue to the present.
- 4) We use this tense to describe an action without stating the exact time.

26. Which sentence is correct for Future perfect tense?

- 1) to talk about a completed action in the future.
- 2) to show an action that you plan to do in the future.
- 3) to show that an action will be going on in the future.
- 4) to talk about an action that began in the past and is still in progress.

27. As soon as we reach the coast, we for a week.

- 1) will sailin
- 2) will be sailing
- 3) will have sailed
- 4) will have been sailing

28. Maria: Shall we go out

Pipo: No, I my clothes.

- 1) wash
- 2) will wash
- 3) washed
- 4) will washing

29. Prae says: "How much did the concert tickets cost?"

Lin says to Pang:

- 1) She asked how much the concert tickets had cost?
- 2) Prae inquired if had done the concert tickets cost.
- 3) She wanted to know how much the concert tickets had cost.
- 4) Her wondered whether did the concert tickets had cost?

30. Which is correct?

- 1) We use Present perfect to talk about an experience in the past with exact time.
- 2) We often use *for* and *since* to say 'how long' it has been in progress in Present perfect continuous tense.
- 3) We use Present perfect and Present perfect continuous
- 4) We use Present perfect and Present perfect continuous in the past and still going on or just finished.

ภาคผนวก ฉ

แบบประเมินการเรียนรู้โดยแบบกำกับตนเอง

แบบประเมินการเรียนรู้โดยแบบกำกับตนเอง

คำชี้แจง ให้นักเรียนประเมินผลการเรียนรู้แบบนำตนเองโดยทำเครื่องหมาย ✓ ให้ตรงกับ
ความคิดเห็นของนักเรียนตามเกณฑ์การประเมินตามสภาพจริง

ระดับ 5 หมายถึง	มีลักษณะของการเป็นผู้เรียนแบบกำกับตนเองระดับดีมาก
ระดับ 4 หมายถึง	มีลักษณะของการเป็นผู้เรียนแบบกำกับตนเองระดับดี
ระดับ 3 หมายถึง	มีลักษณะของการเป็นผู้เรียนแบบกำกับตนเองระดับปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง	มีลักษณะของการเป็นผู้เรียนแบบกำกับตนเองระดับพอใช้
ระดับ 1 หมายถึง	มีลักษณะของการเป็นผู้เรียนแบบกำกับตนเองระดับปรับปรุง

ที่	รายการ	ระดับ				
		5	4	3	2	1
1	สามารถกำหนดเป้าหมายเฉพาะของตนเองได้					
2	มีความกระตือรือร้น และรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย					
3	มีความมุ่งมั่น และตั้งใจที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ					
4	สามารถกำกับพฤติกรรมที่ตนเองเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ได้					
5	สามารถบริหาร และจัดการเวลาในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ					

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามระดับความพึงพอใจต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ
เรียนรู้แบบกำกับตนเอง

แบบสอบถามระดับความพึงพอใจต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรียนรู้แบบกำกับตนเอง
คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความพึงพอใจของท่าน โดยระดับความพึงพอใจมีดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง	พึงพอใจมาก
ระดับ 3 หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง	พึงพอใจน้อย
ระดับ 1 หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

ตอนที่ 1 ความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง

ที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
1. ด้านครูผู้สอน (หน้าที่ผู้อำนวยการสอน)						
1.1	ครูผู้สอนมีความรู้ และความสามารถในการแนะนำนักเรียน					
1.2	ครูผู้สอนใช้คำพูดที่สุภาพเหมาะสม และเข้าใจง่าย					
1.3	ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัยได้ตลอดเวลา					
1.4	ครูผู้สอนแนะนำวิธีคิดเมื่อผู้เรียนเกิดปัญหาในการเรียน					
2. ด้านสื่อการเรียนการสอน						
2.1	ผู้เรียนใช้สื่อการเรียนรู้ในกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
2.2	สื่อการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาและเรียนรู้ได้เร็วขึ้น					
2.3	สื่อการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง					
2.4	สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับเนื้อหากิจกรรมการเรียนรู้					
2.5	สื่อการเรียนรู้มีความทันสมัย และน่าสนใจ					
3. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้						
3.1	ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างสนุกสนาน					
3.2	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้					
3.3	เนื้อหาที่สอดแทรกในกิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจ					
3.4	กิจกรรมการเรียนรู้ เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็น ได้ทันที					
3.5	ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของแต่ละเนื้อหามีความเหมาะสม					

ตอนที่ 2 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล

นางสาวพัชรสุดา ขาวผ่อง

ประวัติการศึกษา

ปี พ.ศ. 2558

ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

ครูอัตราจ้าง โครงการห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ
(English Program)

โรงเรียนสตรีวิทยา 2 ในพระราชูปถัมภ์ฯ

29 ซอยสุขนครสวัสดิ์ 3 ถนนสุขนครสวัสดิ์

แขวงลาดพร้าว เขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร 10230

